

Merlins Gry

Lissen Seligmann

2019

Indhold

Kapitler	Side	Digte
0. Indledning	3	En Kærlighedssang
1. Tiden blev ”inde”	5	Helbredelsen
2. For kysten	11	Helt Hjerter
3. Var klar	17	Ravnen
4. Til bølgen	25	Fredens Streg
5. Der brusede	31	Hjertestatus
6. Ind med	37	Indvielser, kapacitet
7. Frisk glar	43	Jeg plukker Fløjlsgræs
8. Og rensede livet	49	Den største Helt
9. Til genfødsels	55	Den Sommer
10. Lys	61	De frie Fugle
11. Når det var	67	Åndens Regnbuebro
12. Frigjort	73	Zephyren
13. Af ur-	79	Naturånder, liste
14. gamle GYS	85	Lysleg

0. Indledning

Først kom *Den skønneste Drøm*, DsD, skrevet i tilbageblik over et større spænd af år. Så kom *Sneglespor*, Ssp, et tilbageblik over de umiddelbart foregående år. *Krystalfloden*, Kry, havde jeg slet ikke tænkt mig at skrive endnu, men der kom signaler indefra om at skrive den i nuet. Javel, ja, og naturligvis. Det var jo ikke en roman, sådan set, og det fortsatte i *Flammefuglen*, Ff og videre nu i *Merlins Gry*, MG.

Fønix er stadig i gang, nu med Merlin. Drømmen om enhed med Ånden blev til forståelsen af langsommeligt at gnaske sig vej gennem Jordens element, fortære alt det gamle, følelser, emotioner – og efterlade spor i samme ombæring – som gradvis udvidedes til højædle krystalveje. De klargøres stadig til trafik af den guddommelige ild – ÅND. Jeg er faktisk realiseret nu, men hvor det før i tiden betød at man drog herfra har vi i dag muligheden for at fortsætte i et liv der virker med det hele, sanseligt, mirakuløst. En tid. Nok værd at blive her for, også som fødselshjælper!

Udtryk og forkortelser, der vil gå igen er stadig: AlMaha = min indre JEG-følelse, ”Al Maj/mig” og tvetydig, Al (indre mand) og Ma (Moderen, og højere Maha) – cc = crimsoncircle – CNS = centralnervesystemet – DgK = Den gyldne Kløft, hoveddrøm tilbage fra DsD og Ssp – DJ = Don Juan fra CCa = Carlos Castanedas bøger – 1.att. = DJ's udtryk for dagsbevidstheden, ”Tonal”, og 2.att. for drømme- og underbevidsthed (DJ's termer beskrevet meget i Kry) – GT/NT = Gamle og Nye Testamente – jf = jordforbindelse – kh og ku = kollektive hypnose/ubevindte – m og f = maskulin og feminin – ML = Memory Lane – SB = Sai Baba – PS = Prema Sai Baba som han er nu = MV = Maha Vishnu som også er Krishna/Kristus/den Salvede, titel der betegner krystalenergien – s = den ”sorte” negative pol/fraktion, h = ”hvide” positive pol/fraktion – VVG = Visens Venner Glostrup – øvrige vil fremgå af teksten.

Kærlig hilsen

Lissen Seligmann (ultrakort om forfatteren og bogen – se allersidst)

19.10.0613

EN KÆRLIGHEDSSANG

Åh, ikke en kærlighedssang igen
Vi har masser hvad skal vi med endnu jen
om møder og afsked og gråd og fryd
om svigt og død og last og dyd
om ridder og jomfruer m/u dom
om brude og bryllupper m/u gom
om blomster og bier og alskens dyr
undtagen en morakkende arbejdermyre

Mellemspil

Om bjerge og søer, om hav og ø
om kirken og kroen og frost og tø
om Mars og Venus og Måne og Sol
fra alle kanter fra Munk til Boel
så hvorfor synge en ny om den sag
det gider jeg fandeme ikke i dag
Forresten, før jeg forglemmer mig
skal du lige vide -
jeg elsker dig

1. TIDEN BLEV ”INDE”

Morgen **14. oktober**, og jeg sidder og gennemlæser Ff før seriøs start på MG, denne. Allerede i starten af 1. kapitel forudså jeg det der skete senere i bogen uden bevidst at fokusere på det. Sådan har jeg altid virket, en kanal, uhæmmet af særlig megen individualitet. Det bedste jeg har kunnet gøre har altid været at give slip, være. Men det er jo vort største problem på Jord, ikke? Altså også mit. Det slipper nu, og jeg ser hvordan slagterne rasler af mig og frigør den lysende enhed indeni. Den vil jeg da meget hellere være! Jeg har lige læst om genkomsten af de forsvundne trusser. Det skete lige den aften hvor xy overnattede 28. april efter viser i Køge. Tænk at jeg ikke ”læste” den, men alt var jo kun lige i støbeskeen igen. - Nu er det **natten til 15. oktober**, jeg er vågnet kl. 4, ked, smågræd lige før – til jeg begyndte at skille det ad, jeg græd over. Det var alle de gange xy havde sagt at han elskede mig, men ikke som jeg elskede ham, at han ikke havde nok tid alene, nok elskede, ikke var forelsket, midt i elskov kunne han ligge og tænke: ”hvorfør gør jeg det her?”

Sammenlagt betød alle de bare ærlige bemærkninger der viste at han var bevidst om en autenticitet inde bag en sky af løsnede sociale programmer at jeg endte med at tro, han bare helst var fri for mig, en klods om benet, og de gjorde at jeg til sidst lod ham alene på Torrig. De var issyle i hjertet. Jeg troede at han var glad for at han endelig var sluppet af med mig. Sandheden var at han håbede at jeg kom igen. Da han troede at jeg ikke gjorde, indledte han z. Jeg blev meget overrasket nu han endelig havde fået det som han ville have det! Så hvorfor lå jeg dér og græd til morgen over at han ikke elsker mig nok til bare at komme til mig? I al den tid efter Torrig når vi sås havde han den sære, kontrollerede, antiseptisk-neutrale atmosfære om sig som han også havde i '04 og '13 i vores start. Den afviste mig, men til sidst brød jeg den – noget måtte ske – hvorpå han sagde: ”Åh, det var godt du gjorde det. Jeg troede, jeg var kommet forgæves.”

”Jamen,” tænkte jeg – ”hvorfør brød du ikke selv isen?” Det samme skete altså efter Torrig. Jeg kunne ikke se ham. Angst, kontrolprogrammer lå imellem. Der var ikke noget hjerte at se og tiltrækkes af. Men hvorfør rakte han ikke selv ud? Nylig var vi til koncert med ”Elisabeth og de unge Mænd”, de stod dér bag hende med præcis den atmosfære over sig. Antiseptisk-neutrale, kastrerede af kh-programmer. Jeg kan godt forstå at han reagerede så meget på synet. Jeg identificerede mig meget mere med Elisabeth... hun ville have kunnet afvæbne de dér dumme bønder på Sandbjergvej og Torrig som jeg. Jeg forstår pludselig en hel del. Da vi mødtes lige efter at han havde indledt z kunne jeg se ham, hans hjerte var blotlagt, lige som det var når han fik orgasme med mig og midlertidigt havde fået opløst programmerne, og straks virkede alt igen imellem os. I det hele taget er trekanten xy, z og mig en uventet gave, ting bliver taget op og sagt der nok ellers ikke blev det i en slags frirum. Men hvor vemodigt.

Så vidt jeg kan se var jeg ikke selv indsyttet i alle de programmer. Mit hjerte brugte direkte tale, jeg kunne altså kun slutte at når han sagde alle de ting var sandheden at han aldrig rigtig havde elsket mig, jeg havde bare trængt mig ind på ham uanset hvad han sagde. Jeg kunne ikke leve med de selvmodsigelser. Jeg havde ment at de ville forsvinde, men det havde de ikke gjort, det var på tide at jeg trak mig med mit knuste hjerte, det ville være den største kærlighedsgerning overfor ham. Åh, du gode, et cirkus! Nå, men det er da godt at det bliver afsløret. Det vil jeg gerne bidrage videre til. Hihi, så kan han være psykospirituel terapeut for andre og jeg kan være det for ham... vi kan da kun blive mere autentiske af det begge to. - Alt ovenfor mailede jeg til ham i en vedhæftet fil senere den morgen. Jeg syntes den var en så vigtig erkendelse at jeg ikke kunne undlade det.

Aftenen før havde vi lige haft en snak om Elisabeth m.m. foruden årsagen til at jeg rang, nemlig at jeg lige havde haft en snak med Fjordhøj om viseforedrag m.v. som jeg mente det smart han fik info om. Jeg ville også gerne høre hans stemme. Men der var noget i gang... det mandede muligvis ud i den mail... og trods alle de fine erkendelser fra sidst i Ff var energien støt kørt nedad over resten af dagen og påvirkede samtalen. Som altid fin mellem os, men mat, uinspireret, og jeg sagde at jeg

følte det. Han med. Han havde faktisk været introvert fra vi skiltes til jeg ringede. (som imens!) Jeg sad og skulle til at ”sparke mig hen til guitaren for at øve bagefter” og han var lettet over at det ikke bare var ham der havde det sådan. Næ, sagde jeg, sådan har jeg det tit, men jeg har fundet ud af at det altid hjælper mig at få gjort det, vel ”fordi jeg bruger mig på den måde jeg er lavet bedst til”. Alle jernfilspånerne retter sig ind efter magneten bag.

Før jeg ringede havde jeg både stillet ind og lagt kort på kontakt med ham. Jeg endte op med 7-14 dage imellem... meget styret, hm... så at jeg ringede nu var særdeles velgennemtænkt, for kulturnatten i Glostrup er 26.10. Jeg sagde at jeg nok ville ringe et par dage forinden for at høre ad, hvis han ikke selv ringede. Der kom som en let forbløffet reaktion over at jeg ikke regnede med at han ringede, og han svarede at det gjorde han nu nok. Jeg sagde at jeg bare ikke ville belaste unødigt... ups, klods-om-ben-reaktion fra mig. Igen de programmer... for: ”Samvær med mig var aldrig en belastning i den her energistorm, vi gik jo begge *med*, så han kom nok, med mindre han da var helt smadret.” Jeg kan se på det hele at den klods fra Torrig skal UD. Jeg falder over den hele tiden. Jeg forstår lige et kortoplæg fra i går. Jeg lagde på om han nogensinde vil komme til at elske mig lige så dybt som jeg elsker ham, for ellers gad jeg ikke det roderi.

Oplægget sagde at det gjorde han allerede nu. Nå?! Hele komplekset xyz er vist det spirituelle komplot der skal få ham ud med klart lampeglas om sit hjerte så der kan blive noget autenticitet at fremvise. OK, så gider jeg godt stå dér og lyse med kærlighed til ham, åben, ærlig. Igen. Åh, alle vi sårede hjerter. Et helt liv som klods-om-ben, selv i de mest lykkelige år med xx. Jeg kom jo til ham med 2 mindre børn. Vi havde ingen alene-periode til blot at være sammen inden, så selv da var jeg en klods, selvom han aldrig så mig sådan. Er det ikke på tide at få den kylet væk? Jeg er ingen klods, jeg er elsket og værdsat, i alle fald af mig selv, og jeg gider ikke exponere andet mere. Fri! Så næste gang jeg ser xy er jeg bevidst mig selv, ligetil. I respekt, selvfølgelig, men også ærlig om hvordan jeg ser det hele. Måske skulle jeg vælge en vise til og en anden fra til kulturnatten? Rambukken ”Satyren og Sylfiden” i stedet for ”Romancen”, f.x.? ;-D Hmmm...

Sjovt, som det med at få smidt den klods ud hjalp. Jeg blev fri og inspireret – igen. De kompromisløse baggrunds-energi er skubber os hele tiden, og for os der er klar er det en konstant befrielsesproces, dino-skællene flyger om os – for andre er det det også, de dør! I Ff skrev jeg at SB kom natten 2.-3. juli med den besked at nu gik døden over DK, og JA. Kattekvinden meddeler at de kan bruge de lokale kirkeklokker som ventilatorer. De er i gang hver eftermiddag, og ”kvoten” for trafikdræbte er for længst overskredet. - Jeg gik videre med en idé til en ny vise på enkel rock, en jeg fik idé til ved koncerten, ”En Kærlighedssang”. Den råber op som nr. 1 her i MG. Og jeg har besluttet mig for at søsætte rambukken fra sidste afsnit. På tide. - Ældste søn er brudt ned, kan ikke møde op det elendige sted de har anbragt ham. Jeg var forbi for at give et knus og han blev dødræbet bare af at jeg var der. Jeg hjælper ham i morgen. Indkøb, suppe.

Morgen, **den 16. oktober**, og sikke nattenyt! Jeg er under genoplæring til Merlin magiker, er både AlMaha og Merlin, direkte kontakt til de indre planer, jordforbindelsen. Men nattenyt viste mig også trukket tilbage fra samfundet på et fjernt slot, en slags tidløs Hogwarts, og det er udfordrende at takle de høje energier, det skal ske gelinde. Tak. Opgaverne er store – spisesal str. Hogwarts! Et kik ud i det spirituelle bagland gennem en hel vindues-panoramavæg afslørede en *pæn* lysegrå jordforbindelse (elefant) der holdt sig tilbage og en der banede sig vej – lys rødbrun kolos – jeg blev bange for at den ville vælte glasvæggen... nej, den var kun kærligt betænksom, lagde sin kolossale snabelrod og issen imod glasset på den lige lukkede dør og AlMahas hånd herinde, men synet skræmte, et hvidt bambusgardin sænkede, pyh! Jeg ER ikke endnu, men Merlin skal til at males med hjertets flydende guld, både in- og direkte, begyndelsen af MG er jo gjort.

Jeg har lige kikket på xys udtalelser på 1. side. De er alle korrekte, og dog. ”Han elskede mig, men var ikke forelsket.” Forelskelse er programmer, men også hjerte, og jeg elskede da også rigtig meget med mit!? Men jo, programmer – som meget hurtigt opløstes ved hans hjælp. Bl.a.

”exklusiveness”, netop temaet imellem ham og z og mig. Jeg foretog jo experimentet med den gamle flamme som beviste hans påstand, *kortvarigt* sidespring med en anden betød intet hvis parterne i et forhold tillod hinanden udviklingsfrihed. Det er ikke det samme som længerevarende bedrag eller kasten sig i grams. *Det* er misbrug, ego-begær. Jeg fik en gave af experimentet såvel som forresten modparten. Xy havde vist ikke prøvet at nogen gjorde som jeg her. ”Han elskede mig ikke som jeg ham.” Det kunne i lige høj grad betyde at mit hjerte gik mere ultimativt igennem end hans som igennem programmer. Ja, han behøvede enetid. Og et par gange tænkte jeg også ”hvorfør gør jeg dette?” – fordi jeg var dødtræt efter intenst samvær!

Sex er en hellig handling hvor der jordforbindes noget, den største kraft overhovedet kommer igennem parterne og skaber – noget. Alt muligt. For højfrekvente typer noget helt nyt. Det kan let misbruges lavfrekvent til kun at neutralisere programmers formørkelse igen og igen og igen uden at der gøres noget påkrævet bevidsthedsarbejde med at fjerne dem, men det er da altid bedre end at lade dem forblive. Og er man ikke misbruger hører de tanker bare overhovedet ingen steder hjemme. De var ikke på sin plads imellem os, men hvis man har prøvet igen og igen at finde en lige og hele tiden har måttet trække sig igen, som han, opstår tanken selvfølgelig. Hans opgave har været hård som exponent for de ny parforhold med spirituel basis. Så jeg forstår, og han var bare ærlig, men jeg var meget sand. Nå, men udtalelserne skubbede godt til mit gamle grundtema, klods om benet, og det skulle ud. Værst var nok det med ikke nok enetid.

Fra starten sagde jeg til ham at hvordan skal noget afsløres, hvis ikke man er sammen? Jo, men det var jo også anstrengende. Og på Torrig blev det bare for intenst til at vi, jeg kunne nå at bearbejde. Det var fint at jeg rejste, jeg *skulle* rejse, spirituel march-ordre. Skidt at jeg ikke kunne se ham for de antiseptiske programmer... men nej, min opgave var ikke at gennemskue 3D, det skal nedlægges – hans opgave. Jeg skulle ikke se ham og række ud før den dag vi så hinanden lyse ægte i sommer. Mestre skal ikke opsøge noget. Det skal komme til dem. Men når det så er der, skal man række ud. Det kan man bare kun når man er rensset for programspændetrøjer, før kan man ikke gøre andet end reagere gennem dem. Alt er som det skal være. Klodsen er væk, jeg kan stå udækket frem som AlMahaMerlinbaby, og xy vil renses til do i den tid der kommer omsider. Mange velsignelser er på vej. Først som kvaler, så gennembrud at glæde sig til.

Alle kommer til hinanden med div. klodser i 3D, dér skal der tages fat både fysisk *og psykisk*, og da det giver så meget bøvl bliver det til at vi ikke vil belaste hinanden, idealet bliver frihed af det, fritid. Og det er også korrekt, for i 5D er man fri af det, i fryd. Men det kan ikke lade sig gøre i 3D, kun som pauser, og ren pause bliver træls i et arbejdsforum. Alle er pr. definition klods i 3D, og modparten *vælger* den. Det kan da aldrig være klodsens ansvar?! Hensygnshold! Jeg var en gave for xy, er det fortsat, men det er fint med afstand til at bearbejde lige nu. Det var heller aldrig vores mening at vi skulle ende på 3 x 3 m2 på Torrig, men det var effektivt. Hvordan skulle den klods ellers være afsløret? Bevise os at det gamle ikke kunne fortsætte på *nogen* måde? Afstanden efter gav plads til bearbejdelse og genstart af endelig oprydning før Merlin. Jeg må i byen for min søn og forberede aftensuppe, så jeg også når at øve...

hvilket jeg ikke nåede. Jeg tillod mig at slappe af. Jeg vågnede kl. 4-5 med vage indtryk af noget afgørende i støb, befrielse, hurra, kunne ikke sove, så jeg læste resten af Ff færdig og smårettede til 7, sov så som et lyn og tak for kaffe! Klodsen var større end anet. Jeg har bearbejdet den meget i mit liv, men xy blotlagde rødderne på Torrig ved at trigge den hele tiden. Til sidst kunne jeg ikke klare mere at være ”tålt, men uønsket”. Nu er den væk, og pludselig er der på mystisk vis også blevet ryddet noget imellem mig og min ældste søn. Jeg kan *høre* ham, som også xy nu. Alle disse sære episoder med at han ikke kunne få kontakt med mig... han fik samme traume ind, og to der slås ”uønsket” kan ikke se hinanden for ”uønskede” skyer, hvor meget de så elsker hinanden. Jeg ringede og fortalte ham det og sagde at *nu* kunne jeg omsider høre ham! Ham og hans øre-

infektioner – ”jeg bliver ikke hørt”. Klodser. Nossier kaldes også klodser. Passende, for sex og jordforbindelse – jf fremover – rammes hårdt af det program.

Den frie seksualitet har skullet have begrænsninger i 3D for ikke at blive misbrugt på vilkårligt begær da dyremennesket gik ned i frekvens og glemte sandheden. Troskab! Vielse, eksklusivens! Nu går vi op igen og de bliver en hindring, for sex er Åndens laveste værktøj og altså vigtigt til integration, personlig udvikling – hvorfor tiltrækker lige den og den? Hvad kan der læres her? Men det kan man jo ikke takle før man er klar til friheden. Da jeg var 13 pillede min grænseløse, spirituelle bror ved mig. Jeg elskede ham, men kunne slet ikke takle konflikten med programmerne. De gjorde det, mig, ham til noget frygtelig beskidt, og jeg endte med at lægge afstand. I nat drømte jeg at vi havde sex, det var fint, smukt – et kredsløb der blev startet i '68 er lige blevet fuldført. I terapi fandt jeg først at jeg skulle sige fra, og det gjorde jeg skriftligt. Det er et vigtigt stadium. Senere har jeg forsøgt at tage det op med ham, men aldrig helt kunne overvinde en eller anden pinligheds-hurdle.

Jeg ringede til ham til morgen og lagde uproblematisk kortene på bordet, talte om hvor vigtigt det er i vor tid at få sex rensat for de programmer så vi kan jordforbinde den ny tid og takkede ham for at have startet det kredsløb i sin tid, for det hjalp til at sprænge de mormor-klodser af omsider. Spirituelle mennesker vil nemt blive beklodsede. Nu sidder jeg og overvejer at ringe til xy... ringede... ”Velkommen til voicemail...” Han har sin tlf. meget lukket i tiden, vel lige så ristet som søn 1, hans modsatte tegn. Stenbuk/Krebs. Jeg prøver måske senere. - Men i stedet købte jeg lidt mere ind for søn 1, spillede og strikkede på en broget lang nederdel jeg er begyndt på – passende: nyt æterlegeme, egen kreation. Og tænkte som en gal. På mit livs start her - uønsket, påført mor af far for at holde hende hjemme, hun, syg og træt, søgte at få en udskrabning, blev indlagt til det, overlægen afslog da han fandt hende gravid – familielægens magtesløse raseri... jeg har genoplevet fosterets rædsel i meditation.

Hvorfor nu de tanker? For at se hvor dybt det gik. Jeg blev mors billet ud af det håbløse ægteskab, 2½ år gammel adskilt fra far og mine søskende. Hurra/sorg. Til Kbh med mor midlertidigt (10 år!) hos mormor/far. Kort tid efter indlagdes mor, fik syet hele underlivet op og rekreerede på Skodsborg i flere uger. Jeg har fortrængt det, men må have troet hun var død, og i alt fald at ingen ville have mig. Hver dag mor afleverede mig i børnehaven sagde jeg: ”Du kommer og henter mig igen, ikke?” længe efter at have glemt hvorfor. Alene med mormor kritiserede og kritiserede hun, til jeg sad som en bævrende klat gele og tryglede hende om aldrig at fortælle nogen hvilket fjols jeg var. Hun lovede, solstrålende over sin perfektion – 5 min. efter plaprede hun alt ud til en veninde i telefonen skønt jeg stod lige foran hende og desperat gestikulerede... jeg zoomede ind til mig selv. Hun ville have været rystet over min fremstilling – rettede mig bare til mit eget bedste! En totalt ubevidst, dygtig lærer. Jeg har slidt hele livet for ikke at være ”tålt, uønsket”, og så er man det.

Med xy kom jeg i mormor-skruen. Jeg vidste aldrig om jeg var en klods eller alt var idyl. Og nej, *han* var ikke ubevidst, kun hudløs, det var ikke så grelt/konstant, han havde alle gode grunde, men jeg ser pludselig hvorfor det gik så dybt. Som med Stenbuk(!)-mormor ramtes min seksualitet. Den blev lukket ned. Mormors kritik ødelagde al naturlig sexuel udøvelse, sæbemidlet mod de lavfrekvente programmer – onani fulgtes snart af sort håbløshed over at jeg var så ”slem” og lukkede det tilsidst ned. Det var godt det var xy der synliggjorde de sidste rester, han var fin nok, blot på hælene. Også han havde bearbejdet en spændingsfyldt opvækst. Han var ups, hans far ville gerne have været fri længere og begge forældre invaderede – selv da jeg var der... - Indkørselen til en ommer med xy er ideel. Vi kan ikke flytte sammen men er i hinandens hjerte med alle muligheder for at bearbejde, det er bare at udnytte det.

18. oktober og jeg sprang natnyt over, den sagde hvad jeg ved, kontrol oppe at vende, så jeg valgte at se okt-Adamus. Stor enighed – og: ”How can you be free if you are still suffering?” Den t/arm. Hvis jeg tvivler på om jeg mener kærligheden til xy af hjertet, behøver jeg bare at tjekke med den.

Efter det forrige intense samvær over et par dage hvor Torrig blev vendt imellem os blev min tarm næsten fornuftig. Efter blev den gal igen. Hvad er det dog jeg fastholder og skal slippe? Jeg længes, jeg er i hjertesorg, og min t/arm græder. Lungerne har ellers førsteret til sorg, men deler energi med tyktarmen, og når sorg kontrolleres til depression flytter den tit derhen... AHA. Mit helbred er ikke xys ansvar, og sorg er meget drama, emotioner, ikke balance. Gråd forløser, men løser ikke. Jeg må være i proces med at lave kontrol af lille-jegs tvivl og frygt om til fuld tillid til Ånden, tålmod i st.f. Som PS opfordrer til hele tiden: centrér.

Samtidig kan jeg stadig se at z er et god anker til den gamle tid for en xy med meget få forankringer bortset fra et kendt, værdsat anker ude i en ny tid som han godt vil hale sig over til når han er – færdigristet. Det er ligesom kattekvindens og xx' tovholderi. Vi kan kun være de ankre, vi har valgt det. Og jeg ser undrende xy køre *sin* kontrol-lidelse – lade z hæmme sin frihed. Tydeligvis ikke klar til mig uanset forud aftale, har en proces jeg ikke skal deltage i – Ånden fjernede mig og lagde hindringer i vejen. Jeg vil ikke mere gøre mig mindre, nægte mig selv jf. Man hjælper ingen på den måde, deres kh-programmer valideres jo. Hvorfor så ændre sig? Det er ikke z's skyld, xy af hensygn har formindsket sig siden sommer, hvor han var så lysende. Det er hans ønsket/uønsket. Sådan en Stenbuk var han da ikke med mig, what's up? Ikke Merlin. Nå, dér taler min kontrol. Han sagde engang at han havde det for godt med mig. Nu får han noget at holde op imod. Torrig var godt for meget.

Jeg begynder vist at få mere tillid til Ånden. Der er ting fra '13-'17 jeg ikke gider en gentagelse af, og de bliver raderet ud, kan jeg se. Nå, så har vi **19. oktober**, og stormen fortsætter. Fantastisk natnyt. Fjernelse af den klods frigjorde en masse kontrollbånd, masser af guld, og nu sorterer jeg i mit indre finmekaniske exploded view, som xy gør i sit ydre. Hvad vil jeg have med, hvad er min sandhed, hvad er ikke? Visen ”Satyren og Sylfiden” er rock, men den er absolut godkendt, for den er egentlig blot visen ”AlMa”s logiske forlængelse når der jordforbindes. Rock er meget jordisk musik, klodset, fysisk. Brugt balanceret er den lige så valid som alt andet, og ”Sat/Sylf” er bare ligefrem, uprætentiøs, Ånd og jord forenet, **DUNS!** Den har lige fået ny dimensionalitet for mig efter natnyt. Åhja, den skal over scenen nu, og jeg håber at xy er der. Han personificerer den frigjorte seksualitet for mig – når han engang igen har frilagt den, altså. Og det kan da kun fremmes ved at høre den gennem mig.

Jeg kunne have sat den ind her, men jeg valgte en ældre vise, fra mit møde med xy...

13.02.0465

HELBREDELSEN

**Du kom dragende stille en nat før en storm
i grønliggrå tågebanker
hver dråbe et spejl som du skjulte dig bag
for truende, tindrende tanker**

**Isbjerget hilste dig spejlende glat
flader i grønligblåt tonende
tårnhøje skærme om hjertet på vagt
soklen i havstokken tronende**

**Kaldte jeg på dig? Kaldte du mig
fra dybenes dunkleste dale
inde bag spejlene var der en sugende længsel
fra rungende sale**

**Dråber på isjomfruer tør og forener
selv de mest stædige spejle
for tåge og isblokke er jo blot vand
som vil samles og enhed besegle**

**Stormen kom over os, rysted os sammen
hvirvlende, storslået, forrygende
morgenen genfandt os eet med mør hav
spejlende sol-luer, gryende**

**Jeg kaldte på dig, du kaldte mig
fra dybenes dunkleste haller
bag alle spejle er livet en sugende kalden
der uafbrudt gjalder**

2. FOR KYSTEN

Jeg fik optaget lidt flere viser i går til lager og optager Sat/Sylf i dag, hvis den går glat nok. Og vil også prøve at få ”Merlin Trubaduren” over i dropbox. Xy har ikke downloadet noget endnu. Tror jeg. Han kan jo have kopieret. Nå, det venter; men så ville Fjordhøj være på plads. Resten kommer bare på lager. Musikken har vist sig at være en uventet ventil. Jeg har aldrig før fået det så godt af at spille. Jeg *er*; når jeg udøver. Samtidig er der omsider en linje ud igennem VVG, en kredsløbsmulighed hvor jeg er ønsket. Det var det også i VVTåstrup, men jeg slap her da jeg alene ville forsøge mig med mit professionelt. Jeg troede *det* var lykken; men det er en gevinst at udøve bare for *fornøjelsen*. Ingen agenda, hvis honorar engang bliver aktuelt vil det være en biting. uproblematiske tider, erkendelser konstant – intet er bedre, befrielse giver luft. - Jeg fik optaget de samme viser igen i bedre udgave, tror jeg – samt Sat/sylf flere gange før jeg vistnok fik en OK version i kassen. Jeg tjekker alle i morgen.

Jeg er træt efter en lang dag med erkendelser, gåtur, gymnastik, koncentreret spil og kortoplæg. Men meget rolig. Jeg er vist omsider i overgivelse til Ånden. Jeg synes jeg forstår processen og kan arbejde med i tillid. Ånden elsker mig og vil kun gøre hvad der tjener mig bedst. Så vil det spille en mindre rolle om jeg får eller ikke får hvad jeg håber nu; men jeg tror det er meningen. Mekanikken indikerer det. Kortene fastholder visse tidsrammer og påstande analoge med mine anelser. Jeg kan råbe og skribe, det vil bare vedligeholde min dårlige t/arm som jeg gerne så opføre sig sundt igen. Så jeg går i seng med fred i sind – stillede kort ind på Ånden bag alt og fornemmede en fin ringen som følte helt nede i rod/hara, som en af de dér horcruxes i Harry Potter. Harmonisering... - Søndag morgen, **20. oktober**. Fortsat som i aftes, men følelsen af flade dæk. Lille-jeg ville hellere have lidt mere liv, om så drama! Men dybere inde foretrækker jeg freden for alt det hjertesønderiveri.

Apropos – søn 2 ringede, lidt bekymret over mange extra hjerteslag og -flimder de sidste dage. Sådan reagerer han på befrielsen af de basale programmer han blev født ind i, mens jeg har mere ML (Memory Lane) at bearbejde foruden flimder. Natnyt melder meget spirituel proces i gang med fyring af jordisk kontrol-overdrev, men tilvænnning til Merlin forløber fint og kortoplæg er OK. Ja, jeg bruger dem mere kreativt nu som arbejdsredskab. Jeg fik f.x. en idé i dag: jeg spurgte PS hvad jeg egentlig havde valgt at bistå med i denne specielle del af Jordens historie. Svar: Kærlighed. At gå fra 0, fimbulvinter indeni til 100% <3. Så fik jeg lyst til at se hvad xy havde budt ind med. Svar: at gå fra fimbulvinter udenom med alt – fandeme sandt – til 100% inkl. parforhold. De to opgaver går jo hånd i handske med hinanden! Det slog mig at mændenes opgaver er sværere, hankønnet er nyere i universet, Jorden er mændenes planet...

Sen aften slog noget andet mig: at når jeg ikke reagerede på xys overfladeprogrammer, men måtte skubbes forbi dem af først SB for at nå ind til den reelle xy bagved og senere først kunne se ham efter han havde indledt z og de var blevet blæst væk med sex indikerer det en meget fin ting: at det er den reelle xy jeg elsker og bare må medtage hans pæne programmer. Sådan har jeg altid været. Det samme gælder for øvrigt omvendt. Han var alle dage ligeglad med sine kæresters overflade, det var deres dybder der kaldte ham. Men det er længe siden han selv har indledt. Faktum er at kvinder reelt drager/indleder – groft misbrugt i Islam – voldtagne kvinder/piger har ikke indledt! Så kæresterne er gået efter hans overfladeprogrammer selvom deres underbevidsthed har mærket noget vigtigt. Han ville aldrig få ”den rette” så, vel? Ikke uden f.x. den hjælp fra SB. Z er formodentlig også gået ”fejl” af ham, skønt hun ikke er hvemsomhelst. Det er få der vil have de højfrekvente værdier han kan tilbyde. Som jeg er vild med.

Jeg har lige hørt Sat/Sylf-optagelsen fra i går. Lidt kedelig melodistemme... og det har jeg lige ændret, nøj hvor det gav mere liv. Nu skal det lige indøves, så optager jeg den version i stedet, det er da helt klart! Og så kom der hjælp i **natnyt til 21. oktober**. Jeg var lidt sølle i går aftes, alt ser

bare så håbløst ud... vågnede tidligt til flg. svar: hindringerne imellem xy og mig er snart væk, jeg skal bare være mig selv, ligefrem. Kort sagde "spar ingen anstrengelser for at bane dig vej gennem forviklingerne", OK. Når han kommer vil jeg sige rent ud at det vil tage mig max 5 min. at pakke en rygsæk til en tur ned i hans rodede glasulds-helvede m.h.p. en seriøs gang ubetinget (u)troskab, så der kan komme vægt bag hans terapeutiske udtalelser om frihed til z m.fl. Hvad har han at miste? Han kan altid sætte mig på toget i Maribo! Så kan vi måske få skovlen under den frihedsberøvelse! Jeg er ligeglad med alt andet, har ingen agenda, hverken kan eller vil flytte sammen foreløbig, elsker bare lige fra hjertet, det kan ikke skade, kun gavne alle.

Så fik jeg hjertehamren. Hvad vil han sige? Gøre? Måske er han nået frem til samme slutning selv! Hvad mener PS? Han mente fint. Men hvorfor er xy i det hele taget gået i den fælde? Han har nogle meget uselviske, medfølelse som visse kvinder (en x) er vældig gode til at udnytte, men da også en stålsathed som jeg troede var bredere... Jeg endte med igen at bede PS bakke op. Jeg er villigt redskab for Ånden, men kan nok bruge lidt extra hjælp..... Nu har jeg forberedt start på billedet Merlin, begynder dog ikke at male før efter kulturnatten. Da er der 1½ md. til jeg skal optræde til jul og jeg kan tage det roligt. Det kniber at få spillet efter dagens *tanke*. Nå, jeg må hellere... det gik udmærket – men der var vild gang i toupéen fra de kappede ankre, jeg kunne næsten ikke stoppe og solar plexus pustede sig op... omsider faldt jeg hen blot for at vågne kl. 5 efter en stærk drøm der benyttede al min angst for at miste xy til sin metafor.

Jeg var nødt til at skrive og bearbejde med det samme for sjælero. Så afspejlede det bare g.d., påpegede heling som følge af at længere tids pæn kontrol af min ærlige elefants fortvivlede, drænende forsøg på at få hvad jeg længtes efter, xy, var slut. At jeg omsider havde overgivet det til PS og blev præsenteret for helingen. Jeg følte mig utrolig svigtet og manipuleret med af min højere bevidsthed, der forklædt som kontrol-freak/game-master tog xy fra mig i kampen. Jeg gik rasende til angreb, bed den i underarmen og flåede et helt stykke hud af, som papir. Da jeg selv havde iklædt den det stærkeste symbol på kontrol jeg ved af var det snarere maske/ham der blev løst. Og ja, jeg blev aggressiv i går i f.m. erkendelsen. Jeg følte hellig vrede over xyz's magt. Så meget indestængt blev befriet på én gang at da xx lige tog et andet standpunkt desangående reagerede jeg så fast at han sagde: "Rolig..." det fortsatte altså henover aftenen.

Jeg græd som pisket i nat. Hunderød for om beskeden *var* slip xy. 2.att. har humor. Da det lykkedes mig at sove videre kom der et kort klip med en mand der ankom i en hvid T-shirt med printet: "Safeheart Harimax"! Jeg har nu lagt kort og filosoferet over det hele. Det er stadig det rette for *os alle* at tilbyde xy ovenstående, og det er tid. Alle mine højfrekvente omgivelser har befrielses-reaktioner. Xy og jeg er ypster. Vi er ved at blive en slags ½-guder, og de kan ikke virke under kh-regler. Han er stadig plastret til med traumer foran sin reelle frekvens, men kunne få dem lettet hurtigere med min hjælp. Jeg lærte meget om min energi ved experimentet med den gamle flamme. Jeg slap en gammel drøm, fint, men han fik repareret sit liv. Jeg virker løftende, integrerende. Ikke alle kan tåle det, slet ikke i længere tid – og omvendt, lavere trækker højere frekvente ned. Jeg kender kun xy jeg kunne være sammen med i 5D.

Og indtil da – og også efter – må det være så frit at han *kan* virke som ypst for z eller andre uden jeg kommer på tværs, hvis jeg ikke får et så afklaret forhold til det at det kan foregå lige under næsen. Det kan da godt være. Vi er ikke helt mennesker mere. Guderne i myterne er sammen i par og skaber sammen, men har også forhold til mennesker, ikke kun af ligegyldigt begær. Ånden løber ren igennem guder. Hvis den udpeger en person er der en grund, og så følges den. Det misforstås meget, hvordan også forklare det for lavere frekvens? Det var da svært nok at sige til xy at SB havde udpeget ham! Sitchin's GT-guder var høj-teknologer, henad os nu; men der kommer også nogen her fra MV, avatarer. De inkarnerer kun i Indiens hellige jord, SB, PS. Xy og jeg er ikke *så* hellige, men heller ikke som Sitchin's (Kry, Ff) der kom hertil in the flesh i svundne tider og beredte

Jorden og os for hinanden. Vi aspirerer til mestre, Merlins. Og de kan kun respektere kh-programmer på andres vegne.

Et indlysende spørgsmål: hvis xy blev udpeget, blev z så ikke også? Jo, formodentlig. Der var tiltrækning. Jeg kommer til at tænke på den mand der lagde sig nær ved mig på stranden (Ff). Måske kan der komme en tid hvor jeg ville spørge hvad han egentlig ville mig; men det er ikke sandsynligt, signalet skal komme dybere fra, som med xy. Mænd lever pr. definition i overfladen, Jorden er mændenes. SB sagde at alle var kvinder, nogle af dem havde manderoller, men kun Gud var en mand! Og det er i realiteten sandt, for materien er f, Ånden der beliver den er m. Men det kan diskuteres til evig tid, for overfladen er m og det indre er f... jeg tror ikke den slags opgaver vil komme til mig. Kun dybde tiltrækker mig og jeg kender ingen dybere end xy. Jeg ville nyde at praktisere ypst med ham. Muligvis ville den indfaldsvinkel tiltale ham mere end en parforholdsorienteret. Vi vågner op og husker hvem vi er, vi gamle ypster.

2 ting. 1) ab det nu jeg fandt at jeg skulle give xy det tilbud og til nu blev tarmen fornuftig. Bøvlet skyldtes den pæne tilbageholdelse, z's konventionelle kontrol af mig igennem xy. Det er ikke ypst, og jeg er ypst. Og 2) jeg har lige læst forfra og kan se at AlMaha som var sammensmeltningen af mennesket, sjælen og buddhi, nu er ved at smelte sammen med kronen, Ånden. Det er det, der er Merlin. Merlin er 100% styret af Ånden, der er individualitet, ja, men ingen personlige modstande. Det er indset at Ånden ved bedst, Merlin er bare betegnelsen på tilstanden. Det er da klart at man ikke kan styres af konventioner og Ånden samtidig! Jeg er/vil forbi alt andet end Ånden. - Jeg så lige "Moana" igen. Efter proces "tålt/uønsket" er scenen hvor Maui ikke kan styre sin genvundne magiske fiskekrog af gammel uønskhed særdeles apropos. Intet er mere destruktivt for potensen, jo. Jeg gad godt se den film med xy, den er ret speciel, musik og alt.

Klokken er 05.51 for nu at være nøjagtig – **23. oktober 2019**. Jeg vågnede 04:30, urolig, endte med at sætte mig op og "lytte". Jeg hørte en vise indeni jeg nylig skrev om "skøre" moster Ingrid. Den blev skrevet til "Samarkand", om at give det man allerhøjest elsker fri. Har jeg ikke lige gjort det? Moster havde noget ypst over sig, blot forvrænget, og jeg kom til at tænke på mig selv som ypst. Der manglede et eller andet... en indvielse! Jeg hentede fotoet af SB og den lille æske aske jeg endnu har tilbage fra alteret i Prasanthi Nilayam, SB's store tempel i Puttaparthi, tændte et lys, tog et lille nip aske og smurte på hvert af mine 7 chakras og sang Narayana-sangen, velsignede mig til den gerning jeg nu skal tiltræde. I går stillede jeg ind på både xy og z for et indtryk af deres tilstand. Han synes klar til en åbning. Jeg spurgte SB/PS hvornår kontakt var bedst? I morgen, torsdag. Jeg har noget at fortælle ham når han kommer! Ikke i mobilen.

Det er lidt specielt, det her. Der er en side af mig der siger at jeg ikke er rigtig klog og en anden der er ret ligeglad hvad den side mener. Den ved sandheden, at jeg nu kaldes til den gerning jeg altid har skullet udføre – en smuk følelse, hjem til et bedre Atlantis. Iflg. beretninger toges ikke hensyn til tilbøjelighed dengang i høje kredse. Nærmest skændsel, lavfrekvent. Jeg blev gift med en ypst jeg elskede, men Ånden ville han skulle føre mig ned i mørket, ubegribeligt da... hihi, jeg var formørket – forelsket, jeg var selv på vej... og den jeg nu skal indvie skal følge mig op igen. Hvis jeg ikke er helt gak... xx var ypst på Atlantis, hvor vi ikke blev gift fordi han ikke kunne føre ned i mørket. I dag har han medvirket til at føre mig op igen i vort ægteskab – og ægten fra Atlantis førte mig videre, nu opad til min skilsmisse fra xx i sin egenskab af guide til SB. Stort kredsløb, nu med den jordiske kærlighed! Men *min* indvielse kunne kun PS/min Ånd give.

Alt falder i hak. Xys indstilling til parforhold som kun arbejdsopgaver, mine egne tanker nylig som jeg ikke har nævnt om at jeg ikke rigtig ved hvad jeg skal med xy skønt jeg elsker ham. Jo, udøve musik sammen i psykospirituel regi, gerne bo 5D-sammen, men det er lissom der mangler noget. Det føles som det er kommet nu i disse dage, i nat. Jeg føler en ny eller fornyet glæde ved at vide at ligegyldigt hvad der nu vil ske er alt jeg foretager mig ikke bare for lille selv, men helt op. Ja, det har jeg vidst før, men ikke så ultimativt *bevidst*. Dette er Merlin. Jeg må være næsten smeltet

sammen med kronen, Atma. Jeg lagde kort på xy for at se hvilken virkning den påtænkte indvielse ville have på ham. Status nu og efter. Forskellen var tydelig. Indbildning? Njo, indbildning der rykker, der er intet stærkere end den energi der kommer igennem et åndeligt menneske. Jeg er træt, men det føles ikke rigtigt at sove lige nu. Jeg vil sidde og bare være.

Så prøvede jeg at sove igen, men nej. Angst og tvivl skyllede ind over mig med de vilde energibølger vi har. En ting der virkelig generer mig er at xy aldrig ringer. Den eneste der ikke har gjort det, undtagen da vi boede sammen. Mangel på jf? Man kan ikke elske uden, dermed ikke manifestere noget, selv en opringning bliver uoverkommelig. Xy sidder i kraftig energistorm og har samtidig for lidt jf og z at arbejde med oveni, ikke overblik, -skud. Jeg er glad for at have fået min følelse af værdi tilbage! Højfrekvente må takle lidelse som folk på lavere ikke kunne klare. Det konstante hjerteslid ville slå andre ihjel. Som i Moana: med hjertet revet ud, kun et brændende, savnende hul dør man gradvis, hvis ikke man er meget sej. Jordens historie – patriarkerne stjal hjertet fra matriarkerne for at skabe udenom kvinderne og mistede det selv. Jorden er lige så stille formørket siden. Xy og jeg slider med at retablere det ægte hjerte igen.

Jeg kan kun være Klokkeblomst, ridderypstens fysiske arbejde skal gøres af ham. Hvor meget længere? Alle kort siger, mit arbejde vil indebære en varig belønning... måske kommer de første tegn nu. Jeg blev så glad i nat, men det fulgtes op af yderligere angst med de heftige energier. Der er intet sted at løbe hen, ikke engang i sengen om natten. Der løstes en masse spørgsmål, og så kom der bare ny. En ting dukkede dog op som også er værd at nævne. Jeg kan låne xy en hel del til at skaffe sig en anden, bedre bolig, og det blev jeg anbefalet. Det kunne vise sig at løse en hel del. Til sidst sad jeg og landede lidt. Igen tænkte jeg at jeg jo er anbragt under utrolig gunstige forhold til arbejdet. Og stabiliserer xx, den gamle ypst, nu og fremover når han stopper sit arbejde og overskrider tærskelen for good. Jeg vil egentlig nødig væk herfra lige nu. Xy lignende med z nok, med den bolig han har... og det var lige denne nats arbejde!

Ud på eftermiddagen kom der en kort sms fra xy – jeg blev helt glad, til han skrev at det var til en x, en ”skattebasse” der altid har problemer. Jeg blev lidt paf. Kalder han os alle det? Mit lille ego krympede sig, men ups! Pigtråd?! Så jeg svarede humoristisk at jeg glædede mig til at høre fra ham. Mine mange oplæg siger at jeg har en særstilling. Hvorfor får de x'er hans opmærksomhed og jeg ingen? Jeg gik en tur og tænkte så det knagede. Det er ikke nogen almindelig kærlighed i 3D-regi, dette her. Det er en 5D examensopgave om 100% uselvskhed og balance for både ham og mig, og af alle x'er sidder jeg lunt og trygt hos xx og kan selv, mens z o.a. har værre kvaler end nogensinde som han skal hjælpe dem – sig selv – med. Ånden ødsler aldrig med energi. Xy har næppe tid til sig selv og så meget storm på at overskuddet = 0. Jeg er måske den han helst ville se og tale med, men ikke får lov til. I alle oplæg understreges at jeg er fritid og fornøjelse for ham, ikke flere problemer.

Altså må jeg som hele tiden anvist bare nøjes med at elske ham og forstå hvad det handler om. Jeg fandt ud af at x'erne finder en anden partner hhv. 1, 3 og 2 år fra nu for z, men inden da er han fri af hende, for det er en del af opgaven for dem. De frø der er sået kan ikke spire hvis han ikke går, så det er også om at gå på den rette måde. Jeg har studeret z lidt. Sidst vi sås sagde jeg til ham at hun ikke havde hans format. Det var han ikke helt enig i, og det fik mig til at trække mig lidt, men nu så jeg ind på hende igen, både som kanal og med kort. Hun er ikke (endnu) et hoved-aspekt, hun er en sidste-historie på større opgave og har derfor rammer, godt nok smidige, og dog – der er ting hun skal præsenteres for, men vil have forbandet svært ved at realisere, om ikke umuligt, og det kan hun brænde ud på. Det fremgik klart af både kanalisering og kort – forklarede endda et der har gentaget sig under hans/mine forhindringer: ”spild af livskraft”, for ”Guds vilje ske.”

Xy har næsten ingen jf i det gamle, han har kappet tøjret. Zs udgør den i processen, og ved id med den kommer han i kontakt med det gamle han ikke vil have mere og skal – er ved at afvikle før vi evt. kan være sammen, som jeg er det med min selvhøjtidelighed som han ikke skal have ansvar for.

Det er provokerende for egoet der er hunderød for at komme til at stå som idiot i 3D, men proces uselvskhed er samme om man ser dum ud eller ej til slut, tidsrammen passer både med den i drømmen (Ff), "2½ år" og med tiden for min folkepension og frihed til at flytte. Forresten er jeg jo lige blevet præsenteret for det første tegn på at det er begyndt at lette i og med at jeg skal tilbyde xy et ypst-løft der kan forankre ham stærkere til jfen på den nye side af tærskelen – og tilbyde økonomisk flyttehjælp. Hvad hyler jeg for? Fordi hjertet trækker og trækker uden at få mere end en hundekiks i ny og næ mens han.. nej, jeg ville ikke bytte, tak. Alt er såre godt.

Ærlighed er en god ting – jeg vågnede op **24. oktober** uden rigtig at kunne huske natnyt... mens jeg prøvede slog det mig pludselig at nok var jeg altid ligefrem, men "pæn". Jeg mindedes den uanseelige lysegrå elefant kontra den store, frodige rødbrune i natnyt den 16., berørt velsignende på panden af AlMaha. I drømmen gøs jeg skønt jeg syntes om den, og gysende angst har skyllet t/r over mig lige siden, især efter jeg erkendte at skulle stå frem med det tilbud. At stå frem har altid givet besvær. Omkring SB var der også konstant ballade. Jeg ved at jeg bare kan være sådan, fri, har gjort mig lysegrå, kun tilladt små udbrud, men de har også altid været rigeligt! Gad vide om ikke netop den pænhed har sørget for kuldsværhed? Hjertet slår kraftigere og livet svulmer meget mere når jeg giver los, men giver angstsved lige nu. Åh, sådan var jeg før mormor kvalte mig... min ældste søn før skolen kvalte ham... når man er forelsket og efter orgasmer...

Åh, forløsningstårer! Ja, SB, jeg skal være sådan nu. Jeg kan takle alt for frihed og liv, for ved nærmere eftertanke har besværlighederne altid været det rette! Fandeme om jeg vil rette mig ind mere... store, fulde åndedrag... og jeg skrev digtet her efter.

19.10.0614

HELT HJERTE

Du skal komme og jeg'r rystende nervøs
Du ved ikke at jeg lige er stået til søs
på Stillehavet i mit indre hvor hver storm er uden norm
til det bli'r stille og bundærligt og hvordan så være konform
Jeg er ægte
vil du fornægte

Vil du blændes når jeg lyser helt ud'n skærm
Bli'r du skræmt og kalder mig den lav'ste bærm
Ja, jeg er bange, for jeg kan kun være mig og elske dig
og nu er mormors låg sprængt af, vil aldrig mere skæmme mig
Om du gik nu
ændres det ikk', du

Jeg er Merlin, men'ske, mester, gudskanal
Lige fra isselåget ned i min anal
Det hele er en fløjte som det højeste spiller på, som Pan
Og det har kun det ene ønske – at du vil være min galan
Et helt hjerte
forlod al smerte

Kom og del med mig hvad Jorden byder på
Giv dig hen, fløjt med og se hvad vi kan nå
Lad alle de programmer fløjte af som er ble't installer't
af vores åndssvage samfund som måtte ha' Ånden reguler't
Det er tid nu
Jeg'r klar – åh, er du

3. VAR KLAR

Nåda, et tankemylder efter den erkendelse. Klodsen om benet, drømmen hvor jeg bed kontrollens pæne ham af Ånden... hvordan samfund må kvæle naturligheden, ikke kan have den fordi "sæderne går i forfald" der sørger for at samfundet hænger unaturligt sammen. En lidt anden måde at betragte alle kulturer helt tilbage fra oldtiden på, ikke? De udforskede netop det kredsløbs kontrol-komplex indtil livet ikke længere ville acceptere spændetrøjen. Men der har altid været "vilde" småsamfund med variabel personlig frihed, hvordan leve på denne Jord uden en acceptabel struktur? Xy har altid helt naturligt nedbrudt den der var. Upraktisk, men tidsstyret: en anden måde at eksistere på var undervejs. Vi kan kun lige være her nu. Måske er jeg mere opbygger. Nej, vi bremsedes begge med alt i overfladen, gav næsten op da der ikke var hul igennem, især han, som mand længere ude – eller sattes til at virke på anden vis midlertidigt for Ånden. Hvilken nu? Jeg kan kun se musik, lyd og psykospiritualitet.

Han orkede ikke 3D mere end i nap med f.x. byggeri, skønt god til det, og jeg har heller aldrig oplevet ham bare flow-kreere, som jeg. Jeg kan slet ikke lade være at kreere af det der *haves*, men kun i længere tid på *min vis*. Jeg skal ikke stor-bygge, skønt jeg kan. Det lærte jeg 100% på Torrig. Jeg strikker lige nu en lang nederdel af broget strømpegar, et nyt æterlegeme! - ud af hovedet, følger ikke mode, opskrift. Man kan sagtens leve, skabe ud fra sig selv. Der er intet galt i byggestenene – garn, mursten – det er hænderne der bruger dem det drejer sig om, jf i den gamle eller ny tids normer. Masser af bøger, film og mere konkrete tiltag, fra Christiania over økologisk byggeri og til nu alternative landsbyer, har beskæftiget sig med dette. Det vil nok endnu en tid være sådan at folk lever frit i pletter i den gamle samfundsstruktur, men en dag er pletterne flydt sammen, og så er **den** gamle pletter. Det sker nu. Vi to er bare lidt længere ude.

Der skal komme et flow igennem os og videre ud. Det drypper i VVG for mig og vil komme på Fjordhøj. For ham? Han har hævdet at der rører sig noget, men jeg ser ingenting. Han har endnu ikke downloadet mine viser i dropbox, f.x. Z og energistormen fylder det hele, lader det til. Jeg har endnu ikke hørt fra ham ang. 26. ds. heller. Jeg forsøgte at ringe i dag, anbefalet indefra, men han tog ikke telefonen. Så sendte jeg en kort sms. Jeg løb fuld af angst igen, lagde mange kort, fik lidt neuralgi igen (Ff) og lidt tarmvrøvl... jeg konfronterede så alle muligheder og indså igen at hvad der end skete så var det gunstigt, styret af Ånden, og jeg slap. Din vilje ske! Hvad ved jeg om noget? Alt er gæt. Godt nok meget påståelige, men... jeg har sms'et, nu er det op til Ånden og xy. Sat/Sylf kom i kassen i ny udgave, jeg glæder mig til at høre den i morgen. Den *sad*, selvom jeg havde lidt problemer med at koncentrere mig fuldt – ikke med *dén*, med de andre jeg øvede. Selv de bedst kendte kom der sære smuttere i, hjertet var ikke helt med.

Morgen, **25. oktober**, og natnyt viste omfattende efter-kamp-udrydning af lortnok m.h.p. styring af Ånd, hvor overraskende. Så meget at jeg ligefrem spytter vaskemiddel... oveni kom, naturligvis, overgivelse af angst/kontrol, vågnet sammen med mig. Dybe Åndedrag. Jeg blev ved at tænke over at xys situation med z og min med xx er lignende: båret af en andens jf o.s.v., og så forstod jeg at jeg skal blæse på xx' bud om 0 sex med xy når xx er hjemme. Jeg kan ikke overholde det når jeg skal være ægte og kan ikke tage den risiko at xy og jeg ikke kan tage til Skolevej. Det her er for vigtigt et kontrolbrud, og mon ikke vi kan tage behørigt hensyn... Man kan ikke "stole på" en Merlin. Merlin følger Ånden. Hvilken udfordring. Xx betyder meget for mig, jeg vil ikke være "utroværdig", men jeg kan godt hvis jeg skal. Jeg kan faktisk ikke lade være. Og jeg skal fortælle ham det før eller siden, for jeg kan heller ikke lyve. Det skader *mig* – vil dermed *ham*. Jeg prøvede det engang og det gik ikke.

Det var da vi skulle skilles og jeg ikke fortalte ham at 3. part var involveret, for det var ikke årsagen. Det fyldte selvfølgelig en hel del hos mig, men hvorfor såre? Formørkelse, afsløret i drømmeterapi. Hvad vil det sige at såre? At genere regler? Konventionel 3D eller ej – løgn gavner

aldrig, og allerede da var jeg på vejen. Nu er Merlin her, og xx er i lære hos mig nu, faktisk. Det er en udfordring at være Merlin... skal det være her, så bliver det. Vi får se hvad Ånden mener. Den skal jo lige have xy til at ringe! Nej, jeg ved, jeg skal bryde det her. Visse kort giver pludselig mening. Og jeg fik neuralgi i sommer af at overholde kontrolbudget. Jeg lever i xx' 3D-jf, men skal værne min 5D. En opgave der kun kan ske her hos den meget udviklede xx, en mild opgave. Min tid her hos ham altså have en meget flexibel tidsramme. Gad vide *hvor* kort? Kort, haha... men de gav ikke et murognagelfast svar. Merlin kræver uomtvisteligt nogle ofre, så overordnet blev svaret at det sker – eller starter – i år, men *parforholdsarbejdet* kommer i første række. ”Heldig løsning på vanskelig situation koster penge.” Elastisk. Hvad kan det bruges til?

Det er dejligt, fred og magt at bo hos xx på 3D-faldereb. Nok også til dels hos z. Z og xx er lige de rette til hjælp og modstand. Z er kun lige på vej ind i det xy og jeg har gennemgået. Hun er ikke et hovedaspekt, har som xx stadig binding til 3D – for ham snart gjort op med, men det *kan* hun blive af det her, som han *er*. Zs proces er ret lignende, faktisk. Og dog får jeg at hun ikke vil kunne overskride de nødvendige tærskler til Merlin. Indvielse 2-3, mens vi er 4-5. Slet ikke *imens* hun er sammen med xy, kun en så-tid. Hun vil helst have xy væk fra 4-5... det var vigtigt for hende at xy skulle glemme alt om at have fået xx' bil. Nå, hun var forelsket, og xx og jeg var trusler. Alle undtagen xy står til snarlig pensionering; men hvis Ånden mager det så at eneste løsning for xy og mig er igen at flytte sammen i rimelig bolig inden da, så gør jeg det. Sporene skræmmer ikke meget mere og jeg har pengene. Jeg mærker tydeligt et løft hver gang en kontrolpost passerer – i lyntogsfart. *De* giver mig ubehag, ikke Ånden. Der er fred efter hver. Næste?!

Jeg skal sige det her til xx så snart han kommer hjem fra hvad han nu lige laver. Han skal vide det forud. Og forresten, så opdagede jeg noget i går på min gåtur. Spændingerne omkring mine lårhalse er pist væk. Forsvundet gradvis over den sidste måned, og de har været der *længe*. Før jeg var 20, tror jeg. T/armen var nogenlunde fornuftig til morgen, højre overarm gør stadig ondt, men jeg kan da nå venstre skulderblad på ryggen uden værre kvaler igen. Det elaborerede jeg meget over i sidste halvdel af Ff..... Nu har jeg fået fortalt xx det. I baghovedet lå der syge fantasier om at han smed mig ud af huset... han måtte lige have forklaret hvorfor det ikke bare kunne ske på Skolevej, men han forstod lynhurtigt Merlin. Ingen klemmer. *Her* er min ideelle situation til vækst. Intet til at distrahere, og TTT. Gad vide hvordan z vil tage det? Og hvordan xy vil takle det! Altså, hvis han overhovedet kan få hul på potensen...

Det løste lige en bunke problemer om glasulds-helvede og transport, i det hele taget. Og hans – mine – behov for alenetid. Jeg er også *lidt* bange for at konfrontere hans drager igen i et forhastet bolig-fællesskab. Nu skal vi bare tage hensyn til xx. Intet problem. Og så vidt jeg kan se vil hele næste år blive om at få j'f'en, styrken tilbage og de sidste ubesindige *unoder* bakset på plads for ham så han kan finde noderne igen – ved hjælp af parforhold, mig og z lejlighedsvis eller kun mig. Det vil vise sig. Jeg vil stadig tilbyde ham flyttehjælp. Der meldes stædigt om bo-fællesskab længere fremme, men lige nu er det nærmest løgn, der er andre temaer inden for os Merlins..... Omsider ringede han, kl. 19. Jo, han havde været ristet, samt bilmekaniker i 2 dage, havde helt glemt hvad 26. drejede sig om i min sms... Lille selv blev mikro. Glemte? Han er konstant i mine tanker. Store sagde at det kunne jeg da sige mig selv, det ville også ske for mig med så meget om ørerne... men jeg fik straks en blase på overlæben.

Åh, lille selv. Det minder mig om det sæt, det gav i mig da han fortalte at han havde haft z med hos sine forældre. Det er en slags milepæl i gængse forhold, så den sved indtil jeg kom i tanker om at z godt måtte have hans forældre for mig og grinede ved mig selv! Disse konstante knive i kontrollen, som en hjerteoperation. Nå, men han kommer, og han regnede da med at overnatte. Jeg sagde at jeg havde masser at fortælle og elskede ham, han do og han glædede sig til ligeværdigt samvær. Lillejeg voksede lidt. Jeg ville hellere snakke når han kom, enighed, og vi ringede af. Hm. Jeg spurgte PS om jeg hellere skulle lade ham gå. Svaret var tydeligvis fra ham. ”Det kan kun du

afgøre, men overvej godt, lønnen er ultimativ befrielse, Merlin.” Så jeg søgte at komme over at han havde glemmt... hør, der stod jo bare at den 26. nærmede sig i sms'en, ikke hvad om. Så kunne jeg da også være blank en times tid! Projektet er jo mit. Egoet blæser alt ud af proportioner. Fint, så bliver det extra tydeligt at operere ud, og hvornår ellers ville hjertet være så involveret? Det er det der skal renses.

Det er nok værd at ofre 1 - 2 år på. Han med en partner som han nok holder af, men ikke id-elsker og må tage hensyn uden g til, hjælpe og derved hjælpe sig ud af de gamle egobetændelser, jeg med at sidde og savne den id-elskede der må behandles af en anden med de gamle betændelser præsenteret – som jeg ikke skal have flere påvirkninger af – og lade vacuummet trække de gamle ud af mig – og hensynsfuldt uden g lade xx få del i alt til at slippe *sine*. Meget do. Og så et frikvarter i ny og næ. Jeg håber kortene har *ønsket* ret i at de næste dage vil blive af vedvarende betydning for os begge. Man har lov at håbe. - Jeg fik øvet til i morgen, optaget Merlin Trubaduren på dk og eng. og fik også de andre jeg ville tage om i kassen. I morgen hører jeg dem, og så skal der friseres og dulles op og gøres klar til overnatning. Rygsækken står klar med pakkeseddel til hvis. Jeg er velforberedt. Og nervøs. Xy ”har mit hjerte i sine hænder”. Men kun lille ego kan såre det – mit eget ego – ved at høre spøgelse. Jeg fortæller ham om dem.

Svært at sove, lykkedes omsider, **26. oktober**, og natnyt lovede masser af kreativ hjælp – da jeg havde tydet det, indtil da overmalede kontrol den med pessimisme – til en proces med at overvinde indre kontrol der ytrer sig i håbløshed; mulighed for skiftespor, farvel til den så overvældende gamle kontrol, og jeg ved hvordan, anbefales det som omsorg, men der er dødsangst. Jeg bliver simpelthen så helligt vred, det skal fandeme ikke vinde! Jeg har lige styrtet rundt og forberedt til hurtig overførsel af madrasserne, for han kommer kort før vi skal køre, har timet sin afgang fra z med hendes til arbejdet. Åh, du godeste, jeg ved det er tid at få brudt kontrollen, det vil kun gavne, åbne flowet; men jeg er angst, for at han ikke vil være med og fra min egen kontrol der ikke vil by-passes. Jeg anede ikke der var så meget mere, jeg skælver, sveder og gør ved, men det stålsætter mig bare yderligere... optagelserne var næsten alle fine, undtagen Merlin Trubaduren. Ikke helt ren, lidt flov... det siger næsten sig selv!

Da jeg hørte Sat/Sylf blev jeg slået af at nok er den rock og ligefrem, men ren. Rock blev gjort beskidt da den kom frem, var oprør mod det bestående og endte meget med at påtage sig skidt. Gør stadig, men unødigt, og jeg spiller *ren*. Mine malerier er også ligefremme. Det er min gave, jeg kan ikke andet. I sin tid i drømmeterapi spillede jeg en af mine viser for en kunstner i gruppen. Hun sagde tøvende at den var lidt for pæn. Nå? Hun havde ret. Den var for pisseperfekt og min renhed havde ingen plads i verden da. Sat/Sylf er uden kontrol og dog ren. Ægte. Det bliver interessant at afspille den. Hvilke reaktioner vil det afføde? Moden kvinde med alenlangt løst, hvidt hår og en saftig vise som den... jeg er lige i det provokative hjørne. Det får jeg vist brug for.... **27. oktober**, og han tog hjem for nogle timer siden. Jeg har travlt distraheret mig med at få alt på plads igen inkl. mig selv. 2 dage hvor jeg kunne have undværet meget af den første.

Han kom lidt før vi skulle køre, og jeg orkede ikke tanken om at vente en hel aften, så jeg plantede ham i lænestolen og eksploderede om min indvielse onsdag og beskeden om at indvie ham, åbne det ny flow, om at Merlin ikke kan underlægge sig konventioner, xx' accept, og hvis *han* ikke ville her tog det 5 min. at pakke rygsækken – og min skræk for hans svar! Han hev lidt efter vejret under den nys banede midterskilning i kalotten, men jeg sagde at jeg bare havde *måttet* melde ud før min optræden og så kunne han nå at overveje... Kulturnat på Aktivitetscentret var tam. Jo, der kom *nogen* og jeg fik optrådt, også godt, men jeg ville gerne være gået længe før. Både xy og jeg havde fået nok. Visse VVG'er er tunge... Vi var trætte, energierne var abrupte, folk, trafik var aggressiv, vejen hjem var besværlig igennem vejarbejdet i Glostrup... han sukkede konstant, havde haft 2 dage uden søvn, så en konflikt med z onsdag og 2 dages automekanik. Han mente ikke det var tid for

ham. Jeg tænkte: ”Typisk. Når du endelig kan komme er du helt færdig!” Han havde dog vidst det siden 11.10. Men hvorfor havde alt sammensvoret sig lige op til 26., Merlin?

Hans svar var ikke nej. Han havde naturligvis også haft en proces med ikke at finde sig i zs kontrol, kulminerende netop onsdag. Han var bare så træt, ristet og ikke just hudsulten. Vi enedes om at se tiden an og slappe af, halede madrasser og sengetøj på plads og smed os. Ingen energier til noget. Jeg sendte beskeder indad om assistance, men der kom ingen. Jeg fattede ikke en bjælde, havde dog fået tydelig besked... men energien kom hverken aften eller næste dag. Ikke desto mindre var det fin tid med rigtig megen yderligere indbyrdes forståelse, jf. Jeg sagde at det havde været en ynke at se ham så tæmmet og impotent som sidst hodt op mod hans lysende styrke i sommer, ønskede ikke at se ham sådan igen. Jeg havde straks forstået da han præsenterede princippet, hvorfor fandt han sig i pigtråd nu? Man kan ikke belære andre om frihed man ikke selv udøver... jeg mindede ham om min studietur med den gamle flamme i '13, hvilken velsignelse det havde været for flammen. Og mig, i f.a. erkendelse.

Jeg sagde at z – såvel som hans 2 andre vedholdende x'er alle havde noget enormt forankret – enig, de kunne ikke komme fri af visse ankre – var 3. indvielser og aldrig kunne nå op til ham og mig på vej til 5. i dette liv om nok så lydhør og at sexuel frihed var hovedhurdelen – og at man ikke kunne nå varige resultater kun via snak. Der skulle realiteter til, oplevelse af at læreren walk-talkede. Det hjalp jeg gerne med! Alle har en såtid med partneren og en spiretid for sig selv. Desuden, er springet for stort kan højere spirituelle sandheder ikke huskes uden læreren minder om eller er der konstant, og det æder ressourcerne hvis man ikke passer på. Vi var enige om alt, at z var en gave til hans jf, styrkede og fremmede den, at forholdet tydeligt var på begrænset tid, konfliktfyldt – og dog med så megen synergi i deres møde og andre ting som sagde ham at dette var meningen en tid. Når det var slut ville det ikke koste ham at stoppe det. Da slet ikke med hans indstilling til parforhold som arbejdsopgaver. Bare rolig, han ville ikke lade sig tæmme...

Vi var omkring div. Torrig igen i f.m. Skolevej. Lige så ultimativt som jeg blev sendt ind til ham i '13 blev jeg sendt væk i '17. March-ordren var spirituel, kom på en morgen, jeg mindede ham om at have sagt at det ikke var fordi jeg ikke elskede ham, jeg skulle bare ikke være der mere. Jeg blev sært lukket ned, en hjælp for mig til selv at lukke af og få pakket i ekspresfart. Ellers havde det været svært at gå. Det var led i en fælles proces. Når han blev syg i luftvejene af mug/skimmel til sidst i nogle måneder var det æterisk rensning og transformation mens glasuld støv jo er sten der ”regner fra himlen” til integration, en dybere rod-proces. Host, bjæf. Når den var slut, ville han kunne flytte, og han kunne få besvær da med z, sådan marts-maj, hun ville nok at han flyttede ind hos hende. For at fremme sin plan kunne han låne af mig hvis. Jeg skulle alligevel ikke bruge dem nu. Han lyste helt op, det er ikke nemt at finde en god bolig uden penge.

”Der er ikke det gode jeg ikke vil gøre dig, jeg elsker dig, skat.” ”I lige måde!” ”Jeg har været så bange for at miste dig i hele den z-proces,” sagde jeg. Men når man har været igennem sådan noget som Torrig og dog elsker hinanden, så stikker det dybere end som så. Vi mister aldrig hinanden. Vi oppefra plastres til med traumer for at kunne tænde på/tænde andre i 3D under vor sande frekvens og kan ikke forløses af dem før kontrakten er fuldført og rives over, modsat de der kommer nedefra. Forløsningsen kunne derfor ikke ske på Torrig som jeg ellers havde troet for det var ikke helt tid. Torrig havde ikke været helt galt afmarcheret, sagde han, kunne bare ikke virke som nu med z, for jeg/vi havde ikke hendes bombastisk-jordiske energi. Jeg mente at vi begge havde rigelig jf, bare til **5D**, derfor virkede det ikke da. Vi snakkede mormødre og traumer a la sod i luften. Hans mormor havde virket lignende ting i ham som min i mig, kun nuanceforskelle. Ja, jeg havde faktisk nylig bemærket at han havde visse ligheder med min Stenbuk-mormor.

Indvielsen var oppe flere gange. Jeg kunne have været startet, men ikke uden gnist fra ham og der kom ingen. Jeg måtte have taget fejl af formen, at den ikke lige nu skulle være så jordforbundet, sagde jeg. Han ville absolut gerne, men det var for godt at gøre halvt, det skulle være når energien

var korrekt, ikke som nu. Jeg måtte altså indse at Ånden ville noget andet. Kunne dog ikke dy mig for at sige at når han endelig kunne være her var det træls at han var så færdig og propfodret med sex! Jeg sad i det her ubarmhjertige vacuum og bare mærkede, godt klar over at sorg blot er følelsen af småt ego der opereres ud af kærligheden... spøjte med mine reaktioner på hhv. at han ikke huskede hvad 26.ds. drejede sig om og om zs besøg hos hans forældre. Til min forbløffelse pointerede han det kun havde været et kort hej da de hentede pavillonen til Spurvevej... Og? Nå?... Jeg mente at hele næste år blev om jf af ham, og ja – der arbejdedes med at få ham søsat på Lolland, lejlighed i evt. Nakskov til videre. Fint nok. Også at være så langt fra z som også på Skolevej, hvor man ikke måtte have hund.

Zs hund hindrede hende automatisk i på sin bombastiske vis at installere sig hos ham. Hm, ja, invasiv... Hendes evne til at trække nedad var hans store hjælp til jf, og når hun havde lært hvad hun skulle af ham ville hun være fremragende til at søsætte, holde kurser på det mere mundane plan. Som han havde sagt til iværksætteren som skulle hjælpe ham med at komme i gang som rådgiver – hans evne var råd til rådgiverne. Som min var blevet, er, vel i fremtiden mest via kunst. ”Bevidste billeder”. Jeg kom i tanker om at jeg havde lagt kort på x'erne og parforhold og fundet at de indenfor ca. 3 år syntes at finde en partner så han ville blive fri dér også... Der var ting vi ikke sagde. Man kan have anelser, ønsker, men ikke love hinanden noget, hvor gerne man end vil i disse tider... og ang. novemberbesøg anede vi begge en måned der bare stod og larmede tavst lige nu. Jeg sagde at det var slut med at invitere ham til flere arrangementer i VVG, det var kun et godt træningsforum, fremover ville det være for os.

På falderebet foreslog han noget elektronisk opøvelse m.h.p. senere studie-arbejde med ham. Jeg svarede at jeg blev rædselsslagen ved tanken men det havde jo altid vist sig bare at være tilvænnning. Han ville downloade fra dropbox snarest... jeg sagde at det var OK med mig at indivielsen ikke var blevet jordforbundet med sex, skønt jeg længtes efter det, og jeg snakkede om Klokkeblomsts og prinsens forskellige processer med at tiltrække den ny tid. Han havde altid følt modvilje imod og decideret undgået de gamle eventyr, gamle rammer, men kunne mærke at det var ved at være tid til at have mere respekt for dem. Ja, sagde jeg, min proces har altid været at kende dem, men ikke følge dem, blot opdage konstant at have haft en proces lige opad dem, i den rækkefølge. At de så var vældig værdifulde og evigtgyldige, altid havde vist sig at holde vand. Men sådan fungerede udviklingen jo i det hele taget. Lære fremad, forstå bagud.

Afskeden kastede sin skygge og jeg fik travlt med at rable det sidste af mig – sagde at jeg godt vidste at det var lidt stressende, men... og fulgte ham til bilen. Dér forklarede jeg at der ikke gik en time uden Klokkeblomst tænkte på ham uden helt at vide hvordan det var med ham. Det havde jo sjældent været ham der rang, og skønt det ikke var så rart at ane at jeg ikke var meget i hans tanker når han var væk var det nok ikke så usandsynligt? Jeg mærkede som en dyb vejrtrækning. Han sagde at det i årevis bare havde tonset ind over ham før han kunne overveje hvad han *selv* ville, lige havde haft telefonen lukket en uge for fred. Altså blev det umuligt at tænke på nogen der ikke var der, uanset hvor meget han elskede dem. Ingen tidspunkter var bedst, alt forandrede sig hele tiden og han ville ikke tage kald fra mig når z var der. X før mig gav nok konflikt. Han var nødt til at gå udenfor. Der kunne gå måneder uden han fik ringet til rykkere.

Det bedste var typisk når det kom til ham i nuet, med risiko for at det ikke passede, men så når man havde kontakt aftale noget. Hvorfor sank modet sådan i mig? Den kontante måde? Hihi, jeg var kontant da *han* kom af samme årsag... frygt for konflikt. Fair nok, jeg rummede det. Lige nu sidder jeg og tænker over det, åh! Nåh... omelet. Afskedsknus, og jeg har afvænnnet mig med sejtræk. Han satte sig ind, jeg gik og det var umuligt at vinke. Nu var det hjem og retablere status i en times tid... og træt, glad for at være alene til nogle tanker med kort. Hvad blev der af indivielsen? Der var konstant lettelse, forståelse, overens, begge så proces om 100% uselvsk kærlighed med håb om lys for enden. Ingen tvivl om betydning for hinanden i kortene, blot endnu sporadisk. Boligsituationen

var essentiel for samvær senere, tilbudet klogt. Samme tidsramme. Ang. at droppe det hele – det velkendte svar. Også da jeg spurgte om en evt. helt anden, bare for ikke at udelukke muligheder. Kortene skældte mig faktisk lidt ud... men indvielse? Jo, iflg. kortene, men hvilken form?

Morgen, **28. oktober**. Hvad havde været anderledes? En lettere stemning. Svaret havde ikke været nej. Han var ikke tæmmet som sidst, men kontrollen var først lettet for 3 dage siden og der var konstante konflikter med z at vælge at indgå eller undgå mens der var fred og flow med mig. Tja, gamle betændelser. *Jeg* havde følt mig fri, uhæmmet skønt respektfuld, mormor-klodsen væk. Jeg sagde at han slet ikke kunne stole på mig hvis han rakte mig bare en lillefinger, kun på at jeg ikke ville jage tungen ind i munden på ham og voldtage ham hvis ikke, haha; men jeg var faktisk spændt på hvordan befrielsen af mormor-klodsen ville ytre sig seksuelt for mig... Her var ingen modstande, kun de han førte med sig, træthed, bundet i spirituel proces til z... jeg havde muligvis åbnet ham mere blot ved min væren. Skulle jeg *netop* give ham det chok da han kom? Det havde føltes lidt kanalisering. Eller stress!/? Somme tider er det ikke helt ligetil at skelne.

Til omeletten. Jeg indså at xy i årevis er blevet tvunget til at leve NU til NU udad. Hårdt ved en pligttopfyldende Stenbuk, strenge Saturn, alt om disciplin og pligt - jeg har meget Saturn. Et LIV i NUet! Åbenbaring! Naturligvis skal han ikke lade lille kontrol udvælge kontakter. Det skal Ånden! Lige nu vil Ånden z. Han må følge med, og jeg må høre fra ham i nuet. Garantien for at Ånden vil. Sandt at sige er der ikke særligt liv i faste aftaler. "Sikkert", dødt. Jeg har ikke gidet i årevis, kor, dans, IKF. Jamen blev han trænet på den ydre verdens vis, hvad så mig? Åh, i ét eneste langt, sejt, tavst nu for opgaver så jeg kunne høre Åndens vilje. Og da jeg er skribent, skriver jeg det ned. Alt hvad der vælter op indefra får jf i bøger, viser, inspiration jordes. Jeg smsede TAK til xy for kontant ringesnak + kort forklaring. Men hvorfor først fattet nu? Klodsen. Nu den har sluppet kan jeg se og høre meget bedre, bl.a. xy så meget uden omsvøb. Noget har også sluppet ham, zs pres? Eller min påvirkning i nuet?

Jeg har lovet ham en mail om indvielserne. Der vil jeg sende en humoristisk og kærlig kommentar til at havde jeg været bombastisk da han kom om indvielsen havde han været det da han gik, med ringesnakken. Jeg sagde på et tidspunkt til ham da han var her at jeg var ikke bombastisk, blot ligeud. Det samme var han på P'en. Mailen er OK, men beskeder og mails til ham har haft en del med kontrol at gøre, indser jeg. Det egentlige formål bag en infomail kan være at sige "her er jeg, husk mig". Altså "tålt, uønsket", længsel under dække, ikke ærlig snak, og hvordan blive ved at forny udgaven? Jeg vil ganske enkelt sende ham nogle (k)ærlige hjerter med mellemrum og kun ringe på impuls... (intet problem, den er der hele tiden!). Hvorfor? Jeg kan *kun* invitere, ikke besøge. Jeg slog telefonen fra fly, og ind fløj en sms med tak for vidunderligt samvær... jeg svarede i lige Ånd. Og erkendte noget i forlængelse af hans udtalelse om at idéen med at jordforbinde som vi havde forsøgt med Torrig ikke var helt ved siden af.

Jeg så pludselig endnu mere om Torrigs guddommelighed. Jeg ønskede at påtage mig, lette noget for ham. Det lagde ikke noget til hvad der allerede var aftalt, måske, bekræftede det vel bare. På Torrig startede jeg transformation og skabelse af det jeg var bedst til: det ny æterlegeme. Jeg ryddede bevoksning, lavede overflade-vandrender, en lille extra sivebrønd, rensede tagrender, brønde, lukkede et rør ført fra regnvandsbrønden i N (som jeg lavede til sivebrønd) *under huset* (!) til den i S med lidt rådgivning, gravede gamle mursten/programmer op, blokker for vand/den æteriske strøms ledninger til jorden... altsammen for at lede vand *væk*. Regn er himmelske følelser, men ikke når den vildledes, undergraver eller invaderer, som emotioner p.g.a. dum kontrol... læs metaforen. Klokkeblomst startede også renovering af den indre øvre jordforbindelse/bevidsthed da vi havde revet den gamle isolering ned, isolerede skunke og satte skaller for under de frilagte, rensede loftsbrædder i min afdeling. Min proces alene.

Xy planlagde den ny mere konkrete jordforbindelse til senere ved at opgive alle de umulige gamle forældede drømme og overlade alt til Ånden, give helt slip, og nu sættes han til at afdække-bygge

dén konkrete der skal være der v.h.a. z som kan trække ham ned i det. Meget kattekvindens proces med sin x, blot ret omvendt fortegn. Han ombyggede alternativt bondehuset men måtte væk da hun skulle bygge æterlegemet til den ny tid, både personligt og kollektivt som alle 4-5'ere. Hans æterlegeme var i kludder, han kunne ikke være der for det hun skabte. Og jeg måtte gå så xy kunne integrere det ny jeg havde skabt/sået, var i vejen, kunne/skulle ikke mere rense med. Nu kattekvinden lever det ny æterlegeme fjøter x rundt med en gammel materialistisk, useriøs, ukontrolleret veninde og fester. Hvad giver hun ham? Hans spejlbillede. Ikke sex, som heller ej xx. Han *ved* alt det her, som xy, har kæmpet med *svære* traumer men til ingen nytte. Henad, ikke samme. Xy kunne bruge mit ny æterlegeme. *Han* kunne ikke klare kattekvindens.

Til morgen vågnede jeg fra et natnyt hvor jeg følte-så at fugl Fønix, guldbronzerødgylden i mit maleris udgave, oppefra var nået helt ned igennem mig til mit rodcenter i mellemkødet med spidsen af sit næb. Indvielse og fuldførelse. Det føltes sundt og godt. Hov, lige nu kom der svar fra xy på min TAK-sms. Han er åbenbart ikke helt underdrejet. Endnu. Jeg skrev at jeg snart barsler med den indvielses-oversigt i en mail som han nok vil finde interessant. Det ville han glæde sig til. En af smiley'erne fik mig til at tænke på det glasulds-støv. Ja, Ånden passer på ham, men ren interesse – ja, kort viste sundhedsskadelig bolig og behov for flytning. Men også at det synes ikke rigtig at lykkes før marts at finde en, nok med indflytning til maj-juni. Jeg er muligvis med økonomisk, men ikke personligt andet end måske som hjælper. Hvis jeg flytter bliver det sikkert ikke før 2021, også angivet med pendul. Hvorhen mon så? Nå, vi har NU. Men mit NU har vid horisont!

Nøgleordet for disse dage må vist være kontrol der kommer væk. Kattekvinden ringede helt ude af den, søndag havde været et helvede, da en veninde igen havde ment at hun burde overveje at afskaffe nogle dyr fordi det var så slemt at *se på* at hun havde det så hårdt... jamen, *tog* hun da fejl? *Skulle* skære ned? Godt nok var det hårdt lige nu med alle de snottede katte, havde strammet til i flere år grundet energierne, men hun levede som hun følte rigtigt i sit hjerte... veninden er en der har siddet i samme hus, samme job, med samme mand på de samme restauranter i 25 år. Jeg sagde at hun lige havde fået at vide at hun havde skippet al kontrol og levede helt i nuet, men de færreste fattede det, og jeg forstod godt veninden, jeg havde selv været der, også i f.t. hende. Kontrol giver falsk tryghed, fjerner en fra nuet og livet og hun var blevet tvunget med problemer til at leve i nuet for Ånden. Jeg mindede om at når kontrol opereres ud bliver den dødsangst, fører sig frem med skærebrænder i hjertet, sorg, angst... vil ikke ud, det handler om overlevelse!

I morgen vil jeg lave den mail til xy. Jeg har skrevet hele dagen og nydt det. Lige forberedt siden om indvielserne. Jeg glæder mig. Jeg har altid godt kunnet lide at have noget at rive i – mit eget!

01.06.0295

RAVNEN

**Han kom og bevirkede kaos
og lykke og frustration
og bristede drømmebobler
i håbefuldt irritation**

**Han lod mig sidde og visne
i startboksens golde hul
med aborterede planer
som gårsdagens kolde kul**

**Morgener i sengen med sorgen
Aftener med sorgens godnat
Håbets snehvide due
ser ikke i raven en skat**

**Dog ejer den visdommens nåde
og vingen har regnbuens skin
Under dens dunkle faldskærm
heles det sårede sind**

**Retfærd og regler er mejslen
når jorden former sit liv
Uret og kaos sliber
det rå til det modne motiv**

**Han sagde han elskede, han lovede
men alt han gav var et nå
forrådte den skønneste gave
men raven sagde: ”...Og hvad så?”**

4. TIL BØLGEN

Klokken er knap 12, jeg vågnede tidligt **29. oktober** og måtte forlade sengen i en fart da tarmen slap mere ud end en "fart"... lige tosset igen... hvorfor? Jeg følger da Ånden. Jeg har nok snøftet lidt til morgen i nogen opgivelse, ikke fortvivlelse, funderet over om trækket mod xy blot vil svinde lige så stille af mangel på fodring, om det bare er det jeg skal opleve. Det ville være fladt. Jeg har gennemlæst det foregående igen m.h.p. mailen, hele tiden i tvivl om hvad jeg skulle skrive, om jeg bare skulle kopiere noget af MG over i et dokument og vedhæfte... jeg skal da bare skrive hvad der gives mig af Ånden! - Så gjort. Mens jeg skrev så jeg pludselig noget. Jeg har siddet i mit lange, stille nu siden '09, kun afbrudt af 5 år med xy og lidt mere yderliv. Det gør at jeg kan høre, inspireres mere direkte end nogensinde. Jeg *er* min egen Lee Carroll (Kryon). Fantastisk. Stadig bur. Fordele? Afvænnning med at gide noget særligt ude i 3D, så det gider ikke mig heller, undtagen ÆldreSagen og Kæmpens Bekræftelse/Kæftens bekræmpelse?

Slidfrihed. Men ingen signaler udefra til MIG, 5D, udover kattekvinden og sønnerne, tæt på NADA. Spejl af næsten-stilhed? Balance? Nåja, formidabelt... Xy lever stadig i et nu hvor 3D derude vil have ham, tonser ind, og han ville hellere have tid til inderÅndens inspiration. Den kommer i stedet i 3D-stof der vil løftes. Alt er Ånd. Jo yderligere, jo mere nødstedt, vel værre end nogensinde, indikerende slutexamen. Måske *er* han bare 10 år efter, '09, '19. Er jeg lyset for enden? Jeg var ked, da jeg havde mailet. Nu er det <3-sms i ny og næ, passende lille-jeg-format. Evt. opkalds-forsøg. ER der en fælles glæde vi planlagde sammen deroppe til efter sliddet? Energiene kører med kontrolklatten uanset hvor meget jeg overgiver til Ånden. Jeg gik en tur og tød. Hjemme igen sagde kortoplæg samme som altid. Kort kan ikke snyde, de er spejle. Med tiden ved man om det er emotioner eller dybere sandheder.

Døden går stadig over DK. Mennesker og dyr. Kattekvindens katte, store, sunde killinger nu. De er udtryk for æterlegemet og derfor i ilden i tiden – det sker over hele landet, ikke kun hos hende. Tja, vi var enige om at alle får på den måde der gør mest ondt i deres dybeste kontroltemaer. Hvad jeg pludselig så – meget mere interessant – var at de der er døde hos hende alle var af en højfrekvent, fe-agtig type. Den ny tids kat. Gruppensjælen stikker poten ned for at lodde energien... er det nu? Nej, det skal vente lidt længere... og trækker så stikket ud af de for sarte. Det indikerer at vi står og vipper på tærskelen nu, helt i tråd med mine drømme om at nu sker skiftet. Og med mit humør, schizofrent. Et kortoplæg jeg lagde i dag på det var ligeså, to retninger, diametralt modsatte, som to verdener der gled fra hinanden. Spooky. Og det blev aften og nat og dermed **den 30. oktober**, og vi har næsten den sorteste højtide på året. Gad vide hvad det bringer?

Jeg fik svar på hvorfor min t/arm stadig skaber sig sådan: i livsskolen trækkes *udlånt* tøj til mere extreme forhold (3D) *hjem* for begge sønner, alting processes og suser expres igennem, derfor. De hjælper smilende med, stritter ikke imod. Vel derfor jeg skal bruge olie-*underbukser*! I går aftes tænkte jeg at nu må jeg snart i gang med maleriet af Merlin. Der er ikke rigtig andre projekter foreløbig – ud over hovsa-digte i ny og næ fra hvad der suser igennem indefra, selvfølgelig. VVG er først i december, kan syltes lidt; men Merlin-visen driller. Så kom der lidt inspiration til bedring af tekst/melodi-samarbejde. Nåhja, selvfølgelig. I forløbet er det jo tydeligt at Ånd, sind og krop ikke mere kan skilles fra hinanden i mig, at jeg lige fik besked om at Merlin er i gang nu, vise og maleri derfor aktuelt i mit lille selv og under manifestation. "To walk talk".

Jeg har – lige nu – fået ro på med xy. Det at se at han stadig har det ydre stormvejr af opgaver der spejler ubalance i ham gjorde noget ved mig. Hans gamle betændelser trækker ud... apropos, lige den sidste uge er en gammel talgkirtel på ryggen (fortid) af xx blevet en byld jeg hjælper ham med, meget symptomatisk... fint at slippe og koncentrere mig om mig selv, helbred, Merlin. "Din vilje ske" er kommet til mig. Hvad det var xy skulle have af mig sidst, indvielsen, har dog spøgt siden, men jeg kan kun se at han fik en yderligere spore til at befri sin indestængte kreativitet i mit ret

balancerede, fri selskab. Man skal ikke kimse ad 5D. Det er direkte kilde. Jeg gætter på, mesteren bryder igennem under zs pres det næste ½ år, kulminerende i hans evt. flytning. Tænk, hvis der bliver fred til at mærke hvad hans lille selv, jf, egentlig helst vil? Hvad vil han så? Alt andet lige er det her en helt utroligt spændende proces. Mad er godt. Jeg vil have noget at spise...

Og så kom der lyst til en status. Merkur retrograd, glimrende baggrund. I Indien blev jeg spået giftermål med min reelle partner som 49-årig, i '04, og da gav xy mig et dask bagi på en messe, så mig. Jeg så ham næppe, men en lydmand var guf. I '13 havde jeg haft ham på besøg om noget lyd da en åbenbaring kom ud af den blå luft – jeg tænkte ellers aldrig over spådommen – at det var ham, og vi startede. Inden da havde jeg siddet i '09-'10 og bedt SB om en eller anden fin opgave i st.f. bare at sidde og glo. Måske hørte jeg den plan der lå, og var klar. SB havde svaret "xy" slut '10, men jeg tænkte ikke ny partner, 10 år yngre (!), håbede stadig på jævnaldrende xx og mig igen, få har hans format. Xy/jeg flyttede ud af udlevet nutid til den fortid der manglede at nedbrydes i agterspejlet. PS anviste ham, så jeg accepterede, smed al kontrol over bord og elskede ubetinget – traumerne måtte tages med. Nu er han ved at udfries af sin kontrakt, ca. som jeg i '09.

Jeg mindes en samtale fra den første tid. Jeg ringede, forelsket, han var sur, sad omsider i fred og så solnedgang fra en bakke i Skælskør. "Jamen, elsker og længes du da ikke efter mig som jeg dig?" "Nej! Ikke på samme måde!" Det susede for mine ører... "Nå... jamen så er der jo ikke mere at sige..." jeg var ved at ringe af, da han tog sig sammen. Ellers havde jeg trukket bananstikket ud lige på stedet. Men jeg græd hjerteskræende bagefter. Hvorfor havde PS udpeget ham? Som en gentagelse med udslagsgiver for skilsmissem fra xx i '98. Følelsen af bare at have været lidt dusk... Han mente at jeg elskede med konventioner i behold mens han var fri af dem. Men hvor han nok havde delvis ret kunne jeg med samme ret sige: "Jeg elsker af hel krop, sind og sjæl, du ved ikke hvad det vil sige, du er traumatiseret!" Jeg vidste det lige fra '13. Sled med det lige til '17.

I sommer reintroduceredes opgaven xy for mig, og frigørelse af traumetrøjen begyndte for ham v.h.a. z. Vil han nu blive så fri at det kan bære længere henne? Flere gange har kort kaldt ham "ufordragelig" med at komme min vej. Hvorfor gør han det ikke? Har han været så vant til at måtte løfte stof at z skal afvænne ham så han ikke tænder på det drama mere? Mærke spændingen, ja, men ikke tænde? Være ufordragelig for at blive færdig med det? Blev jeg nogensinde tændt af ballade, spændinger, S/M – udover i rock/blues!? Der var teen-flammen med traumer, lidt manipulerende kærester, min svoger havde noget stinkdyr, men var min søsters. Den smule jeg tændte som ung var jeg vokset fra i '13, bevist med den gamle flamme. 0 gnist. Jeg blev alle dage tændt af intelligens og Ånd. Xy har fulgt samme spor og vi gentændte da i sommer?

Ærlighed helbreder. Viser han mig noget at slippe? Hvad er tiltrækningen? Udseendet? Kun fordi det er hans indpakning. Ikke lige modeltype i dag... lidt alien, smukke, levende, let skrå øjne. Blødt, krøllet hår, dejlig, lidt mørk hud, velskabt, adræt, graciøs. Personlig hygiejne over i helbred? Intet problem, klog. Selvlært, kreativ, observant, pisseintelligent, humoristisk, musikalsk, teknisk knudløser, dygtig bilist, friheds- og skønheds-apostel, eksperimenterende, grænseoverskrider – men ved eksempel – vidunderlig elsker, natur/strandelsker, erkendende, spirituel, clairvoy- og -audiant... Ingen misbrug, uvaner... kolerisk skiderik af manglende overskud, hhv. ubegrundet mistanke om manipulation, generelt ellers fin, ansvarlig, omsorgsfuld personligt som i andre sammenhænge, aftaler, økonomi. Hvis han fik nok alenetid... kneb på Torrig.

Han overspiser til overvægt, men det synes et tids-symptom der vil gå over. Der skete det mest uventede for ham, altid hindring af flow (traumer!), men han løste det altid. Aldrig kedeligt, ikke lige belejligt. Jeg søgte at grine ad det. Viljestærk, ukuelig og dog mild og konfliktsky... Torrig kuede ham. Hans store "ulempe" var/er uskikkethed til 3D, hypersensitivitet. Hidtil har han aldrig kunnet love længere træk med nogen opgaver – ude, hjemme eller egne. Eller klare al for megen især overfladisk snak. Musiker, lydtekniker, opfinder syntes derfor bedste option... Men ikke på 3D vilkår! Dette kunne passere snart, være gammel-tidstypisk. Nu-spiri-litterær... for mig er der kun

rest-kontrol at slippe nu, skillemuren er hans traumer, uskikketheden der tager kapaciteten så han ikke kan klare min ublokerede kreativitet og kommunikation, mine højfrekvente vinger for længe ad gangen. Kan ligesom ikke selv flyve.

Næsten alle kapaciteter er også karakteristiske for mig. Vi er et glimrende match, men mest af alt tiltrækker hans tone, hvad jeg mærker men ikke kan forklare, bare *ved* i mit hjerte, og er det ikke netop Åndens vilje? "Soul-mate?" Jeg har været meget køligt konstaterende, tæt på DJ's position Nope på vej retur fra Rat til Silk (Ff). Jeg ved ikke af mere jeg kan løfte end jeg har gjort, for ville jeg så ikke mest af alt komme i vejen? Stadig! Er det bedste jeg kan gøre ikke at være et vacuum i hans bevidsthed, som Klokkeblomst i tårnet? Højst en <3-sms i ny og næ. Han siger at han ikke får megen ligeværdig spirituel kommunikation, savner det. Lad ham savne, jeg er lige her. I mailen skrev jeg at han ikke fik flere af den type nu, "det tangerer kontrol, madding og det har jeg gjort nok i." Jeg er ingen opgave, manipulerer ikke, jeg arbejder *med* Ånden. Minimal kommunikation synes at være det den vil, så "din vilje ske" til et andet nu.

Hvis jeg altså har fattet alt korrekt... Jeg elsker ham som mig selv, men realistisk – jeg kan ikke leve med en der ikke kan manifestere noget indefra. Begge skal have det flow, det er ikke "betingelser", det er et problem han altid selv har påpeget. Hvis ikke vil vi bare blokere hinanden og dø, som på Torrig. Vi er ikke dér hvor vi skal lære at vælge Gud/MV og slippe Jorden, som hvis vi kom nedefra. Vi kommer oppefra, valgte at hjælpe til med at løfte bevidstheden op i 5D for at leve et lovet mirakuløst liv før vi drager herfra. Hvor jeg ved det fra? Reelt ved jeg ikke andet end hvad Adamus m.fl. har sagt. SB meddelte mig i drømme at jeg ikke var planlagt at skulle forenes med MV/ham, men elske ham igennem xy. Det *kunne* være for et midlertidigt resultat, ja. Xy vil måske aldrig blive klar og jeg visne til jeg dratter af pinden. At lære 100% kærlighed... skal 0 være guddommelig belønning?! Rend mig i Guds uransagelighed.

Ja, vi har været der før. Jeg skal holde mig på Nope på vej til Silk; men dagen i dag er gråmeleret, og jeg er også et menneske. Det menneske vil gerne nogen ting. Jeg har oplevet masser alene, som barn med alt det mor lod mig gå til, i teater, til koncerter, på kurser som naturmedicin og senere i terapi, på messer, på rejsen til Kroatien, VVT og -G, strandture, gåture i anlæg, i skov. Alene er man uforstyrret og kan sansе uhæmmet, så hvorfor to? ½, resp. 1/1 kredsløb: med en ligesindet er der et valg, om så det er et arrangement eller natur man færdes i. I naturen især kan man enten lade sig forstyrre af den anden, med snak, med fornemmelse, og gå glip af nogle indtryk; men man kan også bare opleve og få en extra dimension i sin oplevelse uden at behøve at dele den verbalt. Den slags var xy vældig god til. Eller man kan dele den verbalt og få yderligere dimension. Det var han også god til, men mest til hypersensitiv tavshed.

Tosomhed giver konflikt. Xx har valgt det fra, et job er lettere. Ja, og langt fattigere. Intet er vigtigere end parforhold. Alt bygger på dem. Jeg vil gerne hvis partneren er den rette, samtidig har jeg nu langt mere forståelse for alenetid, selvom jeg har været så meget alene at man skulle tro jeg havde fået nok. Det havde jeg i '13. Jeg har forandret mig efter jeg begyndte at skrive så meget. Jeg spejler mig direkte i Ånden fremfor gennem verden. Men en ledsager man også kan spejle sig i, fordi han spejler sig i Ånden selv? Jatak. Ånden pegede på xy. Stadig? Nå, Merlin skal ikke søge, alt tiltrækkes. Godnat. - **1. november**, og jeg er totalt *Nope* her til morgen. Lige glad. Nærmest i sort. Natnyt viser meget høj proces i gang, nærmest trin 5-indvielse, om ikke lige Rishi. "Store ofre" på dette trin... men bare nogle røde, stupidt højhælede plateau-sko med Fønix-glimmer. HCA var ikke helt dum med "De røde Skoe".

Jeg har det præcis som jeg havde den sidste dag på Torrig hvor jeg sagde at jeg ikke skulle være der længer, skønt jeg elskede xy. Jeg havde slidt i 5 år, gået ned i frekvens for ham (mit valg) og vi var ikke kommet videre. At ofre den største jordiske kærlighed er ikke noget tab når man er i sort, mere en forpligtelse man befries for. Xy er bare ét billede af MV. Misforstå mig ikke, jeg elsker lige fuldt indeni, men lige siden 26. har jeg følt: "Gider jeg det mas?" Ab juli er begæret efter ham

stille og roligt dalet for hver våd klud når vi sås, trist, for jeg synes sex er den skønneste livsenergi på Jord. Jeg har studeret min VVG-optræden 26., og den var fin, sund, men jeg *havde* lidt agenda, håb om at xy ville reagere på det, såvel som på min åbne udmelding. Antiseptisk 0. Da han kørte havde jeg det mest af alt: ”Nå”. Hvis noget, er det ikke nu. Jeg længes ikke efter at maile eller smse. Jeg føler mig død. Stilhed, fred. Hurra. Var det det? Ikke meget mirakuløst liv.

Vi har s' største højtide, kontrolden huserer og denne måned i det hele taget bliver interessant. I natnyt blev der netop vist behov for ydre fred i en kun lige indledt proces. 'Trolden skal "dances af". De sidste dage især har jeg følt hvordan kh sniger sig ind og overskygger mig formiddag og aftager efter 17, så jeg først genkender mig selv ved 21-tiden. Schizofrent! - Ikke mindre nu efter at have observeret at jeg støt blev mere gal, følte mig bondefanget af Ånden, gammel, latterlig, grim, "han tændte ikke engang"... STOP! Kontrolden mukker over at blive afsløret, snydt og by-passed. Det skete tit i terapi i starten. Et mini-retrospekt viste (igen) at xy havde ret i stort set alt, ikke altid lige på den måde han mente, men ja. Jeg fik noget ud af selv den lejlighedsvis skiderik. Tak, xy – og PS. Smed nogle kort. Status quo. Største problem m.h.t. z er hans egentlige mildhed, vilje til at forstå og konfliktskyhed. Han får jf-examen i invasive partnere.

De fylder bare den plads ud man giver dem. Det gør man i 3D. Jeg mindes engang i en bus. En *substantiel* kvinde satte sig v.s.a. mig. Høfligt trak jeg mig. Hun fyldte så extra. Til sidst var jeg nærmest smurt op ad væggen... jeg begyndte ærgerlig at fylde! Så fyldte hun mindre, længere var den ikke. Men jeg er 5D. Jeg har måttet *lære* 3 med kontrol – hele problematikken for os begge. Det skal væk, ind til benet, kun være et valg. **2. november**, og natnyt melder at barndommen *næsten* er rensset helt op, det ny 5D-hus ved at bygges af rene materialer lige opad den gode, brede, men meget lidt trafikerede hovedrute Ånd/stof mens jeg venter på den jordiske bus der ikke er der endnu. Imens piller jeg bortstuvet legetøj frem fra det mystiske 2.att.-skab hos *mormor* og genfinder en gammel melodi... jeg vågnede med Cohen's "Hallelujah" for fulde øresnegl og mindedes filmen "Shrek", hvor ogre-pigen trist synger den lige som hun har sluppet sin elskede og resigneret indleder bryllup med kontrolprogrammerne.

Jeg var usikker på teksten og slog den op. Og stortudede. Cohen skrev den i en tid hvor der ikke var meget håb p.g.a. alle de satans spil, kontrol der hele tiden forkludrer alt ægte. Da xy var her nævnte han atter en Jakob Nørkov Friis han engang gik hos som havde sagt at henede kunne man ikke gøre sig meget håb om at få noget, kun om *evt.* at *give* noget. Javist, javist, og jeg har været helt proppet til af alt det jeg gerne ville give og ikke fik lov til; men vælger vi at give op, acceptere og TRO på det, så når vi aldrig 5D. Jeg VED der er en anden mulighed i det mindste i parforhold. Jeg har prøvet det med xx, vi var bare ikke mere et energimatch da jeg holdt op at fortrænge mit underliggende potentiale. Klokkeblomst i tårnet er villig til at dø for den viden – en lang, sej en hvis prinsen ikke kommer. Men pokker om jeg vil æde at man kun kan være åben og ægte i starten i seng, ved bord. Jeg har oplevet andet, og det vil ud. Fuck you, Cohen!

Var det i Ff jeg skrev at kvinder skulle passe på hvad de lukkede ind i deres rum, mens mænd var mere yderlige, koblede sig på, mere upåvirkelige? Det passer ikke, hvis de er dedikerede. Når de kobler sig på med ormen, omgiver hun det HELE, med især visse, meget stærke kvinder er det en bjørnefælde. Xy virker som om z omgiver, ejer ham. Han mener, han bestemmer selv. Jeg håber det viser sig sandt på den lange bane... han undviger visse konflikter. Hvorfor blive i dem?! Ikke særlig selvtro. Ikke lortnok?! Læreproces... gid der snart kom et godt boligtilbud til ham! Ups.. imens gnaver jeg mig helt ind igennem *mine* kontrolrester til guddommelig tålmodighed. Suk. Der tillades ingen svinkeærinder mere åndeligt. Det vil jeg benytte mig af til endelig status: hvad der samlet skete op til og lige den dag jeg gik fra Torrig. Har *jeg* været fuldt sand? Så nu tager vi den lige én gang til for arveprins Knud:

Det var en blanding af selvisk bitterhed og selvisk/uselvisk sorg, resignation grundet den stædige dybe rest mormorprogram + styring fra Ånden. Jeg havde slidt mig truende ned i frekvens, væk fra

mig selv og ind i kontrol, og mit helbred begyndte at halte. Desuden var opgaven (vel netop derfor) slut, uden jeg forstod. Fravær skulle til... øh, hvordan så arbejde med tingene? *Pause* er et overset værktøj jeg ikke som slave blev oplært i, tværtom. Jeg elskede stadig xy, men kun i hovedet og de inderste hjerterødder. Kontrol + død havde indtaget resten. Måske var fravær bedste måde at elske ham på? Han havde nok sagt at elske mig, handlet som, men *jeg* havde været initiativtager. Hvordan ellers få noget man vil? Han kunne ikke tage fra, klare mit nærvær, sang, livlighed, snak, hjælp heller, højst min sex... vist aldrig *rigtig* villet mig, jeg slap pinen, blev platonisk, flyttehjælpetilbud, økonomi... det var fint da. Jeg var færdig. Kontrol og død skulle aftage, frekvensen stige igen.

Jeg havde (uopfordret) påtaget mig noget for ham og mine basaleste temaer var blevet afslørede via hans udbrændthed i processen. Mormorslid for at være elsket og derfor aldrig blive det formørkede mig igen. Havde jeg ikke elsket ham så ubetinget var jeg ikke blevet så længe. Det var fordi jeg forstod og ville ham og hele tiden håbede på et gennembrud som jeg vidste kom, uvist hvornår. Lille-jeg løb tør, Torrig var uløselig. Var vi flyttet... men jeg var for langt ude da. Ånden havde arrangeret det sådan af mange grunde, frø skulle spire, gammelt forløses. Alt det med Atlantis-ofringen (DsD => Ff) var en selvfølgelig del af det hele, at ofres, at ofre sig. Og at 2 højfrekvente tiltrækker s-angreb. S vil altid søge at forpurre mulige trusler, god grund til at separeres en tid. Jeg begyndte at blive klar igen – netop da indledte han z! For meget sammentræf til tilfælde. Ånden ved bedst. Gudfader, et RAT. *Er min mormor død nu? Er hans?*

Søndag, 3. november, og natnyt melder fortæring af gammel, konserveret proviant, næsten lerjord. Og at jeg *ikke* skal følge den ensomme, ekstremt ulineære exit-rute der synes så jævnet. Solid modstand. Jeg skal ad den moderate lidt stenede der fører til et glad selskab i det ur-ny Merlins tempel hvor samme modstande arbejder FOR mig og i *glad oprømt stemning* planlægger slutstenen lagt på portalen. Jeg var tæt på at brække mig... så indså jeg at det var direkte besked om det mirakuløse liv, se 3. afsnit før 1. november. Flot spejlbillede, jeg blev så ligeglad efter at de sidste gnister lagde sig i støvet efter xy at jeg overvejede bare at gå strengt spirituel i går. Guds vilje ske, men ikke *så* streng. Nul drama, gerne lidt sundt liv – som xy ikke kan nu, altså nådigt at dæmpe begærilden... vejen føles meget indad foreløbig. På Torrig vendte han sig ind/op og jeg masede løs ude/nedad for ham (mig!)... nu farer han rundt ude/nedad for z (sig!) og jeg vender mig ind/op! Såede frø... og den første <3-sms.

Jeg gik i byen og blev så overfaldet af hjertesorg at jeg næppe kunne få vejret. Ikke konventioner, ikke traumer, ren sandhed. Hvordan være utro imod det? Men fanget i konventioner og traumer må alle først om dem. Så er *det* troskab. Dybe Åndedrag. So-hum. Guds vilje ske.

12.08.0459

FREDENS STREG

Lige til '12 var mit liv en kamp
mod andres basuner
mod ur-traditioner
system-krav om måner
for ret til min egen damp

Nørj hvor jeg kæmped og graved mig ind
fra indoktrinering
fra ulødig næring
til lys og forklaring
på bjerget dybt i mit sind

Som al kamp set retrospekt var det en strid
mod skyer ingen ser
mod eget mindreværd
de tider som var
dog var den ikke spildt tid

Skyer skal splittes før solen har vej
til helt egen hånd og
til helt egen mund og
helt egen basun og -
til kampen har nået fredens streg

5. DER BRUSEDE

Var det Byron/Bacon der er citeret: "Love is for man a thing apart, 'tis woman's whole existence"? Teknisk set ja. Hvad er så kærlighed? Ånd. Ånden vil opleve sig selv, alt er tiltrækning mellem poler. I parforhold kan kærlighedens renhed groft bestemmes ud fra 3 faktorer: 1) Ånd, 2) familiepsykologi og 3) kh. Stor del 2/3 burde gøre den nemmere at ignorere, stor del 1 umuligt. 1 er som en tone der får alle celler til at svinge med, ultimativ da den "springer lige ud". De andre er også stærke, stadig grundtonen, blot nedtransformeret til programtone, selv 3 der kun er overfladen. De giver imidlertid disharmoni, svækker grundtonen. Styrken afhænger af identifikation, men nedtransformeringerne, disharmonierne kan opløses, i.e. tiltrækning til faktoren, 1 dog kun oppefra. Hvis Ånden vil den, er der intet at gøre. Alle 3 kan sige at de elsker alle hver på deres måde, som man elsker sine børn. Godt argument for – polyamori kaldes det vist i dag. Som om det var noget nyt. Som oftest er det lir uden lær.

Kun hvis det ligger i ens plan at møde en der er så meget ens genpart som muligt kan man sige at have fundet den eneste ene og udtale sig om hvad det vil sige at elske fuldt og helt. Det er ikke helt sandt med stor andel af 2 og 3, men uden, helt 1, er det en examen i renhed. Man tiltrækker sit sande spejlbillede, og 1 i vor tid er ultraspeciell, Merlin. Der skal samles sandest mulige energier til skabelse af en *ny tid* og kunne leve her som 1 efter examen. Jo renere signalmaster, jo bedre tåler de mosten, og signalerne splitter 2 og 3 ad, løgn i f.t. 1. Al kontrol kræves afviklet. Det kan kun lade sig gøre hvis man ofrer hele kærligheden, *med restspor* af kontrol. Så bliver alt helt Åndens vilje. **4. november**, og jeg vågnede med "Please Release Me" i ørerne. Jeg troede... Ikke flere <3-sms'er. Slutstenen på portalen til Merlins tempel. Jeg slap. Og græd. Kort hjælp ikke. Alt kunne tydes på et højere niveau end det jordiske – der er ingen "sikkerhed", det er jo kontrol.

Hvis han ikke er hvor jeg er, hvorfor så klynge og klamre? Denne er eneste måde at finde ud af det på. Og hvis z virkelig er den rette, så ønsker jeg dem kun alt godt, stadig villig til at hjælpe hvis han kontakter mig. Uden agenda. SB hjalp at lære mig hvad 100% kærlighed ville sige, det var hvad jeg bad om i '98, og nu ved jeg det. Selvfølgelig er det alt værd. Jorden er, når alt kommer til alt, kun et flygtigt nu. Jeg er fri. Fri til at være fri eller acceptere en kort tid med et glædeligt jordisk bånd hvis det kommer og jeg skønner det værdigt. Hm, jeg ser at jeg lige netop er blevet "gift med" PS/MV på denne måde, det var hvad jeg søgte at opnå da han henviste mig til xy i '10. Så nu er jeg 1 med Ånden, Merlin er der, skal bare lande helt. Indvielsen af min ypst, xy, var vist stadig mig. Eller er indledt og undervejs. NU er vi *her*.

Omsider kom digtet til slutningen af kapitel 3. "Ravnen" er helt tilbage fra '99, fra da jeg slap udslagsgiver for skilsmissem fra xx. Det var overordnet samme proces. Han var mindre bevidst end xy, men – han handlede korrekt. Nu mangler jeg så bare det til slutningen af kapitel 4. Hmm... nåhjo, status! Og AHA! Dér løb lige nogle domino-brikker. Min gådefulde gæld til xy (Ff) handlede (også) om at han indvilgede i at være redskabet til at lære 100% kærlighed, inkl. at ofre den. Måske ofrede han også sin til mig ved at gå ind i z... og måske omfatter gælden også hjælp til bolig, vi får se, men Heureka! Jeg fandt et digt fra '12, "Fredens Streg" er meget passende, fra lige før xy. Jeg har fred..... senere i dag skrev jeg et andet, mere sv.t. nu, som jeg har sat ind efter kapitlet. Xy har min uendelige tak for hjælp med denne største opgave. Jeg elsker ham inderligt uden at savne. Lige NU, hvilket er alt jeg kan udtale mig om.

For NU er det **5. novembers morgen**, og natnyt er lidt svær at greje. Der forberedes noget intern festivitas i f.m. at være klar til ud i verden, lader det til; men lige som de er indledt daffer hovedhåndkraften af, ud i kh for at hente noget erstatning for det jeg løb tør for til forberedelsen... nåhja. Ny inspiration, gamle kunstige (kaffe – borgerspeed!) opbrugt. Skift. Til morgen mærkede jeg eftervirkninger af nyeste ofring af kontrol. Jeg indser at rigtig mange af mine håb om en tilværelse her var blevet bundne til xy. Hele mit liv har jeg søgt og søgt linjen ud til verden, han

havde den mere end nogen anden, og jeg sled hårdt i 5 år for at få den til at virke. Det forberedte nok et eller andet, mit lille selvs tidshorison var bare ikke Åndens. Jeg sad her til morgen og følte mig bombet tilbage – igen. Et par tårer randt. Nå, Ånd. Hvad og hvordan ønsker du jeg skal formidle, nu du tog resten af mine forslag? Er der noget jeg kan give?

Kort fortalt viste natnyt ”en ny chance”, at nyt var på vej ud til jf, jeg skulle være en udholdende og beslutsom, trofast person samt nok skrive. Hjælpe sønnerne. Og det sædvanlige, der synes at pege på xy længere henne. Al inspiration og glæde ved mine kreative tiltag forsvandt bare sammen med xy sidst. Der var nok for stor en andel kontrol i dem som skal udskiftes med noget mere ægte, og det er godt nok. Følelsen er bare totalt flade dæk lige nu..... Jeg har lige læst MG forfra og faldt over 16.10. med den dér frodige – brunstige – elefant. Den kom fra Ånden og ville integreres i verden, AlMaha lagde blidt en hånd på dens pande på indersiden af glasset, og gardinet blev rullet ned: Ikke endnu. Vent. Men ikke aflys totalt. 23. kom indvielsen til ypst. Jeg var så overbevist om at indvielsen af xy var sexuel. Det var i kølvandet på slukningen af lyset i xy fra i sommer... jeg har sjældent set ham så ægte.

Jeg ønskede ikke at se ham slukket igen og havde ikke fantasi til at forestille mig at han ville vælge at gå helt ind i et forhold med z da han først havde set at *jeg, lyset* (!) var der igen. Det gjorde han altså. Så er der ikke overskud til andre, uanset hvem, slet ikke for ham og i disse tider. Måske når det har fuldendt sit kredsløb. Så kan det komme – undervejs siden 26. oktober! Men jeg haler ikke i ham. Jeg har meldt ud hvad jeg skal, og aftaler forud giver bare lidelse i mobiltavs uvished i dagene før. Hvis Ånden vil, kommer han min vej igen... skal vel være sit eget lys først, ikke via en kærestes hjælp... Åhhh... et lyn slog ned i mig. Både ”Samarkand” og ”Please Release Me” handler om at slippe den elskede helt. ”Hallelujah” var også ret håbløs. Men ikke i ”Shrek” (skræk!) som jeg meget forbinder den med...? Kortoplæg. Men jeg kan ikke gennemskue dem, se hvad jeg skal tænke om dem. - Helvedesaften. Helvedesnat. **6. november**, og i natnyt dækkede jeg mig bag min parkerede bil fordi nogen skød efter mig og mine.

Vi var ikke angste, overførte bare værdier fra bilens rum til småtasker og trak os væk i ly af den, overlod den til dem. En stor, hundeagtig, klodset, gråstribet kat som nærmest virkede udstoppet opsøgte mig og søgte at stjæle noget fra mig. Nogen havde pudset den på mig. Jeg kylede den ned i trappeskaktens midte hvor den ramte og sikkert brækkede ryggen på gelænderet... uha... vågnede, syg om hjertet. Konfronterede først aftenens tanker og vurderede deres realitet. Det kan ikke nytte at flygte, alle muligheder skal op til vurdering. Og ærligt talt er jeg lige nu glad for freden her hos xx. Længere henne? ?! Følelse af flop. Ny kort. Igen præger min angst kortene, men ikke helt. Hints modsagde ”realiteterne”. Det tog 3 timer at finde mig selv igen og huske hvad xy har sagt når han var her, se at kortene stadig sagde samme, udholdenhed, kontrolarbejde, længere henne – eller rettere – du får valget længere henne, ja eller ej. Der er ikke noget valg. Jeg kan ikke andet.

At trække sig fra den gamle, parkerede bil for at omlade til lettere fremfærd, ikke rasle videre i det tunge kontrolhylster.. kaste de *misdannede*, overleverede ½livs-energier ned, aflive helt, jf... jeg har lige revurderet ”Please Release..”. Jeg fløjtede den til en *hveps* som jeg havde fjernet brodden på – en overordnet, men uskadelliggjort trussel jeg bad slippe mig om at xy ikke elskede mig mere, og så viste den mig vej til den sande jf, den oprindelige. At opgive xy forever, angsten for dette (Shrek!) kan blive selvopfyldende profeti. Kattekvinden meldte om oraclereport: astrologien kræver alle gamle temaer vendt, drejet og lagt behørigt på plads. Javist. Lettet igen. I ”Shrek” synger pigen ”Hallelujah” efter at hun har opgivet Shrek – han glæder sig jo kun til at genoptage sin enlige trolde tilværelse igen. Øh, genkender jeg noget?

Og jeg forstod pludselig *endnu* mere det utrolige mørke der sænkede sig over mig på Torrig til sidst. Det var nøjagtig som det min mormorprogrammering sænkede over mig da jeg var lille, døden, kontrollen. Torrig havde bragt mig helt ned i den blokering så den kunne opløses. Hold da ferie et mørke, sum af alt mørke siden Atlantis. Ikke så sært at det tog over 2 år hos xx at rejse ud af. Det

er sikkert virkelig nådigt at jeg ikke er sammen med xy nu. Hvor han blev løftet i frekvens af mig på Torrig og jeg trukket ned af ham sker nu det samme med ham og z. Han vil finde, ved nok allerede at han ikke er hvor han var før mig. Gad vide hvad "mormor" frilægges og hvor lang rekreation *han* behøver derpå... ikke til at vide, hans terapi er ridderens slagmark, ikke Klokkeblomsts tårn... og jeg bliver mere og mere glad for at skrive. Det er et fantastisk redskab til terapi. At gå tilbage i, at arbejde med.

Jeg fik lyst til kort på hvad xy får ud af z. Hovedsvar: ofring af sit gamle drama og erkendelsen af at han ikke kan ændre hendes med lilleselv, hvad jeg lærte på Torrig. Og xx ud af mig? Jeg påvirker ham til noget lignende professionelt. Vi vil så gerne hjælpe over tærskelen harmonisk og fornuftigt, og det duer ikke. Folk skal slå sig, indse. Kattekvinden og ny partner? Absolut gunstige langtidssudsigter, måske et møde snart – men mere at lige nu ville al sløseri med detaljer og modstande give problemer langsigtet. Vrøvl i katteflokket, alle løsninger tydeligt spirituelle, hårdt arbejde – stor belønning. Partneren på vej? Nåda, spirituel – hun kan glæde sig. Nøgleord: "Guds vilje ske" for os alle. Og jeg lagde på den der skred, var det ham? Næppe. Kører løs med timelige afledningsfornøjelser... dog ved at aflægge noget og flytte. Ikke mere helt som 28. oktober lige før slut kapitel 4. Og SÅ fik jeg endelig spillet igen... og var dødtræt tidligt trods en lur...?

Torsdag, 7. november, og natnyt var om "The Sting" (hvepse-?!). I 3D har der været bødler og ofre, men ofrene kunne blive fredelige krigere, som DJ i CCA's bog med suktermøllens formand der får slået sig selv ihjel efter at have plottet DJ's død. Som Hooker og Gondorff m/team tørrer Lonnegan. Men nu skal Gondorff ofres og energien over i ægte jf. Fint med mig. Oprør i solar plexus af "shrek". Jeg ignorerede det og ringede til xy. Slået fra. Tja, jeg *var* da "Guds vilje ske". Kontrol har aldrig været mig. Jeg er impulsiv. Et kortoplæg jeg ikke omtalte var på hvad der var den bedste måde at handle på for mig generelt? "Lad være at fokusere på at døren er **lukket**. Fokusér på at den vil åbne sig fordi kærligheden er Guds vilje." Kattemor's hårde arbejde med detaljer er snarere at lade Gud komme til i tillid.

Det er om tappert at sprænge disse gamle spændetrøjer. De forekommer uigennemtrængelige, uovervindelige tåger lige nu fordi s og Ånden angriber de mest ubevidste og stædige programlag i os, de fysisk-instinktive. Kortoplæg antyder at jeg får en hel del småflid i ryk i det kommende års fritid; fornøjelse, rekreation. Alt tyder på at xy får meget travlt næste år med jf. Kort siger det hele kommer, men måske først vintervåren '21? Indikerer måske hans rekreationstid – først vår '22 har vi de 2½ år fra natnyt 31/8 hvor alt nok er fuldført. Imens udvikler jeg mig med stormhast åndeligt. Konstant kommer der visioner, beskeder, mere og mere min realitet og dejligt, og det at hjertet er så nådesløst fuldt af ham er som et fartøj at rejse indad i, fastholder mig på en direkte linje ind til Ånden og tilbyder en vej væk fra savnet herude, ikke mindst. Det synes idéen og jeg følger vejen. Jeg renser dybden, han overfladen.

Det var svært at få sovero. Oppustet solar plexus, rastløs trods erkendelse eller derfor. En af de sidste tanker var om xys uønskethed. Måske havde hans mormor ikke udøvet mins massive kritik, men han var hovsa, far ville have været fri længere og så alle de mere personlige uønsketheder i skole, parforhold, som far, udbrændt i systemet, uønsket blev et tema også mellem os – mine signaler, hans... hvem har været ønsket i noget liv siden Atlantis? **8. november og** nattenyt om at alle forsøg på at skabe min ny form af ler ved lilleselv blev "skudt ned" af læreren/kontrollen – ok, så brød jeg dem selv til støv på gulvet – så blev læreren sur af *det* – så beskød jeg ham med kæmpe-lerstøv-klodser – "du ka' selv være en klods... jord-i-hovede"... "jordet" til sande proportioner slap det et flow fri som alle undtagen kontrollen selvuhøjtidelige, glade flød i. Lille- og storeselvs "hus" blev overens, bortset fra at lilleselv ikke har 7. etage. Den kan ikke bygges i 1. att., kun styre den.

En masse kommunikativt arbejde i dag, veninde, kattemor, klient. Drøj, formørkende energi gør det svært at holde balance. Klient med partner havde netop i et par år ikke haft sex. Xy og jeg var nok ikke de eneste det brat stoppede for i '17. Hos os var det ikke sex' fejl, men kontroltraumer.

Klodser. Det var det også for klienten og andre jeg har set det hos (hele kh!) – omfattende uvidenhed om sex. Sex står til oprensning NU. Xy er en initiator i den rette, udvidede slags, og som sådan er han bl.a. blevet brugt af Ånden. Senest til z. Jeg behøvede ikke at blive gen-initieret – det var spild af tid. Først når hans ”kontrakt er udløbet” kan han bruge det som han selv vil. De lavere spændinger tiltrækker jo så ikke nok mer for at han kan virke sådan. Det vil derefter være et helt bevidst valg at åbne for flowet som for mig da spådommen sank ind i '13... i alt fald indtil Ånden overtog og jog mig ind til ham da han overnattede. Men vil han så overhovedet gide mere efter at det nærmest har været arbejde i alle de år?! Lidt rekreation vil nok behøves...

Inden jeg sov spurgte jeg hvordan det gik med ”tidløs”? Jeg ser nærmest det modsatte! Svaret **9. november** er at ombygningen af det ansvarlige værksted er gjort mens det har ”haft ferie” (mig på stand-by) og kræfter bruges lige nu på afsluttende fysisk rengøring, projektet kan først startes efter. Så vil ”min afdøde datter Eva”, tidløshed, liv, komme lysende igen – et lyslegeme?... Det vil nok kræve lang forberedelse... t/armen er tosset hvor meget jeg end forstår xy og mig eller *netop* derfor, (epokerengøring!) – forstår at han bevidst er indgået sin sidste opgave for Ånden med det tabu-felt han arbejder på. Hans hele system hæler vel fordi han må være meget nær dér hvor han ikke kan klare det mere, for megen kontakt vil være kontraproduktiv, lidelse, så jeg afholder mig, men det ændrer intet ved at det er løgn for *mig*, og det kan mit system ikke med. T/armen har brokket sig siden Spurvej i august. Måske bliver den først OK når vi har bedre kontakt igen.

Jeg ved udmærket at jeg uddybes. Jeg ser hvordan hans opgave med z spejler mine indre kontrol-konflikter og omvendt, og min kærlighed til ham øges blot. Jeg har aldrig haft så megen dybde i kærlighedens alle aspekter, indset hvor lidt man kan dømme nogen. Forstår f.x. langt bedre kattedkvinden. Hendes opgave er meget lignende xys, katte er billeder af sexualitet og æterlegeme, f aspekt. Der er større forståelse for hundeavl, m. Kattemor er inderlig træt af at blive set som lidt tåbelig for sin hjertesag. Næste gang nogen synes hun burde indskrænke vil hun sige at hun ikke gider spille golf. Og jeg er bare så træt af våg og sov med samme xyz hver dag, så slidt at jeg ikke tror jeg orker hvis det omsider lysner, men det skal næppe blive mere udholdeligt, for hvad så bygge på hvis aktuelt omsider? Jeg må ikke engang tænke ”hvis”, det er tvivl på Ånden. Uvished + uendelig tålmodighed afliver al kontrol. Og jeg har hovedpine. Nu går jeg en tur.

Det hjalp på hovedpinen. Kattedkvinden sendte et link til et youtube-kortoplæg for Stenbukken i dec. Ret slabam. Mine siger også at der sker noget som giver afgørende åbninger i jan. Jeg prøvede at lægge Tarot på xy, og det lignede forbløffende youtubes. Forespørgsel til Ånden om det bedste jeg kan gøre? ”Vær lykkelig.” Javel. Som 3. og 7.: ”Glad, oprømt” og ”fokus på åbner, ikke lukker.” Når jeg trækker mig langt nok ind er det også det jeg er. Hvorfor ikke glæde sig til fremtiden? Gamle spor. Godnat. **10. november**, formørkelse som den 8. stadig. Natnyt melder samme kontrolproces i gang, jeg ved hvad jeg skal gøre og gør det, godt. ”Giv Ånden alt, glem alle planer.” OK, 10.11.2019 giver hhv. 10.11.12 / 10.11.20.10 = skrappe åndelige energier de næste dage. Søn 2 rang lige: ”Er der angreb i gang?” Ja, kontrol. Kort på hele nov siger Åndebrand for mig, åbenbaringer. Jatak. Det gamle gider jeg ikke mere.

Jeg har udsat maleriet af Merlin. Det skal males i den rette ånd, og den er jeg ikke i p.t. Jeg kan kun lige tvinge mig ind til guitaren, skønt det er rart nok når jeg gør det. Sær stemning. Travl uden at jeg har travlt. Jeg besluttede mig til at hoppe guitaren over i dag og tjekke nogle ting i stedet. Jeg fik en åbenbaring 23.-24. marts 2018 som jeg var sikker på var om PS' fødsel. Jeg havde bedt om at blive varskoet og blev, det var en meget åndelig oplevelse. Men på det seneste er jeg alligevel blevet i tvivl om den kun var om noget der fødtes i *mig*. Jeg har også undret mig meget over den indvielse som ikke blev noget af. Var det hysteri, fantasi? Begge kortoplæg bortvejrede tvivl. M.h.t. indvielsen – *budet* havde autoritet, åbnende langtidseffekt, *sex* havde været tids- og kraftspilde. Nå? Tja, ypst virker m/u. Det glemmes af og til. Næste <3-sms til xy. Aften, og jeg er igen ved at være træt. Så gik *den* dag...

over i nat, jeg vågnede 2 og nu er den øv, knap 4 den **11. november** – jeg skriver nu fordi noget indsigt lige er blevet samlet for mig, undervejs lige fra MG's start, trigget ved et kort jeg længe har grublet over: tids- og kraftspilden. Xy har været så vant til at spille tantrisk superhelt at fysisk sex' hellighed kan være profaneret. "Hvorfor gør jeg det her?" Så er det klart at budet ikke var sex – *endnu*. Han var ikke dér. Det vigtige var min styrke og integritet og min notabene om at fysisk sex er hellig. Ånden vidste vel det ville vare længe før vi sås igen. Hvilket ledte videre til at lige siden første møde har han haft den dér gøren-sig-mindre, antiseptiske, glatte offer-ynk over sig som han samtidig har sloges med. Det ligner jo et spil! Det er længe siden *det* tiltrak mig. Det var ikke hvad jeg reagerede på fra start, PS bragte mig til at se om bagved, og DET tiltrak. Da vi først var startet reagerede jeg nu nok noget, hjælp gerne, *reddede* ikke. Jeg gav plads til at fylde, komme ud med alle talenter, hvis... men han kom ikke.

Ikke fordi så kunne han ikke "spille", han så bare tiden ikke var inde og havde fået tæsk nok. Hans "spil" var ikke ægte, men tvungen praksis af flow-mangel, og med forløben tid sætter det spor. Forældrene var selvstændige, han er ikke overdrevent offer-opdraget som jeg... og dog (se 7. nov)... har gået i terapi, som jeg. Jeg tror han har "snydt" mange kvinder med de spor. Lige Åndens plan – ofte 3D-dominante, individuelle, selvstændige typer, også z falder i den kategori, skønt vist mere "redder". Han vil integrere styrken når tiden er inde, og z har modspillet. Selvfølgelig reagerede jeg ikke på de spor heller efter Torrig. Jeg havde glemt at jeg by-passede dem fra start og skulle heller ikke have mere af dem eller den forseglede kreativitet. *Jeg* reagerede da han stod frem åben og lysende, ægte. Det skal varigt frem, z tvinger det frem med modstand hvor jeg kun gav ham *rum*. Næ, sex får han vist ikke først brug for.

Sær natnyt. Synskhed med kort som metafor. Noget vil ændre sig i 2. md. fra nu, dec. Da det var al natnyt, så jeg nov-Adamus. Igen lige i plet som de sidste mange gange, og noget jeg har følt fra barn. Jeg døjer ved at se især søn og xy lide "unødigt" og må lade dem, uden (som søgt i f.m. indvielsen) at kunne hjælpe til at skippe det, højst tilbyde, som gjort, og skaber vi musik sammen vil det ikke være ét puslespil, men to side om side. Jeg ved, jeg ikke kan tilhøre nogen gruppe, at al energi jeg opfatter er min (boblen) og andre bevidstheder udenfor påvirker min opfattelse. Jeg ved at når flere mestre sam-skaber vil der ske mirakler af den uhæmmede energi og glæder mig til det i min totale frihed hos xx, nusser alene med mit.. '20 bliver langt mere *kedelig*. Aha. Oplæg på hvad jeg kan gøre for Ånden 1 md. frem kom bag på mig. Xy. Er han her nogle dage i næste uge eller bare oppe at vende? Status quo? Tålmod. Jeg ved. Jeg elsker.

19.11.0615

HJERTESTATUS

**Jeg gjorde status forleden dag og fandt min gæld var betalt
Den gæld jeg ikke vidste jeg havde til dig, hvormed det gik galt
Du lærte mig at elske ubetinget, at rumme totalt
Til allersidst slippe af kærlighed, at frigive lige loyalt**

**Det er de der elsker os allermest der leverer de værste hug
Vi har mere gavn af ét af dem end af tusinde frydesuk**

**Du Ånd, jeg bønfuldt i '98 om at lære mig kærlighed
du hørte mig – eller hørte jeg planen der lå, den vi aldrig ved?
I alt fald kom du og viste mig vej da jeg var ved at komme te'ed
og det gjorde ondt, men godt da jeg endelig fattede, kunne se'ed**

**Så nu er mit spørgsmål bare det: hvornår får jeg elsket tak
til den elskede som du sendte mig – bundet ende på ve og ak?**

6. IND MED

Jeg valgte at se Adamus igen her **12. november**, 0 natnyt og jeg var ikke særlig dedikeret da jeg så den i går. Det gav mere dybde... jeg gider ikke lide, så hvorfor gør jeg det stadig, med <3, t/armen? *Skaber* jeg det ligefrem, med utålmodighed eller agenda? Så jeg fortsætter linjen med bare glad forventning. Ja, sporene knirker, så mange lige siden Atlantis har såret, skadet, stjålet, jeg har skullet have det, har aldrig forstået det og, mener jeg, kun selv gjort det i minimal tillært grad. Måske derfor min smerte er så dybtliggende, i det instinktive, ubevidste felt, tarm og energibaner i højre overarm. Det gør kun ondt i armen i extreme stillinger. Alt har sammenhæng med xy, men han kan aldrig være ansvarlig for en Merlin og siden han kan vælge z er han ikke klar til mig, uanset årsag. Vi kan ikke være sammen i uafhængige, sunde omgivelser, vi kan ikke kreere noget sammen heller, han har garanteret ikke engang været i dropbox endnu. Så hvad skulle jeg med ham? Jeg er glad for at vi ikke har kontakt.

Det samme var oppe at vende 18. okt. Jeg elsker xy, men hvorfor lider jeg? Fordi han lyver ved at være med z, derved lider og rammer mig grundet vor nære forbindelse? Stigma! Eller lyver jeg? Benytter den undskyldning at det smerter mig at se "min" elskede vælge at lide til selv at lide? Martyri? Kontrollens sidste lusk for et holdepunkt i mig. Ingen mennesker deler energi, al er vor egen, i vor boble. Andres bevidsthed udenfor den kan kun påvirke vor opfattelse, altså hvordan vi benytter vor energi. Hvorfor lade hans valg få mig til at takle min energi så dumt i nuet? Jeg kan lige så godt hygge mig i min feriebolig. Dér slap vist noget kontrol, som i 8.s natnyt der fejede kritik-kontrollen ud med løsladt flow, lavede klodsen til jf. Kontrol der opløses helt kan føles som en – godartet – explosion, sagde Adamus, og mere end antydede det undervejs i f.m. at lyslegemet inkorporeres. Enig, se 9. Og noget vil ændre sig totalt i dec sagde synet 11. Vist på vej!

Jeg var lige omkring '13-'17 og er i oprør. Noget må lige lande før jeg ved hvem jeg er, helt Ivar Benløs. Xy var fuld af lidelse da vi indledte. Jeg ønskede at lette den. Højt udviklede *kan* påtage sig andres karma, lidt eller mere. Efter 5 år havde jeg *rigeligt*. Jeg havde givet min elskede den største kærlighedsgave jeg kunne og tilbudt at arbejde side om side med endelig at opfylde denne hans drøm, billigt hus ombygget alternativt miljøvenligt med lydstudie i den ene ende, og så var det kun blevet en klods om mit ben. Min elskede behandlede mig ikke engang altid som man selvfølgelig bør gøre – kærligt, som jeg ham. Så kunne han ikke elske mig, og jeg flygtede fra Torrig. Skønt jeg stadig elskede ham oppe i hovedet anså jeg bedrøvet alt for slut. Jeg havde vel skullet af med noget, derfor havde PS udpeget ham. Så blev alt genopvækket i sommer – til mere lidelse? Lad z beholde ham! Jeg lagde kort på PS' kommentar.

Fint gennembrud, men elsk xy. Som 25.10. "Du er konflikt- og arbejdssky og ved ikke alt. Tålmod." Mange tak! Tja, jeg har indvilliget i at assistere i f.m. den ny tid og uden agenda, for godt, skidt, same shit. Være glad, leve i nuet... men jeg blev mere og mere rasende. Her sad jeg som et fjols og håbede på ingenting, mens han åbenbart havde accepteret et skinsygt forhold mod fodring, husly og spidsen i rigt mål bidt af farmands cigar! "Arbejdsopgave". Gid han aldrig rang mer, og hvis, kunne han stoppe mobilen op i... med en psykisk kraftanstrengelse nåede jeg om aftenen til at huske at xy ikke er sådan. Så havde han da ændret sig totalt. Hvor kan han trække vejret, om ikke hos z? Flytte hen, uden tilbud, råd? Eller skabe et nyt liv med alt nærmest opmagasineret? Eller have kræfter i de her energier til det? Jeg kan tilbyde kærlighed i et lille, lydt rum hos xx mod xys ugenerte loftsrum i sin tid... Lissen, vær realistisk.

Ånden vil det her lige nu, og vi kan kun adlyde. Selv det er der sørget for. Så hvad pokker var nu lige alt det raseri? Det var kontrol, lidelse der blev smidt på porten af accept, en forankring i 1.att. blev kappet, ny forankring søgtes forgæves skabt i en fart for overlevelsen af den i urtid installerede *kontrol*... ikke AlMaha. Den må være tæt på afdød, siden den panikker sådan. Tarmen gik grassat. Så skal samlepunktet nok snart flytte et bedre sted hen. Måske her omkring årsskiftet, som

indikeret? Det er sent, jeg er træt, godNAT! - Nåda, har jeg noget at skrive om **13. november!** Jeg vågnede kl. kvalme, ville nedskrive en drøm om en Carlsbergvogn der kørte ind på nabogrunden til xx' og mit gamle sommerhus... nej, **Karlsvognen!** A' wa'? Jo, et af kortene har *den* afbildet, og det har konstant været oppe at vende ang. xy og mig, både i det personlige hjørne hvor det står for en drømmer (f.x. spirituel) som har svært ved at realisere sine ideer, og i forhindringer hvor det typisk siger at nuværende planer er urealistiske og bør tages op til fornyet overvejelse. Var det her jeg fik en 30 sek.'s hjerteflimmer? Der kom i alle fald en tur... ren befrielse.

Kineserne betragtede KV som sæde for guderne, især skrivekunstens. De 7 stjerner repræsenterer de 7 Rishier, højt udviklede dødelige hvis ulastelige levned løftede dem op til udødelighed og sæde dér. Merlin er landet og ved at realiseres, som også Adamus har bebudet meget på sidsten, i drømmen vist hvordan: små ryk, pudsning af vinduer – tillad, forcér ikke. Da jeg nægtede at lide mere afskaffede jeg forhåbentlig sidste kontrol. Den vil selvfølgelig spøge stadig som humørsyge, men enden er nær. Sporene af alt det gamle humane stads slettes og lyslegemet inkorporeres mere og mere. Jeg er ikke længere ”på 3D-ferie” men 5D-arbejde, forbi tovholderi og fortidstemaer. Hurra! Jeg savner sletikke xy. Det blegner totalt i forhold. Han er til stadighed det spejl jeg behøver af mine egne temaer, i fravær og i minder, og sådan må jeg foreløbig se ham. Han er i lignende, ydre proces i z's kræbsekløer, vist eneste gode bolig-option p.t. Afvænnning med spændingspiskeren... han kan blive til at leve med engang!

Så begriber jeg da det evindelige kort. Jeg var begyndt at ane det. ”Hvorfor pokker var mine planer urealistiske?” Det her svært realiserbare projekt kom først. 2 Rishier og 2 heste gik adstadigt forbi mig ind for et overblik over det der skulle slettes. Ufatteligt høje, smukke mænd og fukse, frie, uden seletøj og de nærmer 1+1 mere lyslegemer end de fjermer. Højden optrådte hele tiden i de følgende episoder, *er* lagt til – husets tag fra 8. har fået den 7. etage lagt på alligevel! Og jeg så min bobles rod slæbe gennem jorden på den vej jeg forlod stedet ad – jf, og et clairvoyant syn. Tak for DJ, CCa. Rishien vil dog mobbes meget af de sidste kontroller, der vil fremstille den som bytosse. Kh ville typisk lade ham pudse ruder, som i drømmen. Jeg har gjort meget rent i min tid. En vinbjergsnekl (Ssp). Godt job, motion, todfri tanker og tider hvor fjolser der ser en som fjols ikke er der. Nøj, jeg er løftet. Dødtræt. Sku' ha' forelagt juleviser på VVG-møde, ringede og sagde – ret sandt – at jeg rendesked.

14. november efter en meget spirituel morgen. Syner og drøm, som jeg endnu ikke har set på. ”Sorte bobler” af angstagtigt ubehag steg op/ud og forløstes, gammelt stads opløstes: glimt af en gullig fedtstof-sø på et vinylgulv, som fra ovnrens... noget der var blevet skudt, aflivet af et jagthold... i slut-episoden afskød jeg et gevær i luften, langsigtet start skudt af... jeg kom for at transformere lidelse til nuets frihed, hele mit liv har handlet om det. På Torrig fik jeg en lidelsesgenoptankning til den endelige opgave. Kærligheden til xy og fuld forståelse for hans proces er retableret. Fred. Tak. - Omsider fik jeg set på natnyt. Jeg indleder nu Merlin der i ro og mag bare tiltrækker de der er klar. Jeg har en tilpasningsperiode, som varslet, men det starter nu – **det er det allerede.** Jeg kørte søn 1 til en psykolog, et krav fra jobcenteret. Det eller psykiater. Jeg sad i entréen og kunne høre hele samtalen, suk. Han er spirituel og hendes redskaber yt.

Jeg var glad at jeg var der til bagefter. Det var lige før hans øjne var våde. Jeg vidste at nu skulle jeg træde til. Så jeg tilbød at købe ind for ham og så hanke op i ham hver dag med whatever, gåtur, vasketøj, male, synge, rengøring, drømme og div. spiri-snak og min rene væren. Min første mesteropgave vil kræve stor respekt. Søn 1 er meget klog og intuitiv. Han vil spotte manipulation med det samme, og tak for det. Jeg understregede at han ikke var et offer der skulle have hjælp. Han ville også hjælpe mig. Psykologtrippet var besked om at nu var 3D *helt* slut for ham. Hjemme lagde jeg dog kort. Skulle mit liv låses fremover af dette? Var alle håb om frihed og det mirakuløse liv ude nu... Nej. Xy syntes i kortene. ”Vær tro imod dig selv”. Nok en tid, men ikke uendeligt.

Også for sønneke er denne tid et vendepunkt. Uventet hjælp, følelser, en aftale med en autoritet, et hus/sted, måske god hjælp af hans brors geniale, enkle meditationer...

Kattemor kom på førtidspension via en psykiater og anbefalede sådan en. De har tit mere slagkraft i systemet. Så ham skal vi have spottet. Pludselig køres en masse i stilling. Det anede mig fra natnyt den 13. hvor søn 1 gik forbi mig inde fra venstre ud til højre til søn 2 og xx – lige så høj som de, havde også fået den sidste overbygning på. 5D er i gang. Det er da kontant afregning – 1 døgn varsel! Var xy måske også på Merlin-arbejde med z trods alt? I så fald var han jo forud og jeg havde været egocentrisk... jeg spurgte PS. ”Nej.” Det er ikke Merlin-arbejde. Det er sandsynligvis sidste opgave der gør ham spændingsfri, klar til Merlin. Måske ender det alligevel med indvielse! Jeg sidder og strikker lidt før jeg dratter om igen for at sove... der er nok at lave i morgen, jeg kommer ikke til at kede mig og skal stadig øve mig på guitaren... vi får se hvad søn 1 og jeg finder ud af. Han omtalte behov for rutine. Det er jeg uenig i. Det er 3D, ikke flow.

Jeg voksede op med klassisk musik, nok til at kende det hjemvendende pilgrimskor fra Wagners ”Faust”. Min xxx søgte ind på Det Kgl. og skulle øve 2. tenor til en prøve. Han øvede, jeg lærte...

15. november, eneste natnyt vag protest imod ”xy gift med z” = integration af *den* lidelse. Så steg koret op fra dybet – svipsere være tilgivet: ”Beglückt darf nun dir oh Heimat ich schauen und grüssen froh deine lieblichen Auen, nun lass ich ruhen den Wanderstab weil Gott getreu ich gepilgert hab. Durch Sühn und Buss hab ich versöhnt den Herren dem mein Herze fröhnt, der meine Reu' (anger) mit Segen (velsignelse) kröhnt, den Herren dem mein Lied ertöhnt, den Herren dem mein Lied ertöhnt – die Gnade heil ist dem Büsser beschieden (tildelt), er geht einst ein in der seligen Frieden, vor Höll und Tot ist ihm nicht bang, d'rum preiss' ich Gott mein Leben lang! Halleluja, halleluja im Ewigkeit, im Ewigkeit!” Et helt *mandskor* (spiri handlekraft) synger vel- og hjemkomst til stor nåde – mit efternavn er *Seligmann!* Jeg sov videre... til medaljens bagside:

Pisseperfekt ophøjede Maria, moderen, renser skidt ud af sit knap så perfekte Kali-køn... Adamus' stemme lød: ”There is more to it.” Tja, at se min ældste søn døje er Maria ved Yeshuas kors, og var jeg altid den perfekte mor? Kalas sang for Disney's baby-Tarzan af Phil Collins steg op... jeg fandt teksten og stortød. I drøm er en menneskeabe traumer, han drømte om en engang. Nu jeg... noget af en examen, det her. Mit hjerte har altid blødt for min kreative ældste søn. Som jeg ramte han hele tiden 3D-muren når han søgte at jf. Nu skal jeg være Kala der elsker, ikke styrer, men viser og frigiver plejebarnet til den højere dimension hvor han hører hjemme. Hvad er vi andet end hjælpere? Børnenes liv, som deres valg, er deres. Tarzan returnerede i historien, kappet ultrakort i filmen. Samfundet bekom ham ikke... jeg tænkte i går at skulle også sønneke dø, som Eva, måtte jeg takle det, men det er irrelevant med en **Tarzan!** I dag tog vi en snak. Vi var meget overens – det skal nok gå. Psykiateren er valgt. Resten vil vise sig.

Ups, **16. november**, og det slog mig igen efter natnyt at det her ikke bare handler om at skrinlægge lidelsen men at 5D-flowet *lader sig gøre* nu! Kala: ”...when destiny calls you, you must be strong...” NU er tiden inde til et flow med verden, og lidelsen, stopklodsen skal nu opløses med søn 1. Det vil i sidste ende nok også jf søn 2, der endnu mere mangler det bindeled oppe i de spirituelle luftlag... sønnerne er min fremtids-handlekraft... det er nok noget ufrivillig forpligtelse værd, monikke? Det er jo dog ikke som med min drømme- og meditationslærer hvis søn fik et slagtilfælde og måtte lære alt forfra fra grøntsag. En anden ting: det er da Tarzan møder Jane, skæbnen kommer, og jeg har mistanke om at der snart kan møde en Jane op til at udvide det flow som jeg, moderen, vil søge at åbne de første spæde render til med ham. Alt virker pludselig ret lovende... så jeg var jo nødt til at lave lidt kontravægt. Lidt trist over xy. Men kort. Jeg gider ikke *rigtig* spille mere tid på det. Det er ikke i mit nu.

Mørkegrå regndag, tung. Sønneke sagde han skulle *sove*. Jeg fik min nederdel færdig, flot og fantastisk for 2. gang. Første nylig var ikke godt nok, og forbedringen var et stort arbejde. Jeg er lidt stolt af mig selv. Og øm i nakken... nå, det går over. Og så er det endnu engang sovetid. - Men

jeg greb pc'en igen, for jeg faldt over ordet "arbejdsopgave" som xy så tit har brugt om parforhold. Så længe han ser det sådan, forventer han frihedskamp. Sådan har jeg aldrig set på det, ikke engang dengang det var derhenad i mit liv. Det var det nemlig aldrig særlig meget, nok fordi jeg allerede dengang så parforhold som en glæde imellem to frie mennesker der vælger den. En der skal plejes, som en blomst, ikke med disharmoni og onde ord, så visner den. Der var skuffelser, aldrig onde ord mellem xxx/xx og mig, der var chok med xy... dog lever netop denne kærlighed endnu. Ærligere? For dyb til at dø, men forbliver i dybet, hvis xy ikke når til at se det ligesådan. Jeg skal ikke have flere flænger i hjertet fordi han ikke kan 5D. Så hellere ofre den... denne vej kræver store ofre – kun AlMaha kan ikke undværes.

17. november og lidt forpint. For jeg har altid lært at vi må selv, også villet selv, og det har jeg praktiseret med mine 2 første børn der, som jeg, havde brug for hjælp de ikke fik. Hvor jeg klarede mig var det åbenbart forkrøblende for dem? Eller helt rigtigt fordi de ikke skulle 3D? Nok det sidste, men jeg vågnede tidligt, kunne ikke sove for tanker om jeg har forsømt søn 1. Når jeg tænker efter sled jeg som et bæst med alle 3 børn. Hvor skulle jeg have fundet overskud? Og dog, nogle gange... lod jeg være. I retrospekt var det som jeg ikke orkede, magtesløs... greb Ånden som typisk hos mig ind eller... denne følelse af at have svigtet. Endnu en vej for kontrollen at liste lidelse ind ad. Det er godt at skrive, letter tankesortering. Desuden ser jeg omsider at søn 1 kan have figureret i utallige kortoplæg hvor jeg har troet ham xy – som er yngre end jeg: "problemer med yngre mand/søn" lå i forhindringerne. Men jeg er vist lige til tiden. Alle forsøg er gjort i 3D, endt med aborter, og jeg får først GO nu. Slut med den lidelse og videre med KV.

Inden jeg fik tydet natnyt kom der dog mere vemod. Jeg græd over alle de år med at vise partnere uværdsat kærlighed. Først med agenda, sidst, med xy, ingen. Kun xx forstod det; men selv tiden med ham bar præg af begrænsning, og man kan ikke forlange den slags bevidsthed af sine børn. Når jeg ordnede ting for at aflaste, så xy det som utidig indgriben – bange for "regningen". Fra '13-'17 søgte jeg evindeligt at give ham kærlighed, og han så alt for tit kamp. "Arbejdsopgave". Ren Lucas i "Fisher King". Hvorfor er den slags jordnær kærlighed så svær at modtage for mænd? Nuvel, mange kvinder udskriver regninger, men hvorfor begyndte det? Måske kan søn 1 nu lære at værdsætte det, han vil drukne i skidt uden. Det kan være den vigtigste del af det der skal ske. Natnyt sagde trød forsigtigt og påtving intet. Samarbejd om at få alt til bare at flyve, let, morsomt. For faktisk har jeg altid kunnet 5D, derfor er jeg ikke udbrændt. Jeg indser det bare først nu. Tænk at få lov at elske med flow ud...

Så kan man manifestere 5D med det missing <3-link genindsat. Åh, hvis det havde været der på Torrig... det var *derfor* idéen ikke kunne manifesteres, uanset hvordan det blev vendt og drejet. Jeg troede, jeg satsede... xy syntes så klar, bortset fra de rest-traumer, dog også meget *mentalt*. Han sagde selv fra start at han ikke var klar, skønt hvem kender alle udsagnets aspekter, og jeg så det, men var villig til alt for denne kærlighed, endda at gå ned i frekvens. Jeg troede min kærlighed kunne løfte ham, jeg sled, til sidst med hvad jeg egentlig havde ventet var hans, og så faldt hammeren. Jeg forstod at jeg kunne ofre livet på det her og slap. Eller Ånden tvang mig. Ab da følte jeg kun kærlighed i hovedet. Jeg forstod at han vitterligt aldrig havde elsket mig som jeg ham, ikke var i stand til det, så 5D som jeg. Mental klarhed har tit snydt mig. Det er han stadig ikke, ellers kunne han ikke fortsat elske med z. Måske ved han at z gør ham klar... han er der ikke. Jeg har det som Freia i Valhallas "Freias Smykke." Uelsket, uforstået, brugt.

Men samværet med søn 1 var hurra. Han vidste at han ikke havde været klar til det her før lige nu, også han forstår 5D, har altid været 5D. Vi har meget mere fælles end jeg før har set. Vi løftede hinanden. Han var ikke psykisk træt da jeg gik, kun fysisk... vi gik en lang tur mens vaskemaskinen kvænnede hans tøj. Der er lige nogle portioner mere, så får vi se hvad det næste bliver – nåhjo, kl. 13 i morgen skal han ringe til sagsbehandler og psykiater og vil godt have mig der. MAD! Mæt. Han mindede mig forresten om nogle ting med xx. Vi havde ikke bare nuanceforskel, der var en

utrolig stivnakkethed som jeg var med til at fjerne meget af. Først efter mig blev han jo spirituel. Nåhja. Hvad valgte jeg det for? Selv spiri xxx var stivnakke. Den kunstige sikkerhed, ankeret, siger det inde fra mig – som også førte til skils. Jeg var så meget Ånd – xy også, men tiden speciel og vi havde hængepartier og en specialopgave. Det var for tidligt, den falske støtte behøvedes endnu. Og i den sidder vi så, hver for sig. Men med en forsmag.

18. november, og jeg er forundret over så meget mit sind kontrol-veksler m.h.t. xy. Eet nu er jeg forhærdet, forurettet, blind for hans dybere kvalitet som siger mig at han ved alt hvad der foregår og villigt bøjer sig for Åndens vilje, det næste ser jeg det klart, og endnu næste er jeg ved at dø af sorg. Det er godt at vi ikke ses lige i tiden. Jeg ville bare få sagt noget virkelig dumt. Mon ikke lignende foregår hos ham? Kontrollen forlader ikke nuet uden sværdsdrag. - Natnyt melder at 5D nu bringes ud af søn 1 og mig, at der nok vil være lidt besvær, men ikke noget *vi/han* ikke kan klare. At nu forlades vor "invalid tilstand" for ordentlig jf. I dag er der kun tale om telefonsamtaler med autoriteter, men efter alle de nitter i hans liv er han naturligt på hælene. Jeg skal bare være der. - Han fangede kun den ene, men det viste sig at være vigtigst. Så fik vi lagt lidt vasketøj væk og set på et sengetøjsprojekt før jeg gik hjem. Rastløs. Så gammel film. Lagde kort.

Fik spillet – brænder ikke rigtig for det, så det kører ikke godt i tiden, jeg laver de samme fejl igen og igen skønt jeg har øvet de viser længe. Sært. Jeg har heller ikke drev på at male. Hvad foregår der? Er det søn 1-projektet der skubber alt andet ud? I dag faldt jeg i staver over hans sorte sovesofa da jeg i et nu forstod at det var den jeg havde set i en drøm sep.-okt. Den viste at søn-1-projektet ville komme ind i f.m. at xy ville forsvinde helt fra overfladen, ind i de spiri dybder! Jeg drømte det lige før det reelt skete, så jeg fik at vide da at det her var totalt spirituelt styret. Og så igen nu. I sommer fik jeg en anelse om at der kunne gå måneder og sagde det til ham. Han havde slet ikke tænkt sig at vi ikke skulle ses særlig, tværtom. Nok om det. **19. novembers** natnyt viser Merlin/lys(legeme) trænge gennem/imellem alt. Alle vævs folder glattes efter frasortering af sidste selviske 3D. Heling. Forberedelse. Træthed. Lidt læk stadig, at forvente en tid. Påvirker al kreativitet, også guitarpil. Jaja.

Lang gåtur med søn 1 under næste maskinfuld, og det endte med at regne... skidt med det. Snak om alt muligt. Han så xy meget klart, også hans proces med z. Dejligt. Torsdag står i sengetøj. I kort i går betegnedes min proces som rekreation, fritid og fornøjelse, en god karakteristik, men det skal ikke ses som lediggang. Alt bruges af Ånden, f.x. i f.m. søn 1. "Folderne glattes." Også alderstegn? Jeg har fået en hel del folder de sidste år. Jeg mener "detaljer". Da jeg hele tiden har arbejdet frem mod tidløs har det undret mig, men at udskille 3D-affald vil *ligne* sygdom og aldrig. Tidløs kan ikke introduceres før 3D er ude, det ville give konflikter som rent faktisk kunne ende i cancer iflg. Adamus; men det kan åbenbart gå nu, siden alt det lys vælder frem. Spændende! Også for søn 1 som er tidligt ældet. Da natnyt g.d. sagde at hans "invaliditet kun var en dækrolle" i 3D som nu aflagdes er der håb om at også han vil opleve en fysisk god periode i sit liv. Det under jeg ham inderligt.

5 sider – det gik stærkt – og et nyt kapitel bør indledes. Jeg har endnu ikke fundet ud af hvad kapitlerne skal hedde. Måske skal de ikke hedde noget i MG. Alt trækker jo bare ud... lad os bare også springe et digt over bare for afvekslingen... men lidt længere henne i MG fandt jeg ud af at der i stedet skulle komme en oversigt over indvielserne...

INDVIELSER, KAPACITET (teo/antroposofiske) og søns %-skala

- a) **Aspirant** Mange liv i "uvidenhedens hal" med ego, så til "lærdommens hal" *natlig indvielse*
b) **Aspirant** Anstrengelse for beherskelse, begynder at mærke sjælskontakt, discipel på prøvesti

1.) **"Kr.Fødsel", liv som shaman, heks** Høj kontrol af fysisk legeme, arbejde på at beherske det astrale legeme. Halscenter belives ved indvielsen, ønske om at tjene menneskeheden. Renselse, beherske tanker, følelser, krop – ofte lang tid her med at beherske personlighed. Påbegynder adgang til Buddhiske plan her i "visdommens hal" ("redder", tjener ude i verden, lysarbejder) *natlig indvielse*

2.) **"Dåben", min nuv. inkarnations start** Tiden før udgør en krise, begær ofres – beherskelse af astrale legeme, halscenter belives, trang til at tjene, elske bliver stærk – beherskelse af tanker og personlighedens kraft (messetid og frem, 40%) *natlig indvielse*

3.) **"Forklarelsen på Bjerget", oplyst** (indviet muligvis på Indiensrejse) Sker tit i samme liv som 2) – første STORE indvielse. Behersker nu de 4 ud af de 7 planer på de 3 lavere planer (rod, hara, sol). Personligheden er helt underlagt helheden, et med sjælen, som Monaden styrer over Atma (krone center). Det mærkes, det bag sjælen. (Årene efter Indien, '98, skilsmissem – messetid, men også ud af det og opløsning, 50%) *dag-indvielse*

4.) **"Korsfæstelsen", "Arhat"** Kausale (karma-) legeme/sjæl opløses, solengel trækker sig ud (mærkes som man bliver meget alene om alt); nu beherskes de 5 af de 7 underplaner af de 3 lavere planer, og Buddhi virker på de 2 lavere, rod, hara. Store ofre, stor aura, mesteren trænger sig frem. Realisationsvejen (Torrige o.s.v. - musik, alt på vågeblus, transformation, 60-70-80%) *dag-indvielse*

5.) **"Adept, Rishi"** Mesterindvielse, fuldendt i dette solsystem, 0 død mere (80%=>) *dag-indvielse*

6.) **"Kristus, Chohan"** Indvielse sker på det Buddhiske plan

7.) **"Buddha, Maha Chohan"** Indvielse på det Atmiske plan, højeste indvielse i vort system

Jeg placerer xy/mig mellem 4 og 5. Mystiske evner kan optræde længe før 5. indvielse – materialisering, telekinese, healing

Planerne er rod, hara, sol, hjerte, hals (Sjæl, kausalplan), pande (Buddhi), krone (Atma) og over ligger det Monadiske plan. Af disse planer udgør rod og hara egentlig et, d.s. gælder hjerte og hals.

SØNS %-system har vist sig ret rammende. Præg af Adamus/Don Juan via mig

40% at komme på sjælen, "flytte roden op i den" (2), tilbyde sig, begynde miste vrangforestillinger i verden – andre sjæle trækker i en - "flytte over på Jordens bevidstheds-"skal" (DJ), opløse egen (3)

50% mister humane programmer, "formløs"(DJ), – traumerødder fjernes – sjæls-, individuel styring

60% fra sjælsstyre overgang til Buddhi, formløs på Jordens skal til dette opløses (4) sjæl bliver redskab, som før personligheden var det for sjælen – det bevingede øje

70% styret af Buddhi på Jordens skal slut (5) overgår til Brahmas gudebørns frekvenser

80% styret af Atma, gradvis videre (6) - - Brahmaplan, univers' sjæl vugger på mat. lyshav

90/100% styret af Monade ("oktav") (7) "arver Riget", Maha Vishnus moderhav under supersjælen

Jeg har blandet div. info op med CCa's DJ's som det passer pænt med. Adamus er ret enig med DJ – som er ret enig med SB (som siger de opdelinger er en illusion) i at vi er eet, og ja, men har man færdedes i disse teo/antroposofiske systemer kan oversigten her gøre pænt nytte

7. FRISK GLAR

I "Top Gear" i tv sammensatte de engang en melodi af racerbilers lækre motorlyd. Pinligt... lød som seriøse prutter. Uafbalanceret solar plexus... jeg har før haft tarmræs af at have holdt for længe fast i en skadelig handlemåde. Jeg skulle stoppe messeriet, men huslejen? Til sidst var jeg bare nødt til det. Huslejen løste sig... uden at løse sig. Jeg har ikke tjent husleje hjem i 10 år, men alt er gået alligevel. Da og nu er sammenlignelige, nu skal *al* kontrol i mit liv bare stoppes, min ny væren kan ikke leve med det. Jeg troede årsagen til genstarten var xy og z, men det var reelt synet af Spurvevejs rent ud messeprogram. Så bortset fra at jeg søgte med lille ego at få xy min vej fordi jeg troede at det skulle han da – kontrol, galt – var det en langt dybere eksistentiel sag. Ikke umuligt at leve med, tarmen sender bare alt hurtigere igennem end normalt, meget effektiv udrensning a la faste. Kort siger spirituel effektivitet og jeg arbejder med, gamle, stædige modstandes fysiske udslag ryddes ud, heling. Xy-situationen bakker det op: <3, uanset. Og TTT.

I går og i dag, **20. november**, kom "sød pige" op. Første hint kom 21. oktober, men jeg har haft svært ved at greje den. Jeg er af natur ligetil, ikke urostifter, og så passer "sød pige" på en prik. Men ligetil og fredelig er ikke tilpasset og dørmåtte. Der kom en *retfærdig harme* op i går som jeg hældte ud over en imaginær xy, men han kunne jo ikke gøre for at han ikke var klar til 5D og måske fandt, jeg zødt føjede mig. Nok holder jeg af at male, spille o.s.v., men det er kun naturlige jf-roller jeg ikke mere har voldsomt behov for at spille. De er forlængelser af min kanal, og *den* føler primært for jf-samspil med en partner. Det kræver smidig eksperimenteren, og så lod jeg dem ligge. Men Torrig var endeløs og partneren blev den eneste jf – *så* han, jeg experiment-fulgte og elskede ham uden agenda og havde ikke 5D til at leve det? Han sårede mig i stedet for at give lige. Jeg havde *tvunget mig ud i "sød"* for ham. Jeg kan ikke leve 3D, *er* 5D. Kan kun passe egne ægte roller, tale afbalanceret og ellers trække mig. Hvis der er plads.

I natnyt kom der et hint om at min datter bryggede et eller andet sammen på grænsen til 1.att. men vore kjoler skulle først sidde ordentligt for og bag – glatte hellange hjerte-rosa *Silke*kjoler, strop- og ryg(ges)løse – 0 fortid! Stadig kropsvævet? Min datter var også mere til parforhold end sine kreative evner og sled med *for sød*. Så hvad mon hun, min indre nu *ikke-for-søde* fremtid, står og brygger sammen? Kvinder er typisk mere til det dybere, og så kommer evner og talenter i 2. række. Mænd er meget mere til overfladen med dens muligheder, de har i regelen ikke forstået f way så godt, især ikke i den ekstremt materialistiske tid vi er endt i. Så blev hun nemt efterladt som "dum, kedelig". "Sød pige". Jeg ved godt at det er vigtigt at udøve sine talenter i 3D. Jeg skal kunne – nok – hvis jeg vil leve på Jorden som Merlin, og jeg gør det. Men skal en m Merlin ikke også kunne f? Xy kunne af og til. Det *er* da et must. 2 melankolske dage. Nu må det snart være tid til en klar! Jeg får ikke lov bare at glemme, men klarhed er også bedre...

21. november og klarhed igen. "Sød pige" og 3Ds nytteløse forurettelse var endnu et kontrol-ankertov der sprang over i melankoli. Tak igen til xy for at have ageret 3D for mig så rester kunne komme ud. Natnyt gav igen besked om at <3 til xy er instrumental i min helbredelse. Jeg har en tid været fri af, men ellers døjet længe i halvsøvne med kløe på indersiden af armene i hjerte-, lunge- og kredsløbs-banerne, se Ff 17. september. Lige siden Torrig, har bare ikke set på det. Hvorfor? Kløe i huden = irritation over en nær relation. Helt ud i eksem. Som 3-4-årig fik jeg kløe overalt af mormor og fik nervepiller en tid. Samme gentog sig åbenbart. Og i går aftes og i nat kløede det som fanden, helt op i hovedbunden endda og ud til håndleddene. I f.m. den hjerte-rosa hellange kjole kunne det give god mening. "Folderne glattes ud" i hjerte, lunger og hud. De alternative systemer viser typiske sammenhænge, men egentlig kun vejledende, der kan være alle mulige i en *enhed*, større overblik er sagen, og det er stadig:

bevidstheden kommer helt ud i den fysiske opfattelse nu. Natnyt meldte at denne proces er længst forudbestemt oppefra og bare kører af sig selv og ja, det gør den jo – jeg fløj frit i mit fartøj over

Jorden fra ? på vej retur til mit gængse samlepoint igen. Jeg må nærme mig Rishi, for så er man ikke alene overgået til at leve på Jordens bevidsthedsstofkugle frem for kun sin egen, men ved at befri sig også af Jordens. I går opdagede jeg at alle ømme sene-hævelser i hænderne (Kry, Ff) er væk omsider. Jeg glemte dem og så forsvandt de, eller omvendt? Væk i alle fald. Godt arbejde, Lissen. Næste? Ups, jeg må se at blive klar og få spist, søn 1 venter lidt længere henne. Der mangler lige en bil... det er skønt at være klar igen. Humøret bliver ligeså klart. Som i natnyt – skyerne splittes så jeg kan se Jorden jeg er ved at lande på igen.

Igen: jeg kunne kun have fået denne befrielse v.h.a. en meget vidende bagom de spil der hæmmede hans udsyn, som skyerne ovenfor. Jeg hører intet fra xy, nede i frekvens til z som jeg på Torrig med ham, ”forsvundet”. Jeg sidder som Merlin og skal tiltrække, ikke opsøge mere, og han har for lav energi til rækkevidden på mit frekvensbånd. Han gør med z som jeg med ham på PS' bud, går ned i frekvens for sin/hendes skyld. *Forelskelse* er et godt stempel. Han var generelt klogere på verdens fysiske side end jeg i '13, ved også godt nu det ikke varer skønt han måske tror, z kommer længere end jeg tror. Men det vil bringe lavfrekvens op som så kan udrenses, som hos mig, alene eller... jeg skal være ene, kun støttes. Sagen er at alt skal *laves* for at integreres. Jeg levede 5D ubevidst, han kendte 5D i teori og så den udlevet '13-'17, lærte, løftedes. Nu er jeg bevidstgjort 5D, han praktiserer 5D med z, skal lige så uselvisk lære/løfte hende. Det trækker ned, men efter kan han for alvor leve 5D når han er rensat – som jeg bliver nu.

Hvis han kontakter mig har jeg tiltrukket ham og han er på min frekvens. Der kan ikke være tale om ”jeg så vil” hvis jeg stadig mærker dragningen. Det er kontrol og hvorfor gå imod min egen plan? Til den tid er den harmoni der som har manglet, eller er til at realisere, og alle om mig vil være nogen som jeg har tiltrukket og vil kunne noget med frekvensen, alt vil kunne lade sig gøre; men jeg ryster godt nok i bukserne fra de gamle spor lige nu. De dér forurettede spells, tegn på gammel kontrol der spøger. 2 år fra nu er sandsynligvis stadig et virkelig godt bud på en mållinje i processen for os begge. Om z kan komme på banen længere henne? Jo, men først når hun selv har været omkring en anden hun skal løfte. Først da er hun klar til 5D, og det når hun næppe i dette liv. Det er vist næste. Og ja, det er alt sammen muligheder. Fantasien er alle kreative menneskers bedste redskab. Xy *kan* forblive med z – eller møde en helt tredje.

22. november. Integrations-natnyt – tilbage ved xxx. Jeg kikkede på forholdet til morgen og så at det egentlig er nøjagtig samme hændelsesforløb som med xy, blot i modfase. Dengang *spillede* jeg ”sød pige”, meget ubevidst, dog med indre oprør. Med xy gjorde jeg det bevidst, i håb om at det var midlertidigt slid. Xxx var, skønt ubevidst, meget 5D. Som jeg selv, faktisk. Det var en skæg ting at indse for alvor her til morgen at han bare havde været mit uforlignelige spejlbillede! I øvrigt *lykkedes han med sine ønsker...* som jeg en tid med xx, men jeg skulle videre. Processen med xy og zød har integreret også ham i mig i nat – ikke sex, det var unødvendigt her, vi smeltede bare lige så stille sammen og blev ét, mig. Langt bag var der to andre mænd jeg har kendt. Den ene var engang mig men da afsluttet? Fandt også hvad han ville i 3D. Den anden? Alle drømme knust, sidder dog med trøstpræmie... billede af min melankoli, bukkende under for sit livs skuffelser, alt for id med verdensspillet... nej tak til at integreres! Og dog, jo også mig...? Undervejs?

I går lagde jeg lidt venstrehånds kort på mit generelle år. Nåda! Partner, boligsituation under overvejelse, lykkelig fremtid... jeg er holdt op at tage det for seriøst. Her efter natnyt lagde jeg et lige så flot. Hver gang jeg er ved at *slippe helt* (!) kommer der typisk sådan et oplæg. Beskeden er vist at have ingensomhelst agenda. ”Yngre mand” var nu næppe søn 1 trods ligheder. Jeg tror psykiateren får vægt. Kort på ”den partner jeg måske skal have” lignede at denne ville bryde med nogen vistnok trods succes, resultater, stivnakkede følelser... kort kan afspejle noget man ikke har anelse om. Jeg lagde f.x. for kattermor på en salgsklar killing. Der var ting der undrede mig, købested syntes fint og dog tilpasningsvrøvl, ”urealistiske planer”... jeg skulle nok have lagt i stedet på køber. De sprang fra. Forbindelsen kunne have været vellykket, ”ville bare kræve meget

arbejde” – naturligvis! Og så igen en aften med tanker om hvad jeg ville sige til xy hvis vi sås... hvad foregår der nu...

Helvedesmorgen **23. november**, igen noget kontrol der passerede. Jeg har tænkt de sidste dage over at xy ved at kalde z en ”arbejdsopgave” har snydt mit begrebssystem så jeg har glemmt at den medfører forelskelse også for ham, og det skal have sin tid. Han er bare realistisk nok til at vide at det kun varer til man har høstet. Nå, det var én ting. Men til morgen ramte det jordskælv mig at jeg da bare er en x nu. Jeg følte ydmygelse over mine forsøg efter z. Hvorfor skulle han gå tilbage til fuseren? Realistisk? Status. Jeg har intet at tilbyde, andet end mig. Han ligeså. Naturligvis et godt udgangspunkt for en helt ny fremtid nu jeg ser det på skrift, men lige da jeg oplevede det var det ikke. Jeg greb kortene... duer ikke i den situation, de spejler kun. Det var præcis som da jeg for længe siden i Kry eller Ff beskrev en morgen hvor jeg slet ikke kunne finde mig selv nogen tid, var helt tilbage i 3D. Sådan føles det når en 3D-bølge passerer. Denne gang gik der en lille times tid. Så kunne jeg se klarhed vende tilbage i kortene.

DJ ville have sagt at jeg forbigående var på den gamle position på min boble og så gled til den ny med samlepunktet. Hvorfor nu det? Det er ikke muligt mere at trække sig væk, ud i skoven for at undgå kh. Den er blevet for omfattende. Man kan kun blive ægte fri ved at være midt i kh som har gamle veje ind i en der konstant må observeres. Man mærker sig tilbagetrukket til Rat, *er* pludselig Rat, ved at dø der og får flyttet sig hen til Silk igen over Nope. Ved eftertanke har jeg oplevet det lige siden '90erne. Da begyndte jeg for alvor at rykke. Det er en tydelig vekslen mellem en usand, påført livsform med fastlagt fortid og fremtid og en sand med kun et livskraftigt nu, uafhængigt, derfor med alle muligheder. Natnyt viste mig en fremtidsmulighed blåmærket fra højre inderalbue ned til håndled (kløe, sener) og i pande og ansigts højre side (neuralgi) – af kontrolvold. Jeg *vil* ikke have planer mere andre end lige de mest id-forligelige, MG, VVG, søn 1, en klient af og til, evt. Fjordhøj – og xy som jeg ikke kan/må udradere iflg. PS.

Hvorfor? Jeg kan lege at jeg ved <3 til xy fastholdes på en linje 2 direkte ind til MV, for SB/PS sagde jo at via xy elskede jeg *ham*, og rigtigt – xy var meget sand trods traumer. Men jeg havde fin forbindelse til MV/PS på linje 1, så udover proces '13-'17 kan det evt. betyde et højspirituelt parforhold længere henne hvor min handlekraft jordforbindes via 2. Rent faktisk holdes xy også i forbindelse med MV/PS via mig under z. Eneste sande forankring når alle andre kappes? Åh, jeg tror jeg forstår noget – dette indviedes 26. oktober, *var* indvielsen med det formål at dybderense, styrke Åndsforbindelsen da den ydre sexuelle blev fravalgt, hvilket så var fint – uanset ende. Den ”*lille* extra udgift” (Ff)!? En mulighed jeg har i nuet spræller usynlig i en tyk frekvenståge, skal ergo ikke have opmærksomhed, kun sikker forankring. Kattemor har siddet i 20 år i en lignende situation. Vi sørger på *vor* vis for at Jorden ikke skiller ad, andre på *anden*. Ultimativ <3, som jeg ønskede at lære. Sand ypperstepræstinde for PS. Hurra... Det var så den leg.

Øh, så har partnerne indivilliget i den anden tovende før vi kom ned. At være bevidst indeni og klistret til med traumer man ikke kan komme fri af udenpå for at løfte og sikre tilværelsen må være et lige så stort helvede som vort indre. Jeg håber at jeg har ret, at xy bliver befriet nu v.h.a. z. For hans skyld. Det kan da ikke være meningen at dette skal vare evigt? Der må være en jordisk løn, ellers er det squ for gement. Men jeg lavede et lille ritual hvor jeg klippede alle ydre bånd til xy, kun bevarede det indre, sådan, PS og mig imellem... og brugte resten af dagen på at være i nuet, nærværende, trække mig fri af al vemod – i nuet var der rart. **24. november**, og superb natnyt. Også spejlet i nogle kort i aftes jeg misforstod – eller også følger det alligevel. Jeg havde lige bestået examen i befrielse. *Nu* forstår jeg også *det* kort. Kryptisk? Altså: natnyt i går foregik på en slags spritnyt fritidscenter hvor der var ved at sive noget gammel magt/kontrol ind i idrætsafdelingen (fysiske sfære), hvilket gav de blå mærker.

Natnyt nu foregik samme sted og dog hævet over det. Der var en handling, men gennemtrængt af fornemmelsessynet af gyldent lys. Jeg havde valgt en mulighed i bevidsthedsfibrenes lyshav af

potentialer, gennemudforsket den og kunne nu gå ind i og ud af den som det passede mig. Jeg trak mig så op over den og traf min partner, mig selv, blot større og dog ikke. Min mesterside. Nu skulle vi rigtig danse sammen, sandsynligvis i den samme mulighed der nu var så velkendt, men der var sådan set frit valg, ekspertisen var der til det hele. Universet er basalt dette lys-energihav som vi kan erfare i, vi bliver bare så id med opgaven at vor frekvens falder og ikke tillader at vi ser energilyset mere. Det ses ikke med det blotte øje heller, kun med fornemmelsessynet, hjertesynet. Det kan endda være farligt at se det i 1.att., da det tilhører 2. som vi normalt kun er i når vi sover, den "lille død". CCa beretter at have set lyshavet sammen med DJ i vågendrøm i en af sine sidste bøger. Jeg husker ikke om han lige skrev lyshav, men det er samme.

Jeg får lige tanken: hvorfor skal det være så ubehageligt at nå hertil? Hvor ingen stræben lykkes, skuffelse på skuffelse? Er der noget der udvikler som sygdom og sorger? Det er da ikke medvind man lærer af! Det er begynderbetingelser. Desuden har vi brugt liv på liv på at undvige ubehag, det er det eneste der mangler at gennemgås af de afsluttende kredsløb. Og så selvfølgelig at ofre det hele. Først når det hele er ofret kan man få det hele. Frit valg, ny kredsløb. Vil jeg vælge det? Det tror jeg. Skægt nok (!) gik jeg i gang med at skitsere Merlin på lærredet i går, jeg mente at jeg nu snart skulle til at male det. Det skal jeg i alle fald have færdigt, det er jo forsiden af MG. - Og så fik jeg lige lyst til at rette i en oversigt jeg har lavet der sammenholder de teo/antroposofiske indvielser med min søns %-skala og DJ – den er ganske god at konsultere hvis man vil finde sit trin. Jeg sætter da den ind i stedet for et digt før kapitlet! Hvad kunne passe bedre? Og nu, lige før enden af dette, 1½ side to go, har jeg et spørgsmål:

Hvis alt jeg ser om mig er min egen energi og spejler mig rent – fred, ro, så skulle alt nu lykkes for mig. Men xy? Han er jo også bevidsthed med egen energi. Vi kan ikke have agenda (kontrol), kun hvis frekvenserne passer vil han tiltrækkes, ellers bliver det en anden bevidsthed jeg deler min drøm med. Det gør vi konstant i nattedrømme. På de lavere frekvenser er det dog mest vore egne fantasier, visioner. Jeg kunne godt tænke mig at dele en vågen mirakeldrøm med ham. Men hvis ikke, al respekt. Jeg tror at det med at *skulle* elske xy er mere omfattende. At *skulle* elske ham betyder at elske alt af Ånden, selv det der har voldt en dybest ubehag, det er et led i s/h balance, og er der bare én man ikke elsker er man ikke balanceret. Fuld kærlighed betyder at elske dybden, for så elsker man også helt ud til facaden. Ikke lig med at vælge samvær. Så hvordan skal jeg nu se mine kortoplæg? Spejler de bare mine håb når jeg lægger på ham? Næppe. Over lyshavet, fri bevidsthed burde jeg kunne lægge troværdigt på hans.

Han er ikke klar endnu, stadig forelsket og bøjer sig diplomatisk for den, afventer, bearbejder. Omsorgsfuldt. Tidsrammen samme... hvis man kan regne med den på vort niveau. Vi er mindre forudsigelige. Hans *kortspejlbillede* mindede mig om at jeg kun har løftet mig over lyshavet for første gang. Kort på *mig* understregede arbejde med det. *Frihed, alene* er generelle nøgleord næste år. Ikke én læk tillades i det her, og jeg har én stor... jeg er blevet anbefalet Eckhart Tolle af kattermor, men har læst så meget New Age, nix nyt, tak. Stædig er mit mellemnavn. Men hidr-hidr, og dyrk titlen: "Lev i nuets Kraft" stod i xx' reol sammen med en stak SB-bøger jeg ønskede at læse, jo, jeg fattede hintet. Intet nyt, men påmindelser er uvurderlige. Jeg indså hvor meget jeg var i for- og fremtid p.g.a. xy. Fristende... men slut. Jeg er *her, NU*. Mærker strikketøjet, åndedrættet, omgivelserne. Trygt, lunt, pænt, formfuldendt til nu-væren. Tak.

25. november, og en helvedesaften som en spådom om præcis det i natnyt der står i sidste afsnit: efter løftet ud af tids-kredsløbet til nuet over lyshavet er der omstilling til Merlin-fokus. Helvedesaften = total forvirring i mig, ikke decideret panik, men derhenad, så bunden gik ud af mig også. Som hos CCa af og til. Jeg vidste intet om mig selv. Hvem/hvor var jeg? Elskede jeg xy? Kort spejlede selvfølgelig og jeg måtte slippe alt og bare være i nuet. Jeg fandt at *jeg* var der og stadig elsker xy. Min bedste forankring i det kredsløb! Havde jeg ikke den var jeg simpelthen skredet, tror jeg. Og jeg griner lidt ad mig selv: hvordan kunne jeg forestille mig at blive tidløs, når

jeg stadig levede i tiden? Nå, men nu *bliver* jeg det, og så kan det jo gå hen omsider at vise sig fysisk. Jeg vågnede med ordene ”grib tiden” i mine indre ører. Så jeg skal gribe det ny kredsløbs tid samtidig med at jeg er i nuet, ellers svipser forbindelsen vel? Spille guitar, strikke, male, skrive, sønner = tid her.

Og i f.m. tid, xy talte om at synkronicitet optrådte så slående med ham og z at han *måtte* regne ud at det var det rette at gå ind i. Der var synkronicitet – lige nok – mellem os i 4 år, men ikke i 5. Hele 5. år på Torrig mærkede jeg at jeg ubønhørligt blev trukket væk, op igen i frekvens, jeg kunne ikke længer være kunstigt nede i den lavere, ikke engang for ham, jeg forstod bare ikke at det var det jeg *også* mærkede dengang oveni alt det andet jeg har beskrevet. Men vi følte begge en enorm døds skygge over os, og det sker jo præcis når kredsløb går mod enden, døden. Det sidste fatale ryk skete da skallerne skulle sættes op og han gav mig onde ord. Det var punktum. Jeg følte at han ikke havde fattet en disse af min kærligheds værdi. Hvorfor blive ved? Han ville jo bare være fri af mig. Så blev han det. Kun et meget gammelt af mine forhold har haft onde ord som dette – og ingen så megen ekstatiske spiritualitet. Hele skalaen var med.

Og det store, brune punktum hjælper mig nu. For jeg kan ikke holde ud at være i fortiden p.g.a. alle de skuffelser jeg *er* kommet over, toppet med xys onde ord og dén enorme skuffelse – hvad kan der være andet i 3D, jeg er ovre alt undtagen ham, hans essens – og kan ikke holde ud at forestille mig fremtiden med lignende skuffelser, jeg har fået nok, tak. Jeg kan kun klare nuet, det eneste sted hvor jeg har det godt og det eneste sted hvor man kan forandre noget. Så der er jeg. - Søn 1 er lige så kvæstet som jeg i dag men har også lige tænkt at begynde at male. Synkronicitet! Jeg foreslog ham nylig at stille mit staffeli op hos ham og være katalysator. Det syntes han var fjong – måske skal det være onsdag? Og dog, der er som en gråsort, sej kontrolsky p.t. i hele kh som gør al kreativitet en overvindelse... kan det mon lade sig gøre uden at øve vold på sig selv? Vi ser. Aftenen sluttede med en AHA: for forelskelse taler at man er 100% i nuet – og jeg fandt at væren i nuet muliggjorde en tilstand der mindede stærkt om forelskelse.

Og det blev **26. november**. Natnyt melder at jeg er lige ved at gå ind i det ny liv, ved at aflægge 2 ting: den ene overdreven mentale aktivitet på xy og den anden negative forventninger fra gamle spor med xy, fortid. Begge aflives af at være i nuet og er på vej ud, uanset om xy er fremtiden eller ej. Og jeg er klar til at slippe alt om det, helt nøgtern. Det tog sin tid, men TTT. Jeg aner at dette slip har været undervejs siden 23. hvor jeg havde det dér ryk mellem Rat over Nope til Silk. At alle de spekulationer om xy har holdt mig fast på Rat. At t/armvrøvlet har at gøre med at jeg har holdt fast i alt det *gamle* xy. Skal al xy ofres for at blive klar til den ny xy? Hvis fremtiden bringer xy skal der ikke gås i gamle fælder, og lang adskillelse vil være effektivt til at undgå hvad der ellers ville være svært... værdigt mesterstykke... ikke aktuelt nu. Jeg strikker. Strikning hjælper med at holde mig i nuet når jeg ikke lige skriver, spiller, maler – hvis jeg vælger nu-væren.

Men før aften faldt jeg alligevel i. Kontrollen løb af med mig som advaret om både i kort og nattenytter lige siden 1. november. Jeg følte mig så ydmyget/dum over alt det cirkus xyz at jeg ringede til ham... og foreslog hans telefonsvarer der gik i gang straks, i.e. telefonen er slukket, at han hentede sin guitar på vej forbi og bragte mig min, så ville jeg selv finde ud af pick-upper i stolen o.s.v. med hjælp fra Lars Green. Gitarerne er sidste bindeled. Kongstanken var total frihed af hinanden til whatever. Ikke så dumt endda, men nu har vi 21:30 og jeg indser at jeg var totalt utilregnelig og uvidende og så skal man ikke handle. Vi er ikke kh'er. Om xy er hos z, so what? Z er hans anker, jeg har xx, og når søn 1 og kattermor er kaput, er xy også – når selv jeg er sindssyg, så er den helt gal. Det skader ikke at vente med at gøre noget i et par måneder. Det vigtige er indad. Udad vil vise sig. Jeg var helt konfus aften og bad om hjælp og vejledning – var det klogt eller bare desperation hvad jeg havde gjort? Skulle alt skilles?

Jeg plukker fløjlgræs

Melodi: Knud Vad Thomsen - Tekst: Sigfred Pedersen

En vår er kommen så mild og stille
med drømmedufte om mark og vang
På sølvstreng klimprer den friske kilde,
og fuld af sødme er fuglens sang
Jeg plukker fløjlgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko
Men blodet brænder i mine årer,
mit lille hjerte har ingen ro

Jeg synger ikke, jeg danser ikke,
der er så meget, jeg ikke når.
Er jeg bedrøvet? Jeg ved det ikke
Jeg drømmer bare, og tiden går
Jeg plukker fløjlgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Snart kommer prinsen fra eventyret,
mon da mit hjerte kan finde ro

Hans silkekappe har gyldne knapper,
kækt gynger fjerer på hans baret
Og han er mandig og flot og tapper,
og på hans skjold er der ingen plet
Jeg plukker fløjlgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko
Men hvis han ser mig i pigevrmlen,
mon da mit hjerte kan finde ro.

Lad hjertet hamre, lad blodet strømme,
mens barmen runder sit hvide lin.
Snart kommer helten fra mine drømme,
... skønt ingen ved det, er han dog min
Jeg plukker fløjlgræs og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko
Dig gi'r jeg alle mit hjertes blomster,
for du har taget mit hjertes ro

8. OG RENSEDE LIVET

Helvedesnat første del af natten til **27. november**. Jeg blev aflivet igen og igen af kontroltyper, og de fandt mig overalt trods overmenneskelige undvigelsesmanøvrer og sporsletninger, tvang mig til at spise blodige kager med glasskår i... som et kik i toilettet i tiden, forleden drømte jeg om en kniv-flaskerenser i min tarm... overdreven mental aktivitet, stress, kontrol. Der var faktisk kun tilflugt i *undvigelsen*, tak for den besked. Jeg vågnede midt i det og hev efter vejret, faldt så i søvn igen – frasortering af mudder i glasfibrene for klarhed og ny start, blev hjemme, på rekreativt luksusophold arrangeret af Ånden, slet ikke klar, heling i gang, hvis du ”kommer ud nu” bliver du molesteret... jeg hentede mig hjem igen, ingen ubodelig skade sket. Jeg vågnede med ”Jeg plukker Fløjlsgræs” i ørerne. En fin, fremstilling af den ny vår. Den troskyldige unge kvinde der med rent, men uroligt hjerte og brændende blod i årerne drømmer om sin kommende partner, flot, tapper, mandig, pletfri... den f har været hånet, misbrugt så meget af m, og dog denne smukke sang, skrevet – af en m. Jeg sætter den ind lige før kapitlet.

Og igen slår det mig at det er så godt, så godt at xy og jeg ikke ses i denne energistorm. Han – og selv jeg – ville komme til at sige ting vi ville fortryde, og tiden er helt afgjort ikke til os endnu, til 5D. Z er hans Åndens luxushotel, som xx er mit. Min proces kræver intet ydre, slet ikke sex (som trækker f ud, ned), kun tryghed og fred, alt foregår indeni, til hans kræves ydre som gives ham af z, og sex sørger for liv i nuet (som trækker m ind, op) så det får han i rigt mål – samt jf-opgaver der hindrer ham i at være alt for introvert. For mig handler det om introvers, men kun til forståelse, jeg må ikke rode i hhv. skuffelsen over og savnet af ham, og slet ikke de fremtidsdrømme med os der synes totalt i ruiner – uudholdeligt, fortid, kontrol – forårsagede det stunt i går. Beskeden kan dog udlægges på mange måder og snildt aflyses, hvis... Jeg kan bare fortælle sandheden, ”sindssyg i gerningsøjeblikket”. Jeg sendte ham en sms med bræk- og bande-smileys, efterfulgt af <3<3<3 til morgen, bare som modvægt til telefonsvareren for min egen skyld.

De top-spirituelle drømme er så dejlige, men indvarsler altid ubehag. Godt, skidt, same shit, ja, men tilværelsen er blevet så disintegreret at kh-kontrollen river og flår mig i kampen for at bevare overtaget i st. f. bare at være den gode, selvhøjtidelige tjener den skulle være. Selv hos mig der er fortrolig med Ånd er den helt balstyrig på falderebet, dødsangst – ”Ånden forlod mig engang! Jeg nægter at undergive mig igen!” Sandheden er at vi forlod *Ånden*. Ja, der er kosmisk sommer og vinter, vi går mod sommer igen nu, betingelserne for balladerne er der fra Åndens side, men vi, dele af den, ønskede at inkarnere og selv bestemme og blive klogere, derfor skete skabelsen. Jamen når vi er Ånden, så ønskede den jo selv at blive klogere? Ja. Og derfor er vi ikke nogle fordømte syndere, der vendte Ånden ryggen. Vi er Ånden, på arbejde i stoffet. Allesammen, også forbryderne. Og vi aflægger de gamle roller for at fremstå ny, klare til den ny tid. Det er hårdere end ventet; men hvad, jeg er klarere efter g.d. proces.

Jeg var til VVG-julehulemøde og følte mig meget sært tilpas. Som et menneske i et abebur. Så lidt Ånd. Jeg savnede xy. Vil han være med mig en dag, energisk, inspireret? Han var bare så fjern, så fjern. Et åndepust der rørte sig dybt i mig og langsomt ebber ud? Det ville være så uforståeligt at jeg simpelthen må overlade det til Ånden. Her slår min lille forstand ikke til. Jeg stopper, før jeg falder ud af nuet igen. **28. november**, og jeg tænker på at det nu ikke tog mig så lang tid at slippe, da jeg først forstod beskeden xy+z. 6. august fælles genoplussen, så messe og et par besøg, xy træt og mer og mer lukket, 11. oktober helt lukket ned af z, 26. oktober 0 indvielse, 23. november mit nej tak til rækken af ynkelige x'er der haler i ham. Hvis der ikke skal ske mere, hvorfor så det extranummer? Jeg synes at jeg havde taklet det hele uselvsk og fornuftigt efter Torrig? Næ nej, jeg havde ikke bearbejdet det, bare forladt det.

Til morgen tænkte jeg over hvordan han altid vidste alting bedre end alle andre. Det viste sig tit at være sandt. Jeg tog det som et experiment, prøvede at gøre tingene på hans måde en tid, selv

musik-teknisk, og det var interessant, men ikke nødvendigvis min sandhed. Jeg blev imidlertid generelt mere sikker på mig selv udadtil efter Torrig. Da valgte jeg ud fra disse eksperimenter hvad jeg ville fortsætte med, fra deo og sutsko til musikteknik. Jeg fik bedre jf. Og, gentagelse fremmer forståelse: en ny tid skal have helt ren røv at trutte i, alt skal bearbejdes til mindste detalje for at blive fuldt bevidst. Tænke sig et <3-forhold hvor alt det er på plads og kun tilbøjeligheden for den andens essens automatisk holder en i en frugtbar, kreativ udveksling i fuld frihed... jeg troede at vi var klar, men åbenbart ikke. Han lærte mig det, jeg var klar til det, og så kunne han ikke selv kræve det, lod z bestemme et traditionelt forløb – syntes det som den 26. okt. Jeg troede der var mere i al hans snak om personlig frihed. Fine teorier? ”Jeg har elsket dig siden 2004.” Næ, jeg elsker vist ikke på samme måde. Ja, *han* er forelsket. Næ nej – ”på arbejde.”

Linjerne ovenfor kom da jeg lige mindedes at han ikke hævdede sin personlige frihed da det kom til stykket. Sagen er ikke at jeg som z vil sætte pigråd om ham men at jeg bliver lukket ude af hendes, som jeg sagde til ham. Med mig havde han frihed til flydende energi i nuet. Man kan ikke kontrollere energien. Man må følge den – jo, man kan vælge engagement efter styrken af den, men ikke styre den. Han *må* have vægtige grunde til at acceptere hendes indespærring. Det går imod alle hans principper. Men ”han havde det for godt med mig”, sagde han jo. Ingen frihedskamp. ”Freedom's just another word for nothing left to loose”? Jeg ved nu at der ikke er noget der kan få mig til at acceptere regelryanni mere, ikke engang en elsket partner. Jeg er ret monogam, men kun frivilligt. Erfaringen viser at de *gamle* tiltrækninger kun holder en 3D- spændings tid. Så kommer der en anden. Men de ny, 5D? De ligger dybere. Varigere.

Jeg vil have den frihed jeg har ønsket lige siden jeg var barn. Er prisen ham, so be it. Z skal ikke styre mig via ham. Jeg overvejer at deltage i et VVBrønshøj-hulemøde mandag, som en foreslog i går aftes. De skulle have bedre musikere og flere aktive af højere kaliber, måske også mere interessante. Hvordan kan jeg møde evt. xy-konkurrenter, hvis jeg bare bliver hjemme? Godt nok er jeg ikke klar til noget, men det er et lukket møde, og jeg kommer ikke i negligé. Det var jeg på vej til i natnyt 27. efter det dér telefonsvar jeg indtalte. Lidt i retning af i trods bare at smide sig selv ud. Næ, jeg skal nok passe på mig selv. - Og **29. november** var natnyt stadig ”der mangler endnu noget bevidsthed i det fysiske”, hvad så end. Det er tydeligt lige nu min enetid i Ovenkæret og min tid med xx i Egelunden der repareres på, og jeg hjælper jo netop xx og søn 1, så det kører vist af sig selv. Jeg var i byen for søn 1 i går og købte Disney's ”Frozen” med hjem...

jeg har set den før på nettet, men i dag brød jeg sammen over: ”Only true love kan thaw a frozen heart.” Jeg så at jeg havde ret i at have elsket xy meget sandt og han mere frossent. Det gik ½ op for mig kort før jeg forlod Torrig at jeg ikke havde kunnet tø ham og nær havde ofret mig selv på det, og noget/jeg trak mig op over alt til den dag han pludselig var så åben at jeg kunne mærke noget at elske - hvorpå han valgte frosten, nok velvidende om ikke at kunne springe den over... åh, jeg håber... en dag. Nej, han elskede ikke som jeg. Det vælter ind over mig at jeg kom her for at lære sand kærlighed, det er det, hele mit liv har handlet om, selvudvikling, terapeut, kunstner, partner. Før man har ofret alt for og givet en anden fri til at vælge, har man ikke bestået. ”<3 er at sætte en andens ønsker, behov over sine egne.” Gør xy nu samme for z? Om man får den anden er irrelevant, offeret er sagen. Uden agenda, ellers ikke bestået. Det er OK at være bedrøvet.

30. november, og i går blev alt planlagt til at præsentere mig i VVBrønshøj, men natnyt frarådede hele projektet med den kommentar at det syntes fint og modent, men var kontrol og ikke havde opbakning fra oven. Øv da osse. Jeg ringede afbud. Jeg kan kun få lov til at blive hjemme med min visemusik og ellers strikke sokker – der er andre planer. Stadig heling af fortid som 29. nov.

Do 1. december – helvedesmorgen med masser af 3D-kontrol-xyz-tanker som først fortog sig efter en indsats med at trække mig op over sumpen. Natnyt havde advaret – et cirkustelt tæt bag en svinestald, man kunne fornemme fimsen – jeg stod nøgen ved en håndvask og måtte vist hellere foretage en lidt forsinket vask før optræden – og skyllede først en gulvklud op... OK, så. Der har

også været lidt slik- og madsvineri de senere dage. Ret køl igen. - Og så gik jeg og lavede ikke noget særligt, og pludselig kom der noget til mig.

Uanset xy og mig eller ej kan vi ikke være sammen i tiden. Ingen synkronicitet, intet der bare flyder let vores vej. I det hele taget intet af vort der flyder. Der er generelt ikke noget der virker i tiden, selvfølgelig, men for de der er forberedt til kun at kunne leve i den tid der kommer er der simpelthen næsten ingen jf alene som med mine sønner og mig – eller sammen, synes det som. De af dem der har kunnet 3D godt klarer det lige akkurat – som kattekvinden, men hun er også nu på førtidspension. De mest ekstremt spirituelle med partnere har typisk haft 3D'ere tæt på overgangsfase, i.e. velfungerende i 3D, som xx og z, alt efter situationens behov, og det gælder langt tilbage i tiden. De sidste gange jeg var sammen med xy havde han slående mindre jf end nogensinde før, og næppe fordi han var nervøs for mig. Han var glad for samværet, men meget, meget ”flad”. For flad til sex, hvilket ligner ham dårligt. Havde han ikke til andet, havde han dog i regelen til det. Ja, rigeligt fra z o.s.v., men alligevel.

Ikke alene beskyttes vi hos dem, vi kan ganske enkelt ikke overleve derude alene i denne tid. Men i al den tid jeg har levet er jeg blevet opmuntret åndeligt til at fortsætte mine spirituelle tiltag, viser, skriverier, billeder. Det er muligt det ikke er for selv at nyde frugterne deraf, bare sørge for at de er her til de der søger, fysisk eller i mentale lag hvorfra de kan trækkes ned i bevidsthederne, men der er også den mulighed at der vil være en dag hvor jeg kan fungere ude i verden med det, og den dag, nåja, jeg kan jo bare håbe på at den kommer før jeg er væk, hvis jeg ikke har nået tidløshed. Jeg har opgivet kortene, de spejler kun hvad jeg ved eller håber på, alt kun sandsynligheder. De holdt mig i pine, væk fra nuet. Fremtiden er ikke sket, følger man ikke matricen er meget lidt fastlagt, fremtiden vil ikke afhænge af fortiden, men nuet. Det eneste der peger på at tiden nærmer sig er at der er flere og flere af vores slags hernede – samt tiltagende utålmodighed... intuition?

3D har handlet om modsætningers spændinger i evner, temperament, traumer. Velfungerende forhold havde også et godt mål respekt. Men i 5D burde det kunne lade sig gøre med mindre modsætning? Det ville være harmonisk tankegang, og realistisk. 5D'ere på grænsen til Merlin har en bred vifte af kunnen. Det ville give nok interessant spænding til dagligdagen, for selve fokus er det spirituelle, og det skal være på meget samme frekvens, ellers vil et forhold snart blive uinteressant. Jeg ville ikke kunne have et uden dette på omgangshøjde. Heller ikke et hvor vi ikke delte nogle fælles evner. Jeg har prøvet det med xx. Det eneste vi delte var familie, restaurant- og skovture og 007. Det blev squ lidt kedeligt. Do skete med xy fordi intet ville flyde for ham, og så prøvede jeg desperat at finde noget hvor det måske ville – hans drøm med eget miljøvenligt hus? Så rablede det hele bare, tja. Kontrol. Tiden var ikke til vor flyden.

Nå, nu ved jeg da det. Dengang forstod jeg det bare ikke. **2. december**, og der er sør'me en mail fra ham med en bearbejdet AlMa i! Der kan man se – kom det sig af at jeg brød igennem til bare at elske ham igen i går? Nattenyt meldte om et snarligt projekt i samarbejde med en rutineret agent (Sean Connery, 007!) som jeg kunne være tilbøjelig til at sende seksuelle signaler... jeg tænkte straks på xy, men skyndte mig også straks at være neutral. I drømmen var det ikke xy. *Noget* var på vej, og jeg agtede bare at være åben i nuet. Så åbnede jeg mailen, og... har straks hørt AlMa. Den lød dæleme godt, og jeg svarede prompte og mindede ham om at jeg har huset alene hele ugen. Så nu får vi se, men næ, jeg regner ikke med nogetsomhelst, balance, tak! Jeg fik lavet prøveoptagelse af ”Merlin Trubaduren” og en anden vise... alligevel gik tarmen agurk skønt jeg forblev rolig i nuet. Jeg føler mig fin, men... ih, altså! Så **3. decembers morgen** søgte jeg indad for svar.

Gamle usandheder renses ud før den helt sande væren, derfor befinder jeg mig i et sådan set for mig ret usandt miljø der spejler dette og ikke kan/må ret meget af det der er sandt for mig, inkl. xy. Som at male Merlin... jeg viskede skitsen ud, den duer ikke, jeg er ikke klar. Jeg fik optaget Merlin i går fordi jeg var høj efter mailen, men jeg har ikke hørt den endnu... Når jeg kort har været sammen med xy har tarmen ”lagt sig” hvilket underbygger beskeden. Xy ved at han befinder sig i noget

usandt (uvarigt) men adlød kaldet fra Ånden da det kom – for mig via xx, for ham lidt senere via z. Hans tiltrækning til hende ender når han er færdig med udrensningen, så vil kaldet komme via mig, gætter jeg. Så kommer det sande liv, slut med ”arbejdsopgaver”. Stadig udfra min lille humane forståelse af hvad der foregår. Så det er faktisk ret ligegyldigt hvad jeg gør, spiser o.s.v. Hvad der virkelig duer er at arbejde indad mod sandheden – som altid.

Dagens sære situ er at både kattermor og søn 1 har haft stærke integrations-drømme/symptomer, søn 2 en stærk do drøm – kort viser at xy også er i stærk proces, mens jeg bare har det godt og kun husker behageligt i natnyt! Jeg lagde kort på xy for at se hvad der foregår m.h.p. om jeg ser ham eller ej i de her dage. Måske lige til øllet. Helt OK. Jeg tror jeg har accepteret situationen. Ja, jeg lagde kort – på NUET. Så er det vist fint nok. Jeg lagde også på min højre overarm efter at have mærket ind først. ”Fasthold følelserne for xy i denne nye begyndelse – og dermed på Ånden igennem ham – sandheden” i stedet for alle de konflikter der har været. Svarene var overens, og det synes at være lykkedes. Bortset altså fra at tarmen stadig skaber sig. Den tidsramme jeg hidtil har regnet med indikerer at der må komme mere, men jeg glæder mig over at jeg lige nu har fred med det hele. Måske har jeg integreret det i de foregående dage som *de* får nu? Muligt.

I går brugte jeg et pendul for første gang i lang tid i f.m. at søn 1 skulle finde en anden psykiater, den vi havde fundet var umulig at få fat i – men vi fik nej på hele listen fra lægen. Ingen duede – en var sør'me sortlistet, en ikke til at greje... øh? Sønneke var ikke overrasket. Lægen havde ikke været som de gamle læger – overhovedet ikke hørt ham. Psykologen fra listen fra hende kunne jo heller ikke bruges. Det er bare hvad han så tit har været ude for. Han skal slet ikke den vej, men systemet kræver den slags, så hvad nu? Vi gik en tur og var enige om at tage det hele som en oplevelse og se hvor nuet førte hen. Hjemme pendulerede jeg for sjov på hvornår xy ville begynde at føle sig mindre tiltrukket af z og fik 4 mdr. Jaså. Før jeg troede, men hvor noget bolig blev indikeret i kort. - Søn 1 og jeg skulle have været på kommunen i dag for at se hans sagsbehandler, men efter en nats søvnløshed var han udsolgt. I morgen. Måske. Interessant tid, slut '19.

Merlin var ikke så tosset, men... ud. Jeg optog noget andet. **4. december** og jeg sov meget lidt i nat. Jeg har bemærket en hævet højre ankel på det sidste hvis jeg herser med musikken, således i går, og ja, jeg slog mig igennem modstand fordi jeg *ville* have optaget de viser, herregud – må jeg da slet intet i tiden? Jeg har altid været en fighter i helt personlige projekter – lige fra fødselen af, men godt nok udbygget af mormor til væren hård ved mig selv. En jernvilje i dybet. En morgen i år kunne jeg ikke ”komme ned”, da greb den ind; men dødsangst kontrol kan også søge at modvirke et spirituelt kup, og det skete vist i går. Det vil jeg være obs på fremover. Så der *kom* en reaktion, også til mig. Gad vide hvad der kom ind? Jeg ser nok ikke xy alligevel, energien er for skrap. - Og søn 1 ringede i stedet til kommunen, godt, for et besøg ville ikke have nyttet. Han skal finde en bedre læge, så i morgen leder vi på net sammen, jeg lavede lidt forarbejde og har vistnok fundet noget af værdi. Og så i øvrigt slappet af. Jeg håber på god søvn og lidt natnyt.

Det fik jeg, og natnyt **5. december**... tja, xy er helbredt inde i mig men den guddommelige proces fortsætter i det fysisk-æteriske felts grænseland. Den fysiske helbredelse kræver tilbageholdenhed mens flow forberedes frilagt. Der loves livs-æblehøst skønt det ikke synes sådan lige nu, den sidste ”kh-emballage” til den hidtidige æteriske energi integreres i Ånden, tømt, ren, alle vildskud skårne væk og klar til afbrænding... noget der er i gang via søn 1 og som jeg fandt lovlig barsk – åhja. Jeg vågnede med teksten fra Roger Whittaker's ”Wind Beneath My Wings” i tankerne og stortød da jeg læste den i sin helhed på nettet. For mit liv har bare været ”in the cold shadow”, one step behind” ligegyldigt hvor meget jeg sled. Det tog mig sært nok lige til aften helt at fatte hvor godt natnyt det var, for skønt jeg har sørgt at sørge for luft under vingerne på xy er det en lidt sølle trøst lige her og nu med et liv der ligner total ruin; men så fattede jeg at jeg *har lagt spor til ham* – i sidste ende til regnbuevejen, og jeg fik ros for heroisk indsats.

Jamen, mange tak. Og? Tudeture i dag, over xy, sangen, indtil alt lissom faldt på plads kl. 18. Jeg var omkring at hvis xy ringede sagde jeg at jeg elskede ham for meget til at holde ud at se ham et par timer hver 8. uge, han kunne ringe hvis det blev alvor for ham... men han køres også rundt med af Ånden. Ringer han, har jeg tiltrukket en der elsker mig og må takle det balanceret. Jeg glæder mig til de livs-æbler. De har bare at være gode – i drømmen kunne det passe med næste efterår/vinter. Træet, helt skævblæst, gammelt, var som træer ser ud i starten af december, men en viis kvinde i drømmen sagde at det bar æbler hvert år, et nyt var unødigt. Altså klarer jeg mig og lykkes med den tidsramme kortene angiver. De tilpasser sig vel også klarsyns-niveauet, man skal bare være neutral, ikke så let med aktier i foretagendet. Træet... i spejlet vises min højre side mere slidt end venstre som hos mor, husker jeg. Det er blevet tydeligere. Helbredelsesproces på faldereb, håber jeg. Og så lige én ting mere:

arbejdet er slut. Jeg er på rekreation, og muligvis derfor skal jeg ikke fare sådan frem med at få optaget de viser, men slappe mere af for at kunne skifte frekvensen afgørende. (Hihi, det optagne kunne slet ikke bruges...) **6. december**, jeg ved at xy ikke er færdig med at træde spor for 3D, at hans *z er a la min xx*, god til verden nu men ved at skulle den anden vej, dog niveau 3-4. Jeg forstår på baggrund af xx at han værdsætter z; men som for mig med xx ved han, hun ikke er hans partner. Venskabet vil nok holde, og fint. Jeg er forud for xy, Ånden adskiller os v.h.a. z, jeg forberedes nu og skal ikke have flere lavere frekvenser ind. Natnyt var overens – mine visierier vil få lov længere henne fordi jeg er færdig med at træde spor. Kredsløbet er fuldført – liiiige. Rekreation kræves. Basal overflade-tilpasning er gjort indeni, skal nu i manifestationsfase. Jeg bliver aldrig til det brede publikum, har heller aldrig ønsket det. Merlin er her, men jeg er sart.

Jeg skal øve viser i dag, har ikke gjort det i 2 dage og skal optræde i aften og søndag. Det går nok. - Bortset fra at jeg slet ikke kunne holde selskabet ud. **Natnyt til 7. december** sagde ikke overraskende STOP, og hele højre side er enig, blokeret alle vegne; men jeg græd. VVG var eneste sted med noget lignende en line ud trods nul synergi. Jeg kunne da optræde. Som IKF var det imidlertid bare et kredsløb der skulle fuldføres... ikke nogen søndag, tak. Jeg fik lyst til at maile xy fordi han i sin mail skrev ”sær tid hvor at udøve sine talenter er sekundært”. Jeg skrev: ”optrådte i går aftes - og drømte stop for det også nu. Og ja, der var ikke til at holde ud at være. Der er ingen steder at gå hen med sine talenter, du har ganske ret. Efter en tudetur i morges ringede jeg og meldte mig ud pr. omgående. Så nu er både parforhold, billedkunst og musik kørt til ende i gammelt regi. Schizofrene følelser. Jeg er både meget, meget ked af det og ret filosofisk. Det duede ikke i den gamle emballage. Kun kærligheden er tilbage.”

Jeg *skulle* forbi IKF og VVG. Der var spor dér der skulle trædes – ud af det. Begge var endestationer, som med søn 1 på kirkegård, plejehjem, aktivitetscenter, tydeligt med menneskene der. Xy var forud for mig hvad ophør med at udøve talenter i matricen angik. Parforhold kører han vist til ende nu, som jeg gjorde med ham. Jeg er lettet – som søn 1 sagde forleden: nu bunden er nået kan det da kun gå opad! Næsten alle billeder er på Fjordhøj, det eneste sted jeg kender som mest til noget fremtidigt. Jeg mener, hverken malerier eller viser er til det gamle set-up. Naturligvis skulle xys rock-ideer i containeren, ikke at han ikke kan bruge sin rock-fortid, men han har altid elsket mine viser, bortset fra når han havde brug for stilhed. Han skal da bare lave sin egen version, eller? Hvorom alting er – Finis. Jeg vågnede til ”Wind Beneath My Wings” af Roger Whittaker, for jeg bestod på Torrig med uselviskhed, fuldt bevidst. Kvinden skal lære at ofre al indre agenda, manden al ydre, begge dele er heroisk i vor verden.

19.12.0618

DEN STØRSTE HELT

Det siges at der er koldt på toppen
udsat for regn og rusk og råd
Men bunden er li'så kold og våd
for skidt løber ned til bund'n er nået
og imellem nederen og oppen
dér har de fleste så deres lod
Dem hvor noget kom og snart var gået
og de der bare tog med toget

Men udover disse er der nogle
helt udenfor spillets regelsæt
De ligger helt ude foran feltet
og derude er alting et gæt

Det'r de der skal træde nye stier
Så de'r evnerige pioner'r
men de bli'r sjældent anerkendt
kun få så lyset de fik tændt

Det er ikke let at være en Tesla
langt forude for et hovedfelt
Der'r mange medaljer, titler, priser
men ingen til denne type helt

For hvordan sku' nogen ku' forstå dem
De gør ingenting som verden gør
De skaber en ny med eget sprog
og tolererer ingen låg

Det kan måske gå hvis det'r en Gearløs
en musiker også, helt genial
men er det bevidsthed der bli'r øget
er kulden antarktisk og total

9. TIL GENFØDSELS

Jeg gik en tur med søn 1, og noget han sagde bliver ved at ringe i mine ører: ”Hvorfor absolut have et parforhold? Fordi man ikke kan holde ud at leve alene?” Jeg mindede om at jeg havde levet 13 år alene og kun taget en ny mand ind i mit liv igen fordi SB udpegede xy. OK – xx spøjte indtil da, der er få af hans kaliber; men jeg levede udmærket alene. Så hvorfor? Tja, hvorfor mænd og kvinder? Hvorfor tiltrækkes de af hinanden? Hvorfor er der skrevet, filmet, malet, sunget så meget om energien imellem de to køn? I 3D er parforholdet livsnødvendigt – ud over til børn især til personlig udvikling, undtagen hvis der er specielle behov, selvfølgelig. Ja, det er behageligst at undgå konflikter, men det vokser man ikke af, og der er smukke energioplevelser med en partner såvel som udfordrende, både i forelskelse og modne, tillidsfulde kredsløb. V.h.a. parforhold vokser vi ud af 3D, villigt/uvilligt. Der er ingen bedre skole, og alenelivet føltes tomt. Jamen, når man så er nået op i 5D? Falderebet, når det drejer sig om at inkarnere?

Man forlod oprindelig Jordan når man nåede dertil, til realisation. Nu kan man vælge at blive en tid og nyde frugterne af arbejdet: et liv hvor alt fungerer efter examen. 3D-forklædte 5D-søn 1 har aldrig haft et parforhold, men følt tiltrækning. Selv 5D kan altså føle det. Og kan man ikke leve sammen i 5D er der noget galt, for i 5D er man i balance indeni. Ellers sørger man for det ret hurtigt ved selverkendelse, hvorfor mulighed for enrum er en selvfølge. Når man opdager behovet herfor, kommunikerer det videre i en ordentlig tone, hvis *det* overhovedet er nødvendigt med den større indfølelse i 5D. Parforhold er værdifulde og uundværlige til nyskabelse. Jamen, kan man ikke skabe alene hernede når man er afbalanceret? Jo, men redskabet er farvet af Åndsgnisten. Via den har vi fuld kontakt med Ånden som kan alt men er ikke omnipotent som den. Vi er det indenfor de områder vort redskab er trænet i, bredt, men ikke omni, for gudeaspiranter skal hjælpe hinanden på vej. Selv guder har specialer.

Torrig lærte mig det. Jeg slap mit speciale og prøvede at tilegne mig et område som jeg nok kunne lære, men ikke havde hjerte for. Jeg gjorde det for parforholdet, men da det ikke var *mig* blev jeg stoppet. Jeg havde nær givet mit helbred, måske liv i processen, for jeg ofrede rent faktisk mig selv. Jeg skulle nå dertil, uselvvisk examen, men kun, for alt gammelt parforhold skulle ofres, og jeg blev trukket væk. Jeg skal max i minimal grad gøre ting udenfor mit egentlige felt, det er der andre til, det er deres plads, i alle fald i Jordens skole. Der er lang vej til Brahma eller højere, MV, som PS. De andre tiltrækkes imidlertid. **8. december**, og før jeg sov havde jeg lige et spell igen med at hitte ud af hvad pokker det handler om med xy. Jeg fandt atter at jeg ikke ved en skid, slap det hele og bad om vejledning i hvad nu var bedst at gøre på Åndens vej her i ruinen, også om det var OK at spille mit eget for glæden? Svar: jeg venter på at få rettet buler ud mens mekanikeren (installeret udefra!) aser med noget for/med sin (installerede!) familie, hm, spildtid?...

Shakira's ”Try Everything” fra ”Zootropolis” var i natnyt... ”*I messed up tonight, I lost another fight (VVG) ...but I'll just start again – Birds don't just fly, they fall down and get up – Nobody learns without getting it wrong – I won't give up, no, I won't give in 'til I reach the end and then I'll start again, no, I won't leave, I wanna try everything, I wanna try even though I could fail - Look how far you've come, you filled your heart with love Baby, you've done enough, take a deep breath, don't beat yourself up, don't need to run so fast, sometimes we come last, but we did our best...*” Tårerne rullede. Skal mere opgives? Xy? Jeg håber at hans 5D befrier sig af 3D og vil tiltrækkes, men han *er* sin egen. Jeg opgav endnu en kamp, *the end*, hjertets fugl starter på ny efter et dybt åndedrag. Lige nu søn 1. Jeg har strikket sokker siden slut nov – æterisk væv til ny jf i garn i alle farver, 1. par var test-par, jeg strikkede efter nogle strikket til mig.

Jeg pillede op igen og igen til de var rigtige nok til mig, så lavede jeg et par nær perfekte til søn 1, nu strikker jeg så de til mig som skal være endelige, matchende nederdelen. Der er en følelse af signifikans. Jeg gør sjældent noget uden der er en dybere mening, om jeg så ser den straks eller ej.

Jeg har aldrig gidet strikke sokker, bortset fra et lidt halvhjertet par mens med xy. Et 1. forsøg. Derimod har jeg nydt at strikke disse. Jeg tænker tit at Ånden altid har dinglet gulerødder under min næse, og når jeg så fandt at jeg godt ville have dem, tog Ånden dem igen og sagde: "Fint, så skal du lige..." ren manipulation. Men det er vel dér vi selv har det fra! Således også alt det med xy. De første sokker blev strikket da, nu bliver de der virkelig tæller strikket. Tror jeg. Let's face it, som det er nu duer intet af det. Lad da hellere Ånden forbedre det til mig og mig til det. Hvor er jeg træt, højre side er stadig anstrengt/"bulet". Kl. er 19, og jeg er segnefærdig. Jeg føler min musikudøvelse er OK, men først når jeg har overskud igen. Jeg beder om at få besked, når – hvis jeg ikke bare mærker det.

Helligbrøde! 1 dag sprunget over... **10. december**, og igen en tærskel. Natnyttene fra 8. og til nu meddeler at det kun er andres musik der ikke skal med over den, OK. Men i aftes var jeg vred – over at mit 5D i partiden xy og mig ikke blev værdsat. Jeg sagde til PS at om jeg så skulle være ene resten af min tid hernede ville jeg ganske enkelt ikke udsættes for den slags barnekammerpjat mere. Det var bare under min værdighed. Jeg forestillede mig hvad jeg ville sige til xy hvis han rang... og så kunne jeg næsten ikke stoppe sindskarusellen. Omsider fik jeg den omgået og fik fred til at sove nogle timer over midnat. Men det var ikke spildt, for den overvindelse var adgangsbillet til den endelige mission med de allerdybest liggende installationer **i bjerget**, **kontrolden** var min tjener til rejsen, og der var en tydelig række af kridhvide, lysende fliser, vel med krystal i, der viste vej i gulvet. Et stykke vej inde var der også nogle i neon-lysende turkisblåt. Gangen gik ind og ned fra toppen, og den vandrede rundt i hele bjerget.

Et tilbageblik over MG, Ff og Kry viser hvordan jeg først er blevet guidet gennem min viden om verden og kataklysmene, religionernes basis, til Vedaerne og de kosmiske tider, videre til mit livs ML i det ydre, så i det mere personlige, gående mere og mere ind og op til jeg nåede bjergets top og nu er ved det allermest basale i min manifestation – hvor jeg har lagt min jf, flise for flise i én lang række indefra, fra den obskure fortid til udgangen på toppen hvorfra jeg gik ned i verden engang for længe siden. Nu går rejsen indad (i Atlantis' vulkan hvor den hellige flamme brændte og kun de højeste præster kom? "Sea Priestess", Dion Fortune). Den følte lidt truende, men vejen var tydelig og jeg havde en forbundsfælle imod de andre "kun trolde". Fuldført mission ville fejres med et festmåltid = højtforædlet integration. Jeg indså at min vrede var imod mig selv over at have underlagt mig basale programmer, tålt så meget, og så indså jeg at den var agenda. 0 agenda, 0 vrede. Den søde, pæne pige havde trods alt haft en bette aktie i '13-'17.

Jeg blev færdig med det på Torrig, der var ingen 3D-jf til mig mere der, ingen tiltrækning til xys overflade heller. Jeg er ikke vred på ham, han accepterede at være tilklistret med disse traumer for at hjælpe bl.a. mig ud af dem, men så skulle jeg heller ikke have mere af det. Jeg gik en tur, og mine tanker gik også. Det er soleklart at vi ikke kan ses. Før han er klar til at skulle væk fra z, træt af de gamle spændninger, er han ikke ren nok, og ingen af os skal bruge extra input. Og nej, jeg kører ikke spil ved at undlade kontakt. Jeg spejler bare et forsvarsspil til frasortering af 3D som han har oprettet fordi Ånden har klistret ham til så det tonser ind. 3D kontakter tvangsindlært og kan virkelig få følelsen af at være til besvær hvis/når der så snerres fordi "de vil have en bid af en". Ren 3D-afvæjning: De må allerunderdanigst være taknemmelige over at man gav dem indpas... Jeg vil ikke mere af den uværdige rolle, og han har selv sagt: "Bare folk kunne vente til jeg fik lyst til at kontakte dem." For så er det 5D.

Hvis han ikke orker kontakt, hvad skal jeg så med den? Næste tanke: mestre tiltrækker, men mødes de automatisk når de er arriveret på samme plan? Så kom jeg i tanker om hans guitar og den voldsomme drøm jeg fik, da jeg indtalte besked om at han hellere måtte hente den og bringe mig min egen 26. nov. Der er vist en slags garanti indbygget i at jeg har hans yndlingsguitar stående. Vil han have den, er han nødt til at kontakte mig, og har han ikke lyst/styrke til mig eller udøvelse af sine evner er han ikke sand nok endnu. Det kunne tyde på at han bliver det, og så står den hos mig,

men jeg skal ikke kontakte ham for noget seriøst p.t. Mestre tiltrækker, opsøger ikke selv uden i det mindste en føler fra den anden side, og jeg vil kun spejle hans sande selv som jeg elsker, ellers kan det være det samme. Sund balance. Der skete meget da han afslog den indvielse 26. oktober. Jeg forstår at han skulle have tilbudet. Han var på vippen, men altså ikke klar nok.

11. december – 1. hellignat er 13.-14. - ikke kristent, fra længe før – kristenjulen *er* jo faktisk en kirkelig opfindelse. ”Jesus” blev født da, ikke *Yeshua!* Godt natnyt, jeg er lige i grænsestriben mellem konkret og mystisk element, i det tilbageholdte åndedræt før tsunamien brøler ind – havvandet suges tilbage og blotlægger alt det fortidige (døde og døende fisk, ”fishy business, it stinks”, sex...) som nærmest absenterer sig blot ved min beslutning om det. Alle indre ofre er gjort, ydre hænger lidt men ordner sig også. Nogle mørke 'trolde passerer, giver lidt frygt, men kontakter ikke, det er slut. Jeg bringer det sidste af det gamle ud til fysisk integration, muligvis snarest da alt andet mere konkret er forberedt – opfordres i alle fald til at forlade ”cyklen” nu, også af xy: ”jaja, gå nu”(i forvejen?). Jeg undres kort over manglende påskønnelse, agenda-rest, men føler mig mere og mere som barn påny, fysisk og psykisk lettet. Guuuud, 12:42... jeg vågnede også sent...

Tog over til søn 1 og snakkede parforhold, og han indrømmede at det vist mest havde været opgivelse. Jeg sagde rent ud at det ville komme hvis han ville og havde kræfterne, han skulle bare ikke have det gamle lort, men det ny og rigtige, og det var han programmeret til hjemmefra! Det havde ikke været det han behøvede at få bearbejdet. Så snakkede vi dagsprogram – han fik ringet og aftalt tid hos lægen, og dér var åbenbart hul igennem, han kom tidligt ind på et afbud. Imens gjorde jeg klar til lidt opvask, og i lægens ventetid på telefonen tog jeg lige køkkenbord, komfur, vask, wc og fjernede lidt fnuller på gulvet – med tilladelse. Der er orden nok, det er mellem detaljerne det kniber, men ikke graverende. Jeg var faktisk glædeligt overrasket, det var jo let. Vi snakkede om hvad der egentlig gør at det kniber for ham at komme i hug? Han tænker over at skulle... føler fluks åååååh indeni og energien synker væk.

Jeg sagde til ham at han skulle overveje sin indstilling. Og lade være at tænke. Ret beset er alt arbejde ens. Man gør noget. Ja, nogle ting ligger ens hjerte, nuance nær, og dem skal man naturligvis have nok af, men daglig gerning er noget man ikke spilder energi på at føle pro eller contra overfor hvis man er i balance. *Det* er 3D, programmer. S eller h – alt er ét. *Det* er 5D, og det havde han lige set mig praktisere. Der var flow, det var bare hyggeligt, for alt arbejde var lige for mig. Da jeg var barn og ung var det ikke, livet havde lært mig det. Dén havde xy heller ikke fattet, sagde jeg. Måske teoretisk, men jeg havde praksis. Jeg havde gjort alt på den måde i 5 år med ham, og han kunne ikke. Muligvis nu, med z. Noget han havde ymtet kunne tyde på det. Jeg var glad i dag. Så kom jeg hjem, og efter nogle timer startede der melankoli. Hvad nu? Xy igen? Det gad jeg altså ikke, jeg trak mig op i neutral. Lagde kort på søn 1 og mig selv o.a. på næste år. Status quo. Nå. Strikkede sokkerne færdige. Godnat.

Klokken er 02:45, og jeg har været vågen siden 1. Øv, altså. Jeg tror det er de dér trolde jeg blev advaret om ville passere i sidste natnyt. Jaja, så lad dem. I sidste afsnit skrev jeg om min bemærkning til søn 1 om indstilling, men det er jo lidt mere kompliceret. Begge er blevet allergiske overfor 3D, fordi de ikke har fået nok lov til egen nuance og derfor ikke har noget at stå imod med... med velberåd hu fra Ånden til arbejdet. Hypersensitivitet er 5D, og 5D kan ikke tåle at blive tvunget ned i 3. Så føler man sig som man har været ude at bumle, konstante tømmermænd i hele kroppen. Eneste løsning er frihed af 3D så man kan komme sig og bedre tåle lidt 3D, når det er nødvendigt. Det skal jeg godt nok have sagt til sønneke. Nå, jeg vil sove igen.. men det kunne jeg ikke, i stedet kom der lidt flere tanker om kærlighed. I '98 bad jeg om at få øget min kærlighedsevne, fordi jeg syntes at den var under gennemsnittet.

Det var den ikke, den var over; men er man nødt til at leve under frekvens kan man kun udøve kærligheden under middel. Vil højre overarm nogensinde komme sig? Den er som ren hjertesorg. Den blev stille og roligt dårlig efter Torrig. Jeg holdt ikke op at elske xy, blot fordi jeg indså at han

ikke var klar til mig – som han selv havde sagt i '13 – jeg trak mig bare. De frø man sår kan ikke spire med mindre man går, så det var under alle omstændigheder rigtigt; men armen holder bare ikke op med at genere. Jeg fik lov at lære sand, dyb kærlighed, skal jeg love for. Da det gik op for mig i sommer – i al fald underbevidst, til jeg indså det i oktober – at xy *havde* forelsket sig i en anden, gik min tarm også agurk. Som tidligere nævnt går det fint overens, overarm, hjerte og lunger. Hvordan skal det gå væk uden xy? Ikke at jeg er dybt deprimeret, jeg konstaterer bare... Tarot for 2020 = 4, Kejseren, opbygger, pioner, årets energi + min = 6, De Elskende, men udad eller ind? Smerte er sind, ikke Ånd, er det tid at gifte mig helt med MV, som jeg ville i slut '10?

12. december. Natnyt synes endelig at opfordre til at genoptage viseshowet igen, at påpege at energien er der efter rekreation og aflæggelse af basale kønsprogrammer. Jeg har også dagstænkt det nylig, så jeg vil begynde at lege med det og se hvad der sker. Måske var der også en opfordring i g.d. natnyt: ”Jaja, gå nu!”... i gang? Jeg bad jo om besked når/hvis det var tid. Jeg mailede xy, det føltes pludselig OK, for *skal* han være min hjælper skal der gås i gang snart, de andre 3 demoer må også bearbejdes til Fjordhøjs side og evt. cc (AlMa), godt at være i god tid, (især hvis der skal findes en anden!) - dele duften af de første forårssignaler... spiste med sønnerne, fik extra snak med l'eren – jeg var for meget i går, men når jeg vasker op tager jeg altid forefaldende udenom helt naturligt... dog her med en mistanke... hvornår lærer jeg at høre beskeden! Nå, jeg beklagede at have kørt henover ham. P i 50 år gør det visse ikke nemmere.

Jeg blev lidt ked af at have jokket i spinaten som også overfor xy; men det er så ligetil for mig, flow. Det duer bare ikke at gøre noget for nogen som de ikke ønsker, om så nok så ”kærligt”. Det er geskæft, ikke respekt. Jeg *havde* spurgt om det var OK og han sagde ja, men det kan være svært at sige nej når der kommer et stærkt dyr som mig ind... a sku' ha' ladet vær'... men sønneke skal sige fra, så vi var vist lige gode om det. Og det var i alle fald bevidsthedsudvidelse. Nå, jeg lægger mig... og opgiver p.g.a. mavebøvl kl. 23:45 og en masse AHA om xy og mig efter kort på hvorfor så mange overvejelser om hvad jeg skulle med ham hvis vi sås. Det har da aldrig været et tema hvis jeg elskede en? Jeg indså at jeg var bange for følelsetortur, men hvis han er i den fedtede sky af traumbilleder som 26. juli er jeg beskyttet – lades kold. Det begyndte i Torrigs sidste år. Jeg var næsten færdig med det i '13, SB gjorde at jeg indledte xy, ellers havde jeg ikke.

Det var fordi den sky var væk og jeg kunne se alt det jeg havde forsøgt at elske ud af den at begæret blussede op i sommer. Jeg fangede ikke at han var forelsket og skyen blæst væk med sex. Jeg er ikke mere *i stand til* at begære ham i den sky, den har taget til lige siden og attraktionen dampet af i takt med. Jeg er ikke gået glip af spor. Vi har et smukt, platonisk forhold – til han måske befrier sig. Jeg blev helt tryk og stærk. Intet problem at ses, hvis aktuelt. Ups, hvad hvis han er befriet...? Vel hvad han har gang i med z. Åh, det minder om de 13 år jeg ventede og håbede på xx igen forgæves. God træning til fuld frihed? Tænk at det skulle tage mig så længe... en sær situation, 5D forklædt som 3. Jeg *har* tænkt at man ville nå til overhovedet ikke at *kunne* tænde på 3D, men først nu ser jeg at det kom sidst på Torrig og igen 27. juli ved søen med alle ”synerne”. Hurra! 5D falder ikke for 3D. Frihed er bare ikke frihed for mig uden et forhold at mærke friheden i.

Jeg lagde mig igen, **13. december**, men tankerne gik videre. Hvad er det for noget 3D han er tilklistret med? Jeg var helt tilbage i '04, da han sad på min stand på Bornholm. Han havde det her lidt frygtsomme, pæne, sart-blomst-agtige lille-mig over sig, og det tiltrak mig ikke overhovedet – mere. Min xxx havde det, og jeg var færdig med at skulle redde, hjælpe, tage mig af som et mildt barn. Det virker som en ost på fluer for kvinder af den kompetente, styrende type som jeg engang var, især med 5D bag til effektiv forstærkning. Jeg har set ham (og xxx) smøre en hel *flok* kvinder, men han er totalt modsat – enormt kompetent (som de!) nedenunder det pjat, meget som xx, men det opdages først tæt nok på. Samme kom han med i '13, bare mere ramponeret. SB sagde ”spis”, så jeg blæste på overfladen og tog dybden. Av. Så blev jeg helt færdig med xxx, og tak for det. Lige nu er der examen med søn 1.

Det var jo klart at han ikke kunne ombygge Torrig klistret til med det. Det gik direkte imod hans åndelige projekt. Jeg købte Torrig til ham fordi jeg var træt af alle de drømme der aldrig tog afsæt, en basal drøm som realistisk projekt ville være godt. Ikke dumt, og meningen, og jeg blev rensat, men hans åndelige projekt i vor spiri tid og 3D-allergi umuliggjorde idéen, det forstod jeg ikke da. Så hvor står jeg nu? Jeg elsker 5D-xy, men intet kan gå på vingerne så længe han har de klæbeminer. Men "As Time Goes By", som kørte i natnyts sidste del da jeg endelig faldt hen... situationen er så speciel at jeg tror de rasler af, og så vil han stå frem som han er og muligvis være til "Play It Again". Jeg har ikke noget der jawer og får jo heller ikke lov at finde alternativer (VVG/-B). Der er nok ingen, xy selv kender vist heller ingen at henvise til med hans kompetancer. Det synes som det *skal* være ham hvis noget.

Mine tanker løb løbsk – han havde tit drømt at være hemmelig agent, men hvad ville han dog med det klister mere, var jo ikke engang begejstret da han tiltrak z efter Torrig, iflg. sigende? Ønskede han ikke snart at stå stærk frem som han virkelig var? Det maskespil var jo ingen gevinst? Kunne han ikke se det? Han evnede at fremstå både som 2m høj og bred og som en lille, spinkel dværg, noget helt surrealistisk at opleve. Hvis vi sås ville det ikke være noget problem for mig at fortælle ham det ligeud mere... jeg blev ligefrem foragtelig, så stoppede jeg trolldetoget med Ånding og faldt omsider i en urolig søvn, men med gode spejlinger af befrielse – som i slutningen af natnyt 11. dec., "Jaja, gå nu..." en fin forudsigelse. - I går spillede jeg nogle af de første viser i showet. De kræver ikke nyt, blot genopøvelse, men der er vundet indsigter siden, så jeg reviderede kommentarerne i går aftes i den danske udgave. Meget bedre. Mon der alligevel kommer ny idéer til guitarspillet når jeg rigtig går i gang... nørj, jeg er træt!

Men kom til at tænke på hvor tit/længe jeg har drømt om Sean Connery. SC var nærmest synonym med 007 oprindelig, men den forbindelse overvejede jeg aldrig, jeg tænkte kun i hans potentialer. Jeg har da lige som xy altid været hemmelig agent! Han var det med yderlige parforholds-hypnoser som skulle løftes op i 5D, og til det måtte han have 3D at tiltrække de relevante kvinder med. Jeg har været det med de indre som skulle løftes, helt ind i fysikken, og måtte have en 3D-flink/nemmaske for min kompetance at tiltrække relevante mænd med og har så i øvrigt slået mine folder på messer og virket ad de indre kanaler, jeg har ikke behøvet mange parforhold. Atter sidder jeg med følelsen af at vi har været lige hinandens komplementære. Mon ikke vi skulle mødes som første signal på at helbredelse nærmede sig, for at foretage "indgreb" til at hjælpe hinanden ud? Forudsat at lille jeg kan se store Ånds planer for nuets nærmeste fremtid i mit lille udsnit.

1. hellignat før jul (hnfj), **14. december**, og natnyt var at jeg er i færd med at overtage ledelsen af min egen proces på skolen jeg går på. Jeg har drømt lignende, men da overtog jeg hele ledelsen af min barndoms skole, denne gang er skolen, alt nyt for mig, men miljøet er ikke nyt/moderne, det er bare OK, afbalanceret og i rolige omgivelser i en mindre kystby. Det kunne være Skælskør. Og det er dér hvor musikshowet evt. skulle foregå, så at lede min dans dér ville jo være fint. Jeg har sovet længe, men jeg var godt nok også træt i går, undlod blot at sove før 22 for ikke at vågne tidligt. I stedet så jeg de første to afsnit af "Hobbitten" men sprang de for bombastiske kliché-scener over. Morgenen har været én åbenbaring. Først så jeg at jeg er blevet halet igennem befrielsen af den jordiske <3 v.h.a. xy så jeg nu, trods min dybe kærlighed til ham, vil kunne undvære ham til exit – og også min gerning hernede. Så tænkte jeg over Tolkien's totale værk...

19.11.0617
(baseret på 13.09.0490)

DEN SOMMER

**Det var den skønneste sommer, med håb om en fremtid med dig
for drømme der syntes brustne og dog havde liv i sig**

**Det var den SKØNNESTE sommer, og skønt den kun viste en vej
som ikke endnu ku' befærdes, så var den et lyshav for mig**

**DET var den skønneste sommer som nu er forgangen og bleg
fordi ingenting ville flyde, kun kærligheds ild og leg**

**Men det VAR den skønneste sommer, og jeg ville være fej
hvis ikke jeg priste lyset der lagde til og fra min kaj**

**Det var DEN skønneste sommer, måske igen, tænker jeg
hvis mer flød end elskovsilden – på Jord'n er det ikke nok, nej**

**Det var den skønneste sommer, med lysfrø der sattes i vej
til spiring om Gud ved det kommer? Den slags forudsiges ej**

**Men vi HAVDE den skønneste sommer, frydefuld, jublende, ej!
Jeg takker for alt, godt og skident – jeg vil altid elske dig**

10. LYS

”Hobbitten” er præludium til ”Ringenes Herre”. Ses det samlede værk helt från övan har vi 3 personer der hver på deres vis trækker sig ud af verden. Bilbo eventyreren, der har let ved sit verdens-kredsløbs opgave, bliver færdig med den og klar til at føres af Ånden, Frodo der tvungent, men bevidst tidligere føres af Ånden gennem et barsk kredsløb med integration af sin mørke side og for hvem alle kredsløb så ikke mere siger noget – og Sam, der fra start føres af Ånden via sit <3 gennem alle kredsløbene. Af disse 3 er Sam, tjeneren, den højest udviklede. Ringen, magten over alle mindre kredsløb, har stort set ingen indflydelse på ham. Han lever et fuldt liv, ikke upåvirket, bruger bare hvad han lærer. Selvuhøjtidelig. Den eneste der vender tilbage til et fuldt liv med jordisk kærlighed. Sam er som Yeshua. Døde, vendte tilbage, fik børn med Maria og trak sig så væk. De skiltes, hun for at bringe ordet til Sydfrankrig (de sorte madonnaer, hun var sort), han for at vandre i Jordens åndeligste land. ”Saint Issa” er begravet i Srinagar.

Da jeg i går forstod at jeg nu er fuldstændig fri af tiltrækning til 3D, faktisk har været det siden 2000 og kun var sammen med xy af meget, meget ren kærlighed som blev rensat for de sidste pletter, var det en kæmpe åbenbaring. Jeg forstod at jeg er helt fri af kh, kan leve uden ham hvis jeg bare er helt forbundet med MV via AlMaha – trænet i det sidste step siden i sommer er jeg totalt upåvirkelig hvis han stadig har den sky om sig. Der er 4 basale angster der skal overvindes for at blive fri: angst for døden, dødelig sygdom, sindssyge og seksualitet. Jeg har vist netop overvundet den sidste – arbejdet er først fuldenendt med fuld bevidsthed på det. De 3 andre? Kh dør i søvnen, i psyko-spirituel udvikling, i erkendelsen af at kh er etage-adskillelsen fra Ånden. Døde, dødssyge og sindssyge er alle i 3D, og sex som brugt dér er syg, men også billede på kuren, integration. Jeg har været bange for dens trussel i mine kh-ægteskaber. Frihed skal man være klar til.

Jeg er en Sam. Jeg har været igennem Bilbo og Frodo, men *er* en Sam. Det kræver bare noget ikke særlig verdsligt af Rosie Cotton... Tolkien's værker er eventyr over indvielserne, se efter kapitel 6, og ja, jeg vil gerne have Rosie, men hygger mig også meget godt med andet. Lige nu noget mad. Bye-bye. Ah! Beskyttelse – flere tanker. En spirituel bekendt med et traditionelt omtumlet parforholdsliv fik valget mellem en fin, spirituel kvinde – ikke særlig samfunds-velfungerende, og sex var usikker – og en moden, spirituel, men ret manipulerende/materialistisk en, prima kok, garanteret sex. Han valgte sidsten, men plages til dato af om han valgte forkert? Ja! Men orker vi ikke mere kan kvoten leves ud i sikker 3D. Det er som xy og jeg hver har fået lignende valg. *Jeg* valgte 5D, øv, ingen sex! Xy gjorde ikke – straks. Gør han det ikke senere – ret usandsynligt – er jeg polstret indtil noget andet sker for mig, og ingen dom. Han har haft et hårdt liv.

Sexuel frihed i parforholdet er kun et respektfuldt grænse-arrangement under løft til 5D, og derpå er der ikke mange 5D her endnu indenfor en relevant nuanceskala. Muligvis er der uendelig mange på den anden side – irrelevant til de inkarnerer. Der er ræson i at PS kommer for at vise hvordan man kan leve i parforhold i 5D. For hvad skal formålet være, hvis ikke angst, penge og overlevelse – kh – styrer? At være den man *er* og ergo løfte sine naboer med det *de* er har ikke meget været temaet i nogle tusinde år. Men hvorfor ikke? Jeg har aldrig trynet mine naboer, altid søgt at løfte hvem jeg end kom nær, samme har alle mine partnere, så vidt kræfterne rakte. I olde-generationen rakte power km længere end i dag, skiftet til det ny flow har været undervejs længere end som så. Gid 5D snart understøttedes generelt. Med flow kommer overskud, og intensiteten er øget lige siden i sommer... men kun indad, suk. **15. december, 2.hnfj...**

Jeg opfordres måske til at arbejde med showet, forberede, men når man så lige har 2 dage nærmest med tømmermænd i hele kroppen er det ikke lige det der er mest lyst til. Jeg spillede lidt i går, det gav noget glæde, hm, man lærer at være taknemmelig for de små ting – så jeg håber på medvind i den kommende tid. Besked stadig: hold dig hjemme med det hele – derude handler alt om penge og overlevelse lige nu. - Kattemor siger at de første 12 hellignætter handler om det mere personlige

plan, de sidste det højere. Samtidig står de for de 12 mdr. i året, startende med vædderen... fra et system hvor året begyndte marts/april?... de skulle tegne året fra januar og frem, øh... så det vil jeg se stort på. Hvad der i øvrigt kendetegner dem er øget følsomhed og tendens til humørsyge. I år har det foreløbig holdt pænt stik. **16. december**, 3.hnfj, og jeg vågnede igen kl. 2 og kunne ikke sove igen før tidligst 4 for spekulationer om Ånden ville 3D-kølhale mig yderligere som i '13-'17. Vil den, kan man kun blokere, ingen løsning. Jeg overgav mig...

men var også nået til det resultat at det var præcis hvad xy havde gjort m.h.t. z og at det ikke mere var en option for mig, se foregående. Natnyt bekræftede, de spekulationer kunne jeg godt hænge væk som en gammel, rensed grå jakke, passende til forrige generations visdom. Jeg kan ikke tænde hvor der er 3D-spooks, jeg er ikke i '13 mere, min basale energi kan ikke mere stjæles/afgives grundet kh. En vår er på vej, men i trykke MV-hænder nu. Tak, tak, tak, tak, tak, tak, tak... 7 stk., passende. Og så alligevel en dag med sindskarussel, vrede på Ånden, vrede på xy... vrede jeg ikke har noget sted at gå hen med, den er irrationel, bare kh der passerer, skal lades passere. Begge sønner er "ude", den ene føler sig "sær", den anden som om han har tømmermænd som jeg følte mig i går. Det må bare bæres. - **17. december**, 4.hnfj, og natnyt sagde: "Genopfrisk din oprindelige kommunikationsuddannelse til virke i samfundets netværk på nyt plan" – at hente noget jeg havde efterladt hjemme, genoptræne det. Det kan dårligt være andet end viseshowet.

Jeg kneb en tåre. Shows har givet mange skuffelser og xy er så fjern som før '13, men Ånden bestemmer, så jeg øvede mig – rart nok – støvsugede, vaskede og gik en god tur med søn 1. Jeg kan holde god balance nu, nyde livet trods fravær af – hvad? Sex og spiritualitet var alt vi havde relativ succes med. Andet var konfliktfyldt da intet levedygtigt kunne/skulle skabes i vort team, 0 flow. De minder betyder at jeg ingen har, næsten, andet end sorg som mest viser sig som vrede eller bitterhed, mod hvad, hvem? Ånden ville kun samlivsprocessen. Resten var min lille vilje. Sorg-vrede over at jeg ikke fik den – hvad kan det bruges til når der reelt ikke kunne foretages noget? Min egen synskhed og 3D-rest gav smerten. Som altid så jeg for langt frem, 3D skulle ryddes i stedet, tak for den gevinst til xy og Ånd. Ånden er meget kærlig. Hvorfor starte hvad ikke kan få ideelle vilkår her og nu? Skulle en masse drama over ikke at få sin vilje lige nu være "varme"?

Ja, xy, synergi er et godt tegn. Er der kun lidt – hvorfor lide unødigt? Sand kærlighed behøver ikke vedligehold som 3D gør fordi den er falsk. Traumer slører sand kærlighed indad/udad, giver onde ord... Ånden har sagt at det ikke mere er relevant for mig. "Jorden er universernes hårdeste skole." Yes. Men svært at stoppe karusellen... **18. december**, 5.hnfj, opvågningen til brat nedtur i melankoli, som at blive nedsænket i isvand fra guddommeligt væren. Xy igen... for xy var/er vældig god til at følge spirituelle signaler, men også meget fortænkt, hvorfor ikke bare leve? Hm, det tænkte xx om mig i sin tid, og jeg om ham. Bogen her er også tanker... hver ting til sin tid. Xy var hypersensitiv og så mishandlet at han ville have 100% styr på at alt han foretog sig var spirituelt bakked op, klogt nok, men bliver let til lortnok. Han forsøgte at leve, men kunne ikke rigtig for alle de 'trolde. Hvorfor popper han stadig op? Har jeg ikke snart været alt igennem?

Tankerækken fra 17. nov. fortsættes – xy havde ikke meget tilovers for den jordiske kærlighed mere (sårfeber), fuld af mistillid. Den er – i sin ægte form – Åndens forlængelse, så han manglede jf og hjerte. At sætte en andens velfærd over sit eget er ikke bare >fnys<: "instinkter". Ånden har lavet dem! At sætte en andens liv over sit eget er at mærke at vi alle er én, truer noget en elsket truer det en selv. Guddommeligt, hos dyr som mennesker, og man vil gøre alt for at gøre den anden godt. Kh misbruger og destruerer det. Han var så mistænksom, så anstrengt af at sortere ægte fra uægte at han smed barnet ud med badevandet, og jeg kunne ikke klare at blive beskyldt for agenda i tide og utide, når jeg bare elskede ham. Jeg forstod godt hans "elsker, ikke forelsket". Den er angst for seksualitetens magt, helende/destruktiv, jeg brugte tesen mens med xx – jeg anede, det ikke holdt, ville blot ikke væk fra det bedste jeg trods alt havde oplevet. Men tesen er løgn, man forelsker sig, al elskov er Ånd, også den lavere frekvente, og al kontrol er illusion.

Går man ind i forhold med den indstilling (skuffelser, sår), lægger man ikke hele hjertet i og tramper på den andens i forsvar, hvis det er ved at ske... som xy. Skal en mand ind i mit liv igen, skal han ønske at være med mig, tage initiativ til det, være villig til at give alt – have kræfter til det... Ånden *har* sagt det er irrelevant nu, jaja. Natnyt husker jeg kun lidt af, sov også ret sent p.g.a. karusellen som fortsatte til morgen; men det spejler at jeg øvede showet mere målrettet i går. Jeg lagde lysende hvidgyldne (!), rektangulære (jf) osteskiver på en bagepladestør skive rugbrød, en helhed af mange små koncentrerede enheder ud af højt forædlet moder-komælk (jf og <3 omsorg direkte fra Ånd) til integration. ”Al”, min indre format-mand, stod hos. Følelsen var integration og positiv udøvelse af energi... jeg fortsatte i dag, med overvindelse, men fint så. Sært med så positiv natnyt og fimbulvinter i 1.att. – viser sig meget i oplæg. Drøj dag. Jeg var gråden nær i bussen fra tandlægen. Tak for natterne, jeg er faktisk ked af at vågne...

men det gør man jo, især når naboen julepasser en lille hund der hyler fra 07:30 => nogen hjemme. **19. december**, 6.hnfj, og i natnyt trækkes den gamle energiforsyning for den ny for omstilling i jf og større obs på hvad integrere/medvirke til – min indsats vil trække den lavere frekvens i mig op, i kh med, mulig *også* hint til viseshowet, ikke eneste – og to kroner som tandlægen anbefalede var et must til det ny. Intet problem, pyh. Kuriosum: indenfor 1 måned gider jeg brat ikke læse mere spirituel litteratur, uanset hvor god. Jeg bliver næppe færdig med Tolle. I stedet fik jeg lyst til gensyn med ”The Silver Brumby” som foregår i Australien (= Sydlandet), det sydligste beboede kontinent udover Sydamerika. Sikken metafor, integration af N og S... hesten er indført, men fandt snart ud af at klare sig, som i Amerika. Min barn/ungdoms yndlingsbog – væren ener, synsk, højere bevidst, mobbet, nægte slaveri, barnlig glad, hjemme i al sin jf, elske sig selv, højder, selvudvikling, befri sin lige partner (sølv + guld), besejre al modstand, finde fristedet m.m.m.!

Fantasi, instinktiv intuition, er ofte klarere end spirituel litteratur. Jeg har ikke før været så seende med *den* historie, den var kun elsket – hvorfor?! Alt jeg kom til at slide for, fik, endnu savner... jeg drømte om den, faktisk, hvorpå der kom som en overvældende sky af vemod ud af mig... det sker ikke bare for mig, der er træthed overalt af det gamle, ulyst, død. Vinterkortet. - **21. december**, 8.hnfj, jeg har sprunget i går over, en store-tænkedag. Men åh, søn 1 kom endelig til en GOD læge i går! Hul igennem, nogle hurdler at skulle over, men..! Jeg kan se at natnyt 18.-19. igen var lige så meget at nu sker det som ”slip og bare lev under de forhold der bydes uden agenda”. Jeg har været nær ved at gøre som xy, lukke mig i resignation. I går, 7.hnfj, indså jeg atter at jeg ikke kan have agenda, for så lever jeg i fortiden – som vil tegne fremtiden. Ånden gentog også i morges at jeg intet galt har gjort, var tilværelsen ikke sindssyg ville jeg have tiltrukket *helt* sandt, men den – og jeg – skulle have rensset lampeglaset. Helt ren skuffer ikke, helt enkelt.

De af os der har valgt at hjælpe med til at løfte må jo have noget værktøj til det (sodet lampeglas) som ikke kan aflægges før kontrakten er opfyldt og vi har fri. Det nærmer sig vel, siden vi sættes til at befri hinanden. - Jeg fik spillet hele showet i dag, med følelser af ørkesløshed ind imellem: al den overfladiske litteratur og musik der hovedsagelig udgives, hvordan skulle ret meget rigtig dybt have en chance? Og lød det overhovedet godt? Er min opgave bare at lægge spor til de der skal komme efter, så jeg godt kan glemme at komme ud med nogetsomhelst? Humøret bedredes dog. Jeg fik lyst til at sende en status-mail til xy... men hvorfor skulle den østers have ét ord... hov, agenda. Jeg havde lyst, impulsivt og ægte, og jeg mailede, meget nøgtern dog. ”I din sidste mail skrev du at du var ked af den lange tavshed. Tjæ, tjoe, i den her 3D-tåge har vi ikke meget at give hinanden. Det ville nok nærmest være yderligere vemod... du er i mit <3 og i mine tanker, på ubestemt tid, men trygt, selv om du ikke hører meget”.

Men efter natten til **22. december** 9.hnfj, med 0 søvn efter 3 mailede jeg nogle extra linjer som jeg syntes manglede. Dér stod: ”...tavshed og at du håbede snart at ses. I lige måde, men det synes som om et gensyn ikke understøttes synergistisk mere af 3D. Vort forhold understøttedes jo også kun liiiiige akkurat af 3D, og dette sluttede – næsten – i '17. Husker du "gælden" jeg talte om? Den

afdroges definitivt i sommer. Og at jeg anede, der kunne gå måneder? Du betaler af på en gæld i 3D – det du kalder din kontrakt, tror jeg. Før den er indfriet tror jeg faktisk ikke at vi ses. Vi kan gennemtvunge det, men vi er vist holdt op at gå imod Ånden. Den er størst, slår hårdest – og ved bedst. I 5D ligger vore talenter og venter på at blive taget op igen. De kan ikke tages op i 3 på faldereb, men noget tyder på at ske i den henseende til foråret.” Bedre. Nattenyt: viseshowet gives retur fra Ånden til blid genoptræning og vil ikke mere undfly mig, nu hvor oprindelig, hellig jf (rødt indisk bjergmassiv) retableres/reintegreres med det ny jeg har skabt.

Harmoni igen. Holder den nu? Opmærksomhed uden kontrol. Afslappet opmærksom? Hmja, det giver bedre overblik at være afslappet. Jeg sled med viser og tekst i dag. Jeg føler mig hel og fornemmer alle spekulationer helt i skoven. Hvordan kan planen være anderledes end at det jeg længes efter kommer? Alt peger derhen indeni. Processen skal bare løbe til ende, elsk og hold ellers balancen. Det skulle jeg uanset. Jeg er fri. Åh, gid balancen holder! **23. december**, 10.hnfj, og nej. Natnyt var sær, væren en fredelig spøgelseskriger der uden sværds slag kæmper for at holde sin grund i en kreds om sig 1m ud mens et spøgesslag bølger om ham. Risiko for overvældelse? Kamp mod vejr møller? Morgenen kom i en bølge af håbløs sorg. Jeg gik i gang med dagen i forsvar, pligter og forberedelse til Lillejul, bestilt af søn 1, risengrød o.s.v., trak bordet ud, dækkede... lagde kort – hvad skal jeg i dette hus, dette liv? Er det bare endestationen, for så OK, her er fred og ro, bare jeg ved det, så kan jeg slippe alle drømme...?

Så let skal det ikke være, det er ikke liv i nuet. Uvishedens modstand er en troskabsprøve. Der heles, examineres i uselvskhed og pligtfølelse – og underrettes om ny start inden længe – indefra. Derudover rig mulighed for fejl. Realiteter og håb spejles ligeligt. Håb opstod i den Åndløse tid i 3D, ægte vished svandt i løgneskygger. Skal *det* også ofres for nuets realitet? En eller anden sagde engang at vil man kende fremtiden skal man bare strække nuet... nej, det er for 3D-livstræt, nuet er også den svækkede intuition håbet, ellers skabtes intet... måske er Jordan slut for mig, Frodos proces? Nej, jeg *er* en Sam, er balance indifference finder jeg det meget svært - det er hjertesorg at mit flow og Rosie ikke er der, og hvem skulle inspirere Jordan om ikke de ny Merlins? De der endnu ikke skal følge mit spor kan jo ikke! Har xy afgørende valgt én han ved han kan håndtere? Er alle mænd skvat? Skal jeg være ligeglad før mine ønsker sker, er det præ-Merlin? Er det ét fedt om Jordan visner, asfalteres? Så kan Ånden lige så godt hente mig nu...

det er ikke det jeg har budt ind på, mirakel-livet, og jeg har endnu ikke fået f.x. terminalcancer. Og de ny kroner på tænderne... måske skal jeg bestå en tålmodighedsprøve, men det *kan* ikke være alt. Videre med Karlsvognen. **25. december**. Jeg kan ikke sove skønt jeg har gjort alt for at modvirke den smule kaffe jeg drak før kl. 20 efter et mums julemåltid og en laaang gåtur med først søn 1, så 2 for at eliminere trommesygen. Æv! Nå, natnyt til **24. december**, 11.hnfj, var atter balance efter at have redet bølgen der angreb det ny liv i støb. Slut-examen er nær, som set i kortene, jeg er knap klar: 4 stk. sæbe (ikke helt ren jf!), bedste typer, heraf 1 LUX (lys) ikke muligt at reducere til 3... og m.h.t. hentes hjem?! Et blankt, tomt nyt liv med større kapacitet tilbydes... nej tak, videre med det gamle furedes kostbare erfaring. Og jeg er begyndt at udsmykke mit ”ny hus” i pagt med Ånden og Åndings vindtryk. Min fremtids handlekraft synes at vide endnu bedre og jeg giver ham lidt mystificeret frie hænder...? Jeg prøver at sove igen.

Omsider 12. hnfj. Og skønt den søvn ikke var lovende for drømme – det nattenyt der kom mindede mig om 5. dec.s, samme, men alligevel klarere. Jeg troede ikke jeg *kunne* få besked, men det fik jeg vist, så nær som muligt, i metaforen ”Thowra's Datter”, nr. II af III. *Spøgelseshesten* sølvhingstens datter Kunama med Guldmanke (*kvægrogterhest*, antyder en nedarvet rest 3D i Kunama, og man må selv vælge fra) fanges af kvægrogtere (spiri plan) og tvinges til at trælde i 3D, men hendes fangevogter har større forståelse end de fleste. Kunamas *natsorte* mage Tambo følger efter, men da han til sidst ser hende forsvinde under lavthængende skyer over et dalbækken som i et *mystisk hav* (!), drager han sorgfuld hjem til friheden i 5D (Tambo selv blev klar, fri som åring *via sin/min mor*).

Kunama er dygtig til kvæg, men fortvivlet, og til sidst indser hendes rytter at hun aldrig vil blive 3D, hun er 5. Han slipper hende fri og hun drager tilbage til det *for 3D usynlige fristed der venter hende sammen med Tambo, nu hun har "betalt sin gæld til 3D"*.

Natnyt viste mig først "xy-mig" som lidt dual og dernæst at jeg intuitivt, i tiltagende uro fulgte "ham" på vej i en bortførelse dybt ind i 3D. Jeg selv bliver let håbløs, som Tambo, men natnyt brugte historien til at vise mig nær fri, og skønt "xy" stadig er fange i 3D *kunne* der loves at "han" ender med at slippes og vende hjem til 5D og mig, gældfri, lykkelig i visheden om at "han" nu er fri, ledsaget af mig på den sidste strækning hjem til 5D fristedet. Kort viser xy ret fortvivlet inderst inde og tiltagende oprørsk, forleden stillede jeg ind og så lignende. En anden vinkel: jeg er Kunama, har *næsten* trællet mig til frihed som forudbestemt, drager hjem, og min "Dark Horse"-handlekraft venter mig (senere red.: *efter at have tålt tabet!*). Historien *er* skrevet og forevises mig. Et anderledes forløb er ikke sandsynligt. Jeg vil leve videre i mit sære limbo, som indikativt for at denne sorg kun er kort og vil blive lykke. Og det må være meningen at man skal leve sammen i 5D, for ellers er det ikke bevist at man kan.

Jeg mindedes pludselig... hvorfor mon lige nu?! Har ikke længe... SB har 4 gange henvist til xy. 6. januar '10 viste han at en skægget, middelhøj mand ville stå for at jeg "kom på det store anlæg – forudsat at jeg slap det lille". Det tog lang tid at fatte, manden var xy. Ja, alle implicerede kan vælge mod forventning... hvis ikke dybt spirituelle; men vi er, og når SB=MV gentagne gange giver sådanne beskeder er forløbet så sikkert det *kan* være. Kun gamle spor skræmmer. Nærmer tiden sig til at male Merlin? Showet kan faktisk ikke reelt afsluttes før, for Merlin Trubaduren er sidste vise og det tilvalgte billede er ikke helt rigtigt. I går ændrede jeg en melodi lidt lige efter noget i kommentarerne. Små skridt, men sigende. Fortrøstningsfuld morgen, selvom tålmod stadig er nøgleordet. - **26. december**, 1. hellignat efter Jul (hnej): jeg skulle aldrig andet end lyse på 3D's lavfrekvente plan før jeg forlod det, nu en *næsten* fuldført opgave. **Derfor** var alt umuligt. Jeg forevises ung, lysende, men *døende* v.s.a. en "stofmisbrugerpartner" klædt i tyndt sort tøj, næsten clean, midt på bagerste sæde.

Da hun stod på gik hun sært, for egentlig burde hun slet ikke kunne, døende, men i gang med en uddannelse, for so what – "hun er meget modig", sagde AlMaha der sad med mig midt i bussens højre side rosende. Jeg vidste at fyren søgte at lave barn på hende, men hun kunne ikke undfange. Det var lige før jeg troede at jeg snart skulle dø; men måske, når man forlader 3D, er man så godt som død fra det – "kan ikke laves barn på". Rent bortset fra at jeg blev steriliseret efter nr. 3. Alt er klar til examen/rejsen "hjem", og alt andet end sex og spiri som jeg oplevede med xy var bare død, død og død, lige til nu. Åhja, han hjalp mig på det "store anlæg". Det fortsatte NU vil afsløre hvad der kommer ud af det. Det er jo klart at skal meget helt nyt til, må meget gammelt dø. I går skrev jeg følgende digt:

19.12.0619

DE FRIE FUGLE

De elsked' på strande og enge som satyrer, sylfider gør
hånede konventioner
alle de falske toner
som baster og binder med bør

De leved' som frie fugle trods tremmer og trådhegn og net
søgte at skabe sange
helt nye ord og klange
men det sku' ikke være SÅ let

For friheden er noget indre, og dér sad en fange fra ur
råbte på morgengryet
uden tremmer, fornyet
og så er man stadig i bur

”De tremmer kan kun være sylfidens”, sa' satyren og gav hende lak
Sylfetårer faldt tunge
på elskoven fra hjerte og lunge
så den blev saltet brak

Prøved' hun at sætte tremmer? Var det hans egen fantasi?
Buret var manifesteret
Ikke så nemt destrueret
før det bli'r brudt *indeni*

Men satyrer og sylfider har lige det der skal til
Åndens inspirationer
er deres vibrationer
fyrrer de falske med ild

Konventioner bli'r afskabt for tiden er løbet forbi
og satyren og sylfiden
har integreret en viden
som gør dem for evigt fri

11. NÅR DET VAR

Jeg har snydt lidt. **27. december**, 2. hnej, har jeg rettet lidt i de foregående nattenytter efter et slag i nat hvor noget i dem blev bedre forstået. De 4 stk. sæbe, især LUX, var lige på deres plads. I går aftes kunne jeg ikke sove før langt ud på natten, skønt lige ved i fin tid. Noget hev mig retur – det, fremtids handlekraft sagde var bedre natten til 24. Så kom tankerne. Godt nok i form af at hvis jeg så xy, ville jeg dele mine indsigter om os fra '13 og frem med ham, men der sneg sig bitterhed ind, så det var ikke helt **rent**. Ikke før til sidst hvor jeg igen kom frem til at man ikke kan andet når man er fanget i 3D, som digtet illustrerer. Kunama har stadig ar fra kvæghestetid, og Ånden har bedre overblik over det indviklede projekt end lille jeg. De bitre tanker viste sig som unge bøller der ville ind og lave rav i mit hus hvor jeg var alene med mine sønner, og vi var nødt til selv at klare det, for ”mit politi” var ikke til at råbe op før for sent til at tage det i optrækket. Fint, det blev mere bevidst, så. Bare... hvor længe endnu det *stofmisbrug*?! Måske 3 omgange mere kun (3 stk. sæbe)?

Efter slaget + gråd lå der lerjord opblandet med vand, cob, lige klar til at bygge med; men i baggrunden lå rå lerjord til vel de 3 ture mere – sikkert synonymt med at tarmen næsten er OK nu. Overarmen er lige tosset... *det kom før* den gik agurk. TTT. Xy og jeg er trods alt tæt på samme niveau, han udad, jeg indad. Jeg skal bare passe mig selv og blive renvasket med min lys-sæbe før jeg spiller klog, især overfor ham. Jeg har læst mailen fra 21. med tilføjelse 22. igennem flere gange og synes stadig jeg kan stå inde for den; men jeg skal passe morderlig på, helst holde bøsse i den her 3D-tåge som Kunama er i. Igen er det simpelthen så schizofrent, jeg er også Tambo ovenover tågehavet, xy do, og jeg ser at jeg intet har at lade ham høre. I det hele taget er min kærligheds ukuelighed vel det bedste bevis på at den er ægte. Jeg skrev mange tanker om ægte kærlighed i starten af kapitel 5, hvorfor gentage...

Den her er MV-dyb, ikke med en enkelt rodspids, men et helt rodnet, ligger ikke i kh-planets løgne. Og xys arbejde er udad, så han er nødt til at acceptere tiltrækninger fra kh, uagtet sin dybde. Hvordan ellers befri den? Er man i Kali er troskab til døden OK for at modvirke lir og tvinge lær. I ud-fasen med dyb bevidsthed er troskab – i hans tilfælde – ikke praktisk, hindrer tiltrækning af befrielsehjælp. Så er det idle omvæltninger... arme fyr: igen og igen og igen... ingen grund til misundelse, som ellers udtrykt af hans usikre macho-far. Xy var ved at brække sig af og til. Og dog gik han ind i z som kræver regelen håndhævet. Men også han er Åndens redskab. Han troede givet selv han var ovre at tiltrække så ufri ”arbejdsopgaver”, og så er z måske som min med ham... selv hans onde ord var værdifulde. De viste mig konstant at lille-jeg ikke alene kunne hele ham, og dog elskede jeg så dybt at jeg var villig til at holde ud. De ord er nu min sæbe. Og ”ingen har rummet ham som jeg”, intet er spildt.

Natnytgråden blev for lidt siden daggråd. Jeg tænkte så at jeg måske kunne komme rensningen af den sidste jord lidt i møde, lavede en liste over hvad der typisk dukker op fra '13-'19 stadig, gennemlevede og slap. Måske duer det ikke, skal gå dybere, men det var et forsøg værd. Jeg tænkte trist over at jeg bare altid har gjort det rigtige, elsket rent, men hvad nytter det når lampeglasset er sodet? Jatak AlMaha, hun er modig, den døende unge, lysende kvinde der heler stofmisbrugereren, *næsten* clean i tynd sodsort klædning. Kattemor og jeg har tit talt om at vi snart ikke klarer mere at der kun kommer sod ud af at elske. Allerede i '13 havde jeg nok, var i 13. års cølibat. Så prikkes SB mig med xy og redskabet adlød. Jeg så godt nogle ting, men hvem tror at Ånden sender en på ens livs mest håbløse opgave når man stadig bare elsker ægte? Åndens Redskab kræver ALT af en. Jeg ved ikke om jeg tør mere, xy eller å. Måske hellere xy. Ham kender jeg. Men tillid? *Det* ville være examen!

Uanset kan jeg ikke andet hvis det kommer. Er det mod? Det er da bare som det er, hverken mere eller mindre. Måske det der gør man kan være, er redskab. **28. december**, 3. hnej. Det er aften, og det har været en god dag alt det sædvanlige taget i betragtning. Det startede som i går – ikke

skrevet – med stærkt behov for Ånding under opvåg, da der var den dér stærke følelse af at hældes ned i isvand fra 2.att.s velbehag. Ånding samler. Mit liste-tiltag i går syntes fin omsorg, og resten af natnyt var om yderligere falden-på-plads og ”genoptag showet”. En hel flok visdom/viser som havde været samlet inde et sted myldrede forbi og ud i verden, for de hørte at jeg sang ”As Time Goes By” (og det gør den jo...) i mere fri og glad swing som jeg altid har elsket. Melodien er fra omkring 2.WW's slutning, så ”krigen er slut”... *men TTT, suk*. Jeg besluttede at nærse på den ellers velkendte tekst – den var jo med også den 13., da var jeg bare ikke til ”play it again, Sam.”

Kærlighed er fundamental i tidens kredsløb. I alt. Vil altid have samme kendetegn her, kønnene kan ikke undvære hinanden og livet er altid, uanset niveau, om at udleve sit sandeste selv eller dø. De der elsker, virkelig elsker, vil altid være velkomne på Jorden. Alle tegn er gunstige og på vej fordi tiden går, og jeg kan ikke andet alligevel. Så vil jeg se stort på at Bogart og Bergmann ikke får hinanden i Casablanca... måske endte det faktisk bedre, så ”play it again, Sam.” Jeg er trods alt en Sam, ingen Frodo. - Kattemor og jeg får på hver vor vis samme tegn og var enige om at med al den død og sorg vi oplever er livet lige om hjørnet, så vi holder os åbne for alle muligheder, klar. - Jeg fikkørt hele showet igennem i dag omsider. 2 viser eksperimenterer jeg lidt med, og igen ændrede jeg kommentarerne en smule. Og jeg tænker på xy, har lyst til at skrive. Ingen agenda, bare glæde... men kort viste røre også hos ham, og jeg vil gerne have viseværk at maile også...

4.hnej **29. december**, og jeg har endnu ikke set på natnyt, men tænkt over at selvom alle kommer igennem samme temaer samtidig, så er det dog utrolig timing hvis ikke dybere mening at lige som jeg vælger at fortsætte her får xy tanken at nå, siden jeg ikke kommer på banen må han vel videre med sit liv – præsenteres for z – hvorefter han sendes indom mig og jeg opdager at vi/jeg stadig tænder, bare han står ægte og sand frem... men det er han ikke klar til (er jeg?!) uden proces z m.m... jeg tror ikke på tilfældigheder, *vælger* desuden at søge forståelse for at styrke tilliden til Ånden. Tillid er meget oppe, der har været så meget sod. Jeg leger lidt med at hvis xy kommer indom mig igen vil han være en ganske anden, det vil nærmest være som at mødes forfra, helere, renere. - Jeg vil et større strikarbejde, har lige bestilt garnet. Det er eksperimentelt, ikke det originale garn og på tyndere pinde, så det vil blive interessant!

Natnyt: nu er det slut med alt systematisk arbejde, metoder. Væren og sansen, medfølgen er eneste redskab, som min fremtids handlekraft (søn 1) sagde var bedre – til endnu en mørk bølge. Alt er gjort, der er kun efterhængere fra ”krigen”, og al henten-ind-handlen, agenda, gøres fuldautomatik nu, underbevidst, i.e. nu skal der kun tiltrækkes. Sværest vil være at have tillid igen efter al den sod, men det er under jf. Måske hører følgende under det punkt – jeg har megen lyst til at skrive til xy at jeg ved at han har og har haft en meget svær livsopgave, at jeg forstår dens utaknemmelighed og elsker ham uanset. Jeg har sagt det mange gange til ham og er modvillig ved at gentage når jeg intet hører fra ham, men det er blot køb og salg, og bagved ligger en dyb kærlighed som ikke bør fornægtes. Jeg snød. Jeg smed nogle kort på os begge på sagen. Mine sagde at jeg ikke brugte mine clairvoyante evner tilstrækkeligt og var ufordragelig hvis jeg ikke skrev. Hans sagde at det ville være en lindrende åbenbaring.

Jeg skrev en meget kærlig mail. Jeg håber selvfølgelig at høre fra ham, men hvis ikke er det OK. Jeg har søn 1 at sammenligne med, og han er totalt smadret. Samtlige planeter kyler alt muligt efter Stenbukken og dermed også Krebsen i øjeblikket, hvilket jeg skrev at jeg vidste. Åh, hvilken sær tid. Ingen plads til den dybere kærlighed, alle talenterne dér som han selv skrev i sin sidste mail. - Og så kørte jeg lige ned i mørket bare af at berøre emnet. Jeg sled med at forstå hvad det hele skulle være godt for og samtidig er det umuligt at forklare denne sorg i betragtning af alt det der ikke var hvad jeg ville have i et forhold, og dog, med alle dets muligheder i 5D... blev det genstartet. Dets 3D døde jo faktisk. Bare ikke helt hos ham, siden han stadig kan tænde på 3D, så fint nok. Jeg blev ikke helt færdig med at ordne alle tankeklodserne før nattesøvnen, så mørkebølgen fortsatte lige over i nattenyt til **30. december**, 5.hnej:

”Tankeklodserne bunder som vanligt i halv-tidlige mormor-traumer, intetværd, men du er ikke mere i fortid, nyt starter. Du har slidt i 3D med dine potentialer som ikke kunne/skulle noget dér, opgivet, genstartet, nu igen halvvejs opgivet, men det har intet at gøre med at du ikke duer, stol på dit i 5D, på intuitionen i st.f. begrænset, reflekteret af soden på ”lampeglasset/bilens inderside”. At afsætte dit hjerte og tro dig kasseret om og om bliver du kun bitter/trøstesyg af... lidt det du gjorde mod xy... STOP! Direkte besked ind fra Ånden gennem kronecenteret, ikke vandret fra 3D. *Og du har som altid for travlt!* De udsendte/investerede nye følelser som syntes fejlanbragt (killinger) kommer uskadte hjem til omplacering, kun udsendte i utide, dit hårde arbejde *vil* bære frugt.” *Igen* forsikring indefra. Gid jeg nu med karakterstyrke kan fastholde min intuitive viden og ikke falde i de gamle møgspor - det var hvad kortene fra starten sagde det drejede sig om.

Og tillid (til Ånden, xy?), som kun-trolden i natnyt 29. truede med ville være sværest... åhja, tja... jeg er godt nok glad for mit drømmeredskab – **31. december**, 6.hnej, og kraftige advarsler om at undgå spild af energi, med udspring i en eufori der kom i går ved 19-tiden. Ved den tid havde jeg forstået g.d. natnyt og var meget, meget glad. Jeg gik i gang med showet for 2. gang i går og gav den en extra skalle lige til enden – og erkendte mere udtryk fremfor sang i et par viser, lærdom fra VVG, lettelse + forbedring. Men jeg var først færdig 21:15, og 22 var jeg nærmest euforisk/”koffeinsk”. Det kostede at stoppe tankerne før midnat... Jeg har været ude for lignende efter tv med slagere... åh, hvor jeg længtes efter nogle *lige* at udøve med i årevis, suk. Som en sæk... killinger. Hvornår må de dog slippes ud? Nå, udøvelsen var OK, men 1 gang i går havde været nok, og ikke så sen. Natnyt melder at der påfyldes energi indefra, ikke vand, ikke benzin, kerne- åbenbart, og det kræver centrering, balance.

Der er modstande* i strukturen som gør at noget af energien spildes, og det gav euforien i går. Parallellen med koffein var god, for *det* giver et kunstigt overskud så man bliver ved og ikke indser at man er træt => overgearet. Man ”mærker det ikke”. Alt er bevidsthed, koffein også. Man forlænger sin egen og snyder sig. Borger-speed. Kerneenergi er den stærkeste energi overhovedet, udtømmelig. Man skal lære at beherske den så det ikke går ud over det lille redskab. Det skal vænne sig til den høje energi, og i starten bliver man meget træt, gætter jeg på. Øget energi giver mulighed for øget regeneration/væxt, som i barn- og ungdommen, hvor man også bliver meget træt, men når man er 64... * så NB! Jeg bliver ved at glemme at jeg/alle oplæres til over-aktivitet, til at spilde energi, gi' den extra når vi mærker trætheden... det kører én ned og sæller kaffe men er ikke særlig smart. Moderation. TTT. Ingen planer foreløbig. Selv strikkegarnet jeg bestilte blev udsat – restordre, 3-10 dages levering! Jajada.

Så blev det 1. januar 2020, 7.hnej, og jeg nedskrev ikke natnyt, for det var ligetil. Jeg har lige kikket tilbage over de sidste natnytter og snydt lidt igen, rettet, for samme besked var også i dem – bakket op af gentagelser i mit livsforløb, de kærester jeg har haft... som kunne *være*. Når jeg tænker tilbage husker jeg at jeg kunne det som barn, ikke altid havde brug for at lave noget. Det ødelagdes af mormor, af samfundet, og det skal fandeme være lyv fremover. Jeg vil tro sorgen over xy har skubbet yderligere på, for aktivitet distraherer – men kan blive vold, og jeg har grædt i flere drømme i en sådan forbindelse på sidsten. På en nytårsaften er der masser at lave og jeg gider ikke hele tiden sidde, så temaet fik 3 understregninger. Jeg ved når jeg bør stoppe, og så fortsætter jeg??! Så hellere stå ved sorgen end græde over vold på sig selv for at undgå dens ”formålsløshed”. 'troid. Jeg kan ikke slippe for den alligevel, og sorg uddyber, den er accept, giv slip, ”hjemløs kærlighed” – hvordan skulle Rat forstå det?

Xy er alt det potentiale, *alle* de drømme jeg har haft helt ind i hjertedybet – som ikke har fået lov. Han ER mig + den forlængelse som kunne smykke det yderligere og give det ”tøj på”. At få en SÅ lang næse som rosinen i pølseenden i mit hidtidige liv var hårdt. Jeg sled som et bæst for at det ikke skulle ske én gang til, men det blev sådan, ”kun lyse.” Den ny tid er ikke inde, og jeg ved intet sikkert, kun småhints. Og så i sommer... jeg har virkelig god grund til at græde, men i anelsen om

lys forude har det ikke syntes karakterstyrke. Det var jo kun **programmer...** jeg *har* allerede grædt 1 time/dag ca. 15 år i træk, i alt 5.475 timer af mit liv, og... tja, det lettede da hjertet. Jeg var engang så kontrolleret at jeg ikke kunne mere. Nu kan jeg – ”så bare gå i gang igen!” Forleden tænkte jeg over grådpotentialet. Det kan bruges til 1) at lette, så man fortsat kan dumme sig, 2) at opløse blokeringer, så erkendelser strømmer forbi imens, 3) at forstærke den strøm ved at undlade hvis man er klar nok... åh, *det* kunne blokere et *dybere* flow...?

men det har været godt nok indtil en nylig rest-re-exit (!) fra 3D hvor presset øgedes, så 3) egentlig blev vold, 'troid. Gråd er en instinktiv, integrativ funktion (kærlighed!) under alle hypnoser, og alt foregår nu i det helt instinktive rodlag, al *hente-handlen* er flyttet ned i tiltrækkelsens automatik. Altså – *tillad* alt der kommer, f.x. sorggrådens aktualitet. Jeg mindes neuralgiens komme i sommer. Intuitionen *og* 'troiden så hvad var ved at glide af hænde igen, og 'troiden blev bange, den vidste at nu blev den afsluttet – kun at kunne lyse... ALT gammelt skal opløses, slippes, *alt* er blokeringer, gråd er midlet. OK, *Vræææææææ!*... - Kortoplæg post gråd viste alt det sædvanlige, men gav extra tanker. Hævnedede jeg mig, indløste alle rabatmærker i ét hug i exit Torrig? Alle sten må vendes. Nej, jeg kunne bare ikke bevare min renhed for lavfrekvent pres. Hvis, var alt gået lige durk. Nu holdt jeg for længe ud og sodede til, blev følelsesblind.

Er der noget som Torrig lærte mig og som jeg aldrig før har forstået, så er det behovet for eget rum i et 3D-forhold. I mine andre var der tid/rum hver for sig – skole, arbejde, men her skulle jeg selv vælge det. Da jeg er så åndelig af natur – og/eller aldrig er kommet helt ned i kroppen – stak af fra smerten – er det ligesom aldrig gået op for mig at den *begrænsede* krop kræver begrænsning. Det er ikke fordi jeg aldrig før har været så konstant sammen, for det var jeg i høj grad med f.x. xxx, men han havde meget samme konstruktion, så det var intet problem – før xx. Jeg nød at flyde ind i, gennem, være ét. Kald det manglende 3D-jf, og den fik jeg så på Torrig med xy, hvad jeg så skulle have den for – for at ofre den? Xy var forbløffet over hvor nemt det gik at være sammen. Det var altid ham der blev irriteret. Men er den fred ikke hvad der skal kunne opnås i 5D hernede? Hvorfor blev både xx og xy så irriterede? Hvad holdt de på som jeg provokerede/opløste?!

Jeg vil lige fremhæve noget fra sidste afsnit: ALT det gamle er blokeringer, bygget af angstklodser fra traumer – kosmiske, globale, lokale. Derfor kan man ikke holde ud at være tæt sammen. Mistro, mistillids-klodser, ego-angst der råber op og gør ufordragelig. 2 der slås om magten over den fælles celle. Dem havde jeg bare ikke. Jeg skulle ned i kroppen og mærke de begrænsninger, forstå deres konsekvenser og opløse dem igen for at hjælpe xy og mig ud. Til gengæld kan jeg se at hvor jeg var så fri i det nære var jeg det ikke videre ud. Alle mine bøger har jo handlet om sandheden set gennem soden på *ydersiden* af lampeglasset, ikke *indersiden*. Xy sodede mit glas godt til på den side som hjælp. Jeg drog af blind, savnede ham ikke – forstår pludselig hvorfor det tager ham så længe at savne. Jeg rensede mit lampeglas, så ham ren... cirkus genstart. Vil han huske hvor let nærhed var med mig, savne mig, sig, v.h.a. z?

Så længe man er nødt til at fungere godt i et 3D-samfund som xx/z, må man have dets programmer i og om sig, og så kan man ikke have varig 5D nærhed. Først når man er fri af det kan det lade sig gøre. Altså må man have eget virke, upåvirket af samfundet andet end at det godt vil have det man kan tilbyde. Man må være *helt* i tråd med Ånden for at kunne være grænseløs med en grænseløs partner. Det er enten-eller. Tak for processen. Der er mening i den. Hvordan ellers blive klar til et eller andet bevidst 5D-parforhold? Jeg mener, xy var jo også selve billedet på min 'troid der sørgede for at jeg *kun* lyste. Der skal da ske en kovending for at det kan blive verdensflow. Det er muligt, sandsynligt, men uden garanti, og hans håbløse spejlbillede må opgives helt, slippes. Ellers er al 3D ikke sluppet, hæmmer os *begge*. Gråd er midlet. At klippe de overfladiske bånd som jeg gjorde for nogen tid siden går ikke dybt nok ned i instinkterne.

Den 3. januar, 9.hnej, og jeg er ret afdæmpet. Alle nyere drømme/sange er defileret forbi og kunne tydes håbløst, kort do, ”kun troid”. Jeg græd i nat, og natnyt nød det indre bad. Det er hvad jeg

ved. Xy er et hul i verden, intet livstegn, og måske *var* han bare billedet af det som skulle væk. I alt fald gennemført til den opgave for Ånden. Jeg havde nok ret da jeg flyttede fra Torrig: han *kunne* ikke elske mig reelt. Hvad skal jeg med ord der ikke *kan* bakkes op af handling? Er det ikke bare en klassiker, den klare flamme med sodet lampeglas om? Lokkemad for kvinder, skabt til at frelse, kh-oplæring eller ægte Ånd, det ene ofte en vellignende karrikatur af det andet... uanset hvor ren hans flamme er kan jeg ikke have dobbeltheden. Den er hjerteløs, alle lider. Ønsker han vitterlig heling? Det er da et godt drama konstant at lade kæresten svide sig på lampeglasset når hun vil nå flammen. Hun kommer aldrig for nær, når aldrig enhed – tak, den examen *er* bestået nu. Jeg tror nu, det lykkedes *mig* af og til, måske derfor *han* skulle have *mig*.

En gammel ven jeg afbrød kontakten med er dukket tit op i drømme nylig. Han valgte sikker, god mad og sex fremfor usikker sidste med hjerte i, men piner endnu sig selv med valget. ”Er hun der stadig til mig?” Han havde også en selvstændig firma-idé han sled som et bæst for. Ville den lykkes? (Næ, og det knuste ham.) Jeg orkede ikke høre mere af det i '09, havde haft rigeligt selv + <3-nitten fra '98-'03. Nu spøger det forfra med venen i drømme. Atter valgte jeg det usikre, mulighederne – og blev knust. Mod? Hvordan kunne jeg vælge anderledes... sidder *dog* som venen, bundet til en forældet proces. Hvis nogen skal fjerne xys glas er det Åndens tidsramme, jeg slipper og gennemgår sorgen, overlever og renser sidste sod væk udad. Det hvide gardin rullede 16. okt. ned for den brunstige elefant. Jeg var faktisk ikke klar til andet end præsentationen af den ny, helt store jf. Hurraa....

Min troskab mod sorgen fik virkelig gang i den. 7 timer og utallige kort senere har jeg rettet lidt i ovenstående. Kortene var som vanligt lige så blinde som jeg til jeg fik en meget nøgtern idé. Var det ikke bedst at få udvekslet de to guitarer og få gjort ende på den her pine? Var jeg en dum stivnakke burde det vise sig. ”Den fremgangsmåde er til fare for det ny liv, se længere frem.” ”PS, hvorfor skal jeg dog have alle de øretæver? ”Fordi du skal have det bedste.” Venen i natnyt valgte det sikre, undveg pine, men slap dog ikke – jeg heller ej. Han, xx, xy og jeg har faktisk alle været ret realistiske, men lider uanset. Jeg ser xy gennem soden igen. Havde han været helt id med sin adfærd var det her hurtigt aflagt; dobbeltheden gør forskellen. Schizofrent. Det må være helvede for ham at udleve såvel som for mig at indleve. Ingen af os kan slippe ud af sporlæggeriet før Ånden tillader det, lige stort arbejde for hver. Jeg har da på bare 7 år fået et kæmpe bevidsthedshop, der er håb om frihed før gravtalen. Vi er et godt team, støn.

Al den sod. Jeg kommer stadig ud af lod, også det meste af næste år iflg. kort. Jeg/vi er ikke klar, men stadig er der *mulighed for* glædeligt gensyn til foråret, trods triste perioder og modstande. Inspiration kommer til ham, jeg opfordres til stædigt at holde ved både i den henseende og m.h.t. ham... hvis der intet er sket til marts trods alle de korttegn, så kan jeg tage op igen om guitarerne skal udveksles, ikke før. Evt. kyle mine kort ud. Der var et par gange hvor jeg atter tænkte at de bare viser hvad jeg ved i forvejen. Alligevel... godt tænkeredskab. Ledsaget af en tåreflod. Ingen øven guitar i dag og søn 1 i morgen... nu holder *jeg* fri. Dejslik, film og godnat – vejledning udbedt igen. - Rædsom morgen **4. januar**, 10.hnej. Disintegreret, bittelille, sorgfuld. Men natnyt melder alt samlet, klar til ud påny efter trimmende sorg-opladning. Lidt akklimatisering fysisk, men ikke examens-bekymring.

Jeg sang ”White Room” (Cream) i drømmen for alle de unge handlekræfter dér i vestibulen. Den er om at følge den fundne, helbredende elskede til toget i kh, slippe uanset hvor elsket, gennemleve uvishedens skygger i det hvide rum med sørgegardinene og vente parat på stationen når toget bringer den elskede tilbage...

20.01.0620

ÅNDENS REGNBUEBRO

Der er skrevet mange sange om kærlighedens magt
Hvorfor den virker sådan har i dem haft mindre agt

Åhja, vi er her for liv og sans
men filosofien har også sin dans
med trin som lysende spor
for hvert lille åndfuldt ord

Vi opfandt tyngdeloven lige som anden kløgtig gas
for at forklare hvordan alting holder sig på plads

men de'r kun kærlighed i sving
den samler om centrum alt omkring

Samles til 1 vi af 2
har Ånden en regnbuebro

Så mærker vi os selv i vores partner, at vi er 1
Vi VED det er sådan at skades han/hun får *jeg* mén

føler ansvar for *hele* os
sanset i selv men set på klos
præcis som Ånden det vil
Den ønskede at se sig TIL

Den ville røre, være, sanse hver en vinkel fra
bli' bevist vis og derved løfte stoffet klar

og kærligheden er Åndens kraft
Der *er* intet andet i frugtens saft

Hvad kan være mer nr. 1
end kærlighed, Ånden, SET

Det er hændt tit at jeg har mærket kærligheden le
mens den har opløst blænd for hvad jeg syntes jeg sku' se

Mægtige stenkolosser blev em
- fint nok, hvem ville savne dem

De kom da 1 blev 2
der mistede Åndens bro

12. FRIGJORT

Der er så meget at lære om kærligheden. Det har nok været en nåde ikke at kunne føle så dybt som jeg, med xys livsopgave. Selvom han udøvede terapi og nok først blev extra grundigt plomberet omkring 2000 med anklagerne for incest var han omtrent så traumatiseret fra start som jeg. Der er så meget der går op for mig efter Torrig. Det tog tid at komme forbi frustrationen og ned til sorgen fordi jeg havde investeret og mistet så meget jeg havde håbet på i det forhold. Det lykkedes først i sommer, og skønt ingen vel ønsker sorg velkommen giver den adgang til nogle dybder jeg aldrig før har udforsket til bunds. Når jeg har snakket med xy om følelser har der ofte været denne tendens hos ham til at affeje, ja, fornægte dem. Jeg har selv gjort det engang. Glimrende til at indbilde mig i kontrol, at jeg ikke kunne væltes, hvad jeg var meget bange for; men prisen er den dybe overgivelse, hhv. følelses- og sanssemæssigt. Den bliver nogle få borehuller hos en selv som hos de andre, ingen hovedskakt.

Jeg anede det kun med ham i starten. Min xx så det... både han og xy så den slags fordi de uanset spiritualitet er mænd, mere id med overfladen, "realiteterne", mens jeg ikke alene er id med dybden, men stadig spærret inde i min glasboble. Den opløses nu, stor tak til xy igen. Jeg bliver gradvist seende også udad. Det er måske nok nogen hjertesorg værd. Jeg gider ikke spille i disse dage, for der kommer så meget jeg hellere vil skrive eller digte om, så det er det jeg gør. Det kan kun uddybe. **Status her 5. december**, 11.hnej, er at mine drømme og håb i den mattede boble – ikke løgne, men lys i utide, forud – sammen slørede tidens aktualitet udenfor. Men SB udpegede, og jeg prøvede... vennen i drømmen lider, undsagde den dybere, højere elskede kvinde for den mere overfladiske "realitet". Xy gør *lignende*... og jeg flyttedes hjem til xx! Men ingen af os undslipper pinen, skønt vi søger af "al sund fornuft." Og alt gammelt skal være slut før nyt.

Det Limbo vi har sat os i gør det gamle lettere at slippe af med, og med det f.x. min glasboble. Jeg har grædt meget til morgen, måske ser jeg aldrig mere xy, de sorgens vildris fra 22. aug i Ff der kom på hylde til senere, den dybe kærlighed som vennen, xx (jeg var hans livs kærlighed skønt ikke den rette), xy, kattermor, sønner og jeg lider under fraværet af er sandheden, men går ikke nødvendigvis derfor i opfyldelse i dette liv, så vi er blot "urealistiske" Karlsvogn-sporlæggere for at tiltrække det, måske ikke for os, men for de der vil følge... vennen er et skræmmende eksempel, syg, når det ikke nu, det må holdes for øje... og dog er det stadig muligt at jeg gør, alle undtagen han er P på tærskelen, døren skal holdes åben, guitarerne ikke udveksles, jeg må holde mig klar i uvis visheds pine. Karakterstyrke, mod? Åhja, enig her, men jeg kan stadig ikke andet.

Mens jeg har skrevet ovenstående har jeg arbejdet med det, rettet så det hele tiden tilpassede sig erkendelser der banede sig vej, oplevet den indre sandhed bryde den gamle bobleskals løgn, oprettet for netop at beskytte sandheden til den var klar til at bryde ud. Vennen er den eneste af galleriet som ret koldt valgte en "realistisk" kvinde, det vil tydeligt vare længere før han kommer videre end dette liv, han er døende; men alt hvad xy skal bruge *når* står klar, skal blot i hug. Do med mit, og vi er kun liiiiige hos xx/z. De delikate vilde, sodsorte "bryllups-ris" er kun "sørgeklædt", kog dem og de åbner sig, hvide indeni, og de står klar på hylden. Natnyts sangvalg hinter at noget nok kommer retur, men at sorgen over *at det ikke fik lov straks* ikke derfor skal nægtes gennemliv, for den henter udstationeret energi i gammelt regi hjem (killinger). Status quo igen.

Måske var den korrekt, den besked fra 29. om at det sværeste manglede endnu, men jeg kan se at jeg til stadighed når frem til ikke bare håb, men vished i det uvisse. Og jo mere jeg kommer *ud* gennem boblen, jo mere vil jeg ses, mærkes, også af xy, som kommer *ind*. Jeg fik lyst til at sende ham en behersket sms: "Hej skat, tænker på dig, ønsker dig alt godt <3<3<3." Til min forbløffelse svarede han omgående, kort men koncentreret, "tak for alle dine kærlige udmeldinger, stærk travlhed, helt i dørken, lad os snakke når der er ordentlig tid og kræfter – vil altid elske dig." Jeg

svarede ”do, og enig i resten.” Den ene sms gav mig styrke og inspiration til at spille hele showet igennem, og det var skønt, lød godt... åhjo, jeg elsker xy. Jeg blev hel på et sekund. Og han? Jeg tror at det nu er godt for mig, os begge, med en mail af og til. Der er faktisk noget jeg bør fortælle ham inden længe om viserne, bare så han ikke spilder noget indsats. Jeg laver en kladde NU.

Og den fortsatte jeg med at polere på til morgen, **6. januar**, 12.hnej. Det kneb igen at sove skønt jeg var træt nok da jeg lagde mig. Sms og kladde satte for meget gang i mig. Jeg endte med at læse lidt i ”Sølvhingsten III”. SÅ – kom en tåget drøm om at være beskyttet i det ny land af ”kongen over alle heste” og hans tro vasaller. I III er alle gamle problemer løst og det helt ny liv starter med åringen Baringa (”lyset”), Kunamas førstefødte med Tambo, the ”dark horse” (alle mine bøger om sorte heste!) – yin/yang-resultat – og magen han træffer dér. Ny udfordringer, også krævende, men lykkes. Jeg var kun nået til at *være* der, men... 12.hnej skulle alludere til *dec '20 og højere plan*. Jamen vi får jo se. *12.hnjf, fysiske plan*, kom drømmen med xy/Kunama der fanges og føres ned i 3D-tågehavet mens jeg/Tambo ser til, og må gå sorgfuld hjem til 5D – men i bogen befries og drager hun hjem samtidig. Interessant, hvis det holder stik.

En snak med kattermor fik mig til at tænke over de melodier og historier jeg har fået besked igennem senest. Der var mostervisen på ”Samarkand” 23. okt om trods traumer kun at kunne være 5D uaget **frygt** for at miste alt, så ”Hallelujah” 2. nov om 3Ds kvælen 5D, **frygt**, men i ”Shrek” (**skræk!**) i f.m. 5Ds frisættelse ham til at vælge og selv gåen i gang med sit 3D (for mig noget mormortid, **angst**), så ”Please Release Me” 4. nov., der siger slip, lad ham udleve den forelskelse... fløjtet til en hveps jeg havde gjort **brodløs**, og så viste den vej til sand jf uden **frygt**... Så kom ”Sølvhingsten II” med xy/Kunama der føres bort, **frygtes** tabt, men returnerer, ”As Time Goes By” 1.hnjf. + 3.hnej., jan/mar, tiden bringer bedre kærlighed tilbage, ”play it again, Sam” - Tolkien's Sam efter ringen – 5.hnej, maj, vennen havde en slem barndom, men tro ikke på **frygten**, 10.hnej, okt, ”White Room” og 12.hnej., dec, ”Sølvhingsten III”. Hints om håb for 5D.

Er det bare mig eller er der en hel del frygt her?! For at blive sorteret fra, forladt. Præcis hvad jeg oplevede længst tilbage – helt til Atlantis. Men legetøj i mormors skab er 0 for en kvinde på 64, og Shrek kom igen. ”Bare hav tillid”, øh... Frygt skal leves væk, og TTT. Jeg har lige sendt mailen, meget (k)ærlig. Om viseshowet, at vokse ud, blive lysende, seende, hans issyles/alenejammerhjælp til det, at være 5D og ikke kunne andet i det nære så 3D ”har det for godt”, at hvad jeg post-Torrig kun kan tænde på er den dejlige mand *uden* traumeskal der opløses nu så han bliver fri, åben, savn uden savn, to nye personer når vi ses engang, huset *blev* bygget, blot mere vidunderligt end *vi* kunne. Den sendtes godt gennemtygget, og dog øv, for lige efter genoplevede jeg frygten for kassation af, far, søskende, mor, mormor – og så igen hvor værdifuld xx's platoniske kærlighed i f.m. ikke at skulle ”betale” er. Torrig hentede ”legetøjet” op til endeligt opgør, tak igen.

Mailen var nu god, så skidt, men ”ikke at skulle betale” startede en sex-tankerække. Igen ikke noget nyt, men jeg blev pludselig obs på at det er med i hele det her set-up. Jeg gik ind i sex hurtigst muligt for at hente mig noget kærlighed, for jeg sultede. Og ja, så bliver sex betaling. Det varede år, før jeg havde andet end smerte og ballade i underlivet. Sex var et arbejdstema langt op i 90'erne, men ikke før xy forstod jeg hvilke dybder det kunne have – som jeg altid havde savnet, skønt ikke engang med ham kom jeg helt til bunds i det... og nu er det så ikke rigtig tid, hvor gerne jeg end ville. Der er nok at tage fat på indad – nok derfor. Ånden giver mig den ro via xx jeg typisk ikke selv ville have givet mig. Sex i 3D = værktøj til integration af dit+dat og tak, jeg *har*. Det skal ikke bruges til værktøj mere, kun nydelse, så partneren må selv være færdig med 3D.

Intet natnyt **7. januar**, men masser af tanker om kærlighedens integrative aspekter, og der kommer fornemmelsesbilleder op, af mig, xy, alle os der arbejder i 3-5D-brændpunkterne med traumeredskaber som vi valgte før vi kom ned og ikke kan slippe for før tid. Det sexuelle aspekt som xy og jeg valgte redskaber til, det fysisk-psykiske sanseområde søn 1 valgte til, det fysisk-instinktive kattermor valgte til. Alle har vi en meget skarp forståelse af den Åndelige forbindelse med psyken,

og alle har problemer med kh, simpelthen fordi den er så meget løgn. Vi kan dårligt leve og ånde i den. Xx er den eneste af os der næsten traumefri har været virkelig velfungerende, og han kan også dårligt mere. Jeg ”ser” at vi alle er ved at befries til den belønning for hårdt arbejde som er stillet os i udsigt, mine sønner *måske* lidt efter os andre. Nogle af os er ret slidte, jeg håber at Ånden giver en hånd med det... indtil da er den også det bedste middel. **Spirituelle** typer holder sig gerne godt.

Så blev det **8. januar** og jeg havde ryddet gamle misforståelser ud og kærestede nu så småt med en gammel smutter i natnyt – jeg mistydede først og græd – og Ånden, den store læge, bad mig skrive/besvare et brev fra/til xy som havde skrevet ”Hej Kære,” som i smsen/vanlig, det var alt. Jeg havde søgt at svare, noget sort-klatteri (!!?), og jeg smed det i en kugle på gulvet og skrev en fin side. Lægen var tilfreds... jeg fór i mailen, skrev at p.g.a. hans spage kommunikation havde jeg afholdt mig lidt, ville ikke invadere i hans udfordrede situation, men jeg havde fået direkte ordre fra Ånden til at skrive at jeg (med **STORE** kapitæler) ville ham, elskede ham, aldrig kunne stoppe at elske ham, alt inklusive, og var der for ham nårsomhelst, om så bare for et par timer. ”Har du fattet det?” Alt andet var frygt for gamle spor fra at blive kasseret helt fra start – fra Atlantis. Så smsede jeg vigtig mail, læs snarest. Ånden har talt... Gulp.

Kattemor rang, hørte om mit pivåbne budskab og snakkede vandregning – hun fik en vild en i julegave som givet havde spildt i fra et sprunget rør sidste år – ordnet, betalt – udsatte vandværket i chok (fortidspensionist, ikke **Vanderbilt**) og fordi hun lige måtte tænke over argumenter o.s.v. Jeg rådede hende til at ringe i dag ud fra energierne. Så tog jeg et bad... og modet sank. Hvad nu? Var mailen den støtte der manglede lige præcis nu eller for meget? Var jeg for sen? Kort har længe vist at 0 forbindelse er skidt, men han meldte jo ikke ud og var ikke til at nå, med z, skulle han ikke have tid/fred for mig? Eller? Ville han finde alt mig for besværligt nu, havde givet op? Alt lå jo på jorden hos ham. Havde jeg bare været for dum på Torrig, eller efter?... Kattemor rang igen. Hun var blevet strikst mødt og var opløst af skræk – dog lovet syn på sagen. Jeg talte hende ned. Så hørte jeg xx svovle over at ”sku' gøre alting selv” ved arbejds-pc'en på 1. sal.

Vi fik vist alle så hatten passede i dag... kontrol-problematikker, tydeligvis. Jeg var så glad efter mailen, men... kattemor rang igen – vandværket havde lavet en fornuftig regning, hun var helt euforisk – kapitel afsluttet, fremtiden reddet, tillykke, hurra... der blev stille, og jeg græd, som kattemor før. Hvordan med *min* fremtid? Kort siger at min besked vil være gunstig, fint nok, men også at TTT stadig. Kattemor sagde at der vel for helvede er grænser for hvor meget man kan klare at pløje og så uden at høste, og ja. Jeg kan dårligt tåle at tænke over alt xy uden at hyle, lader det hellere ligge, og det er også den generelle kortbesked. Der lader til at være denne helt urokkelige overordnede plan, og det er jo glimrende, Ånden har hånd om det hele og jeg kan hysse mig ned, er lige til tiden. Det er bare så trist at elske og savne i total tavshed, skønt jeg godt nok er blevet trænet til det lige fra start. Endnu en trøst i at se også *den* sammenhæng.

Her **9. januar** er jeg på plads igen. Jeg begyndte på De 5 Tibetanere igen i går og mærker allerede at det tager fat. Jeg er hidtil blevet frarådet det – kroppen sørges for automatisk på det her niveau, men jeg får ikke megen motion og besluttede at se det som god, generel bevægelse, og *det* er i alle fald korrekt. Jeg er øm overalt. Nå, det går væk. Natnyt samt opsamling på i går var dejlig. Gennembrud. Ånden er installeret, kapaciteten enorm – fuldautomatisk udrensning af urtraumet ”kasseret” **fra vi faldt ud af Ånden her og endnu før – da vi forlod MV-planet i big bang**, d.v.s. før inkarnation i universet, se Ssp kap. 11. Alt afsluttende arbejde skete på Torrig, senere har været efterfej, næsten fuldført, Ånden virker direkte indefra, derfor også udenfor, lige siden Torrig meget i f.a. xx der klarer de fleste yderste byrder. Foreløbig må *han* agere overflade-automatik. Ikke den rette, *den* hænger, forberedes. Vag advarsel også, hm, nå...

Sex og hypnoser og sandhed bag – når én tiltrækker en er det normalt fordi Ånden lyser omgivende hypnoser op, gennem lige *deres* bearbejdning kan man retablere sin forbindelse til *den*. Sex, Åndens laveste frekvens, sørger for at mønstrene integreres som et puslespil, klik. Først føles det

befriende, direkte Åndsforbindelse, som om sex ”blæser det væk, gør hel”, nja, fordi brikkerne *kortvarigt* ikke mer *vræler* på de manglende kontakter – billederne som filmen mangler for at kunne spille sit falske overlevelsesmotiv. I urtid drog vi konklusionen at sandheden ikke var til at stole på. Filmen skabte vi af nød, for at give følelsen af sikkerhed. Det var bare ikke Ånden selv, der var farlig. Det var nogle store katastrofer som havde med Åndens værktøj at gøre, de kosmiske årstider som skaber prøvelser der sier de Åndstro fra de -utro... etableringen af filmens helhed engagerer snart Ånden i det energikrævende arbejde med at se filmens falskhed. Der findes andre metoder til at slette de film end parforhold, men næppe hvis man har valgt den.

27. juli sad jeg med xy ved søen og ønskede at favne ham, men når jeg var lige ved så jeg som filmklip af ham glide forbi – frastødende, jeg blev kold på stedet trods alt det fine bag og var ligefrem glad da vi skiltes. Puslespillet var ovre, jeg tændte ikke på lokkemaden, har faktisk aldrig rigtig gjort det. Nok derfor vi var ideelle i '13. Så så jeg ham senere uden film, klar, lysende – han havde lige koblet billederne på zs. Jeg vidste bare ikke det var derfor. Han næppe heller. Han var fanget, jeg snart udelukket, uden filmklip, kun sandhed. Han vil ikke kunne blive fri uden sejt filmarbejde til den, være sårbar/bange for den. Mit maleri ”Helios og Mig” viser det fint: 5 fuldendte palominos trækker solens vogn – næh, *den* skubber dem, de skygger for, uanset hvor fuldendte, skal væk så den kan skinne frit. Smukt billede, finurlig besked. Jeg ”så” det først i går... i juli var jeg i tvivl om hvem af os de klip tilhørte, nævnte dem ikke for ham. De var hans.

Jeg minder mig selv om at udbrændte er i proces med at aflægge alle filmene. At vi blev sat sammen i '13 af SB for at hjælpe hinanden og se en fremtid *på vej*. At mine oplevelser af xy som uklar og klar skete for at jeg kunne opleve at befriet af spil kan ingen spil tiltrække en men at man bestemt kan tiltrækkes sexuellet uden spil. At det sandsynligvis var et løfte om noget fint længere henne, noget jordisk, ikke over-. At xy er meget vidende om hvad der sker og hele tiden har ment at z var kortvarig. At han har elsket mig siden 2004 og at jeg selv ikke kan holde op og at Ånden vil at jeg bliver ved at vise ham det som beordret i går nat. At vi må have aftalt at hjælpe hinanden til mirakel-livs-sporlægning. At der bare er for mange nattehints til fiasko. At jeg er sikker på at Ånden beskytter mig p.t. ved at holde os adskilte med alle midler. Kort: han skal aflære sine koleriske issyle og angst for det uvisse, lære karakterstyrke. Jeg aflære svagheit, svigt af mig selv – lære karakterstyrke, ret do.

S.U. ang. 5 Tibetanere udbedtes før søvn... helt utrolig urolig med en meget stærk start-episode til **10. januar** mindede natnyt mig om 4. jan, 10.hnej ”White Room's” ”dark curtains”, jeg var totalt mørklagt – åh, sorg – intet udefra skal forstyrre processen med aflæggelse af de allersidste, basale programmer, så de foryngende 5 Tibetanere er forbudt. De modarbejder, er 3D, og proces foryngelse er i gang i et langt dybere flowlag. Drømmene har i nogen tid haft dunkel indendørs kvalitet. Der kører en meget hellig proces udelukkende styret af indre, højspirituelle energier, og alt er forberedt, ALLE ønsker hørt. Måske derfor det var vigtigt at sende den skrivelse til xy, for mig, for ham? Måske holder han telefonen lukket i disse dage... nåja, så ser han smsen når han tænder den, nok til rette tid. Men *sørge*, male, spille, skrive, digte, være, gå tur er alt jeg må foretage mig. - Hurra, god besked mer fra kattermor, endnu en lettelse.

Og endnu en AHA i f.m. showet. Jeg har længe ikke tænkt over at med xy i '13 kom forståelsen for den kosmiske energis indflydelse, vejrlig inkl. Det ændrede ikke min bearbejdelse, men jeg *havde* undret mig over humørsyge uden påviselig påvirkning. Forståelsen af det var også bevidsthed. Do læren om de 4 energier. Uden havde jeg ikke bemærket hvordan de viste sig i mit liv, sidst Kristus/krytalenergien, der linede alle mine energier op fra yderst til inderst så den højeste, kerne-energien, nu kan virke – meget aktuelt. Det har tidligere været med i showet, men jeg slettede det da det blev for meget, syntes jeg. Men det kan nu snildt listes ind alligevel. Siden det dukker op igen skal det det nok! Det hører med til at forstå realisationsvejen, så det skal det. Hermed gjort. -

11. januar, og i aftes en iskold vrede der passerede – hvad helvede skal/skulle jeg med det fjols? Alle forurettelser oppe at vende før jeg endelig faldt i søvn.

For første gang længe drømte jeg om *xy*, en fremtid med *ham* var kontrær, men at myrde den nu den var undervejs, uanset besvær, sorg, ville jeg angre dybt. (Som vennen. *Den* drøm bliver ved at have noget... Jeg forsøgte på skrømt at køre fra ham, og han kom tilbage *oppefra*, nu vred. ”Fat dog at du fortryder det bittert, hvis du gør som jeg – ikke tager udfordringen op!” (red. juni: slipper, *slap af!*) Før jeg sov blev jeg mig selv igen, som i natnyt, reddede mig dybere ind fra et kh-scenarie med barnet, så det er vel det jeg gør – eller skal. Ret beset har jeg hørt grimme tanker i mig hele mit liv, så kan jeg kritisere mere udadvendte sider for at udøve dem? Ja, problemet er netop udøvelsen, men tanken er roden. *Xy* er meget clairvoyant, jeg oplevede gang på gang at han udagerede hvad jeg tænkte. Og omvendt? Men at tømme skraldet ud over partneren... jeg forsøgte '13-'17 at distancere mig, se om det sagde mig noget vigtigt, men det satte spor, dem i aftes. Nå, i drømmen gad jeg dem heller ikke - ”skal” jeg de her kh-spil? Ikke tale om!” Og centrerede mig.

Sensitivitet er ikke selvhøjtidelighed, uden den i mig kunne han have sagt pqrstvwxyz, og jeg ville mildt have sagt: ”Nå, du har vist brug for at summe på noget selv”, for det havde oftest intet at gøre med *mine* tanker, snarere trak vacuummet hans frem. Vi vidste det, men ikke nagelfast nok, jeg kunne ikke praktisere det tilstrækkeligt med tiden, genophobede hvad allerede var ryddet og måtte i gang igen efter Torrig. Måske kan jeg nu? Hvem ved? Men det *var* der kortvarigt igen i aftes/natnyt. De kosmiske påvirkninger skubber til al power der ikke er på plads så krystalenergien kan få det på linje for kerne-energien. Gudskelov. At være i vejen for *den!* Katastrofalt – utidig Kundalini-rejsning m.flg. Jeg kan godt se værdien i hvad vi gør, i at slette møgspor og danne rene som andre vil kunne følge. Nej, det løser intet at ”skyde den umulige unge”. Den kortvarige lettelse vil fortrydes grumt. Elsk det, forstå – tålmod! Karakter!

I '13 skrev jeg en tekst til en melodi, *xy* havde lavet og yndede at spille, ”Lysleg”. En smuk lille kærlighedssang. Det er længe siden jeg har spillet den, i dag prøvede jeg igen, for kærligheden er meget på inspirationsbordet. Langsomt kom den tilbage til mig, med samt en enorm sorg. Jeg har i dag følt et gennembrud med os lige op over, men hører intet. Jeg ved, januar er streng for alle, måske extra for netop Stenbukken og med hans januar-konstellation, men som jeg sad dér med guitaren og spillede hans toner følte jeg mig ved at briste ved grunden af halsen. I ”Hobbitten” III sidder Tauriel med Kilis afsjælede krop i armene og spørger Thrænduil hvorfor det gør så ondt, og han, der for længe siden mistede sin elskede svarer: ”Fordi det var ægte.” Og pludselig forstås hans fæle humør. Den her kærlighed forvinder jeg ikke hvis *xy* ikke kommer eller der sker noget jeg ikke kan forudse. Hvordan kan dette være andet end aftalt?

”Du har store opgaver”, sagde entiteten Merlin gennem mediet Dennis Søndergård til mig i '17 kort før jeg gik fra Torrig. Så er sandsynligheden for at misse i *opløbet* ret lille. Vi er blevet trænet hele livet og har al hjælp vi kan få. Jeg PS indom af og til og *xx* – og *xy* – udenfor, han sin spiritualitet og indlærte distance, åhja, **og mig**, jeg forstår lige noget – og *z*-opgaven udenfor. Det ligner hinanden. Hvis *xys* opgaver og traumer har givet ham en vis, nådig uimodtagelighed skal jeg nok ikke klandre ham. De sidste gange vi sås var han ikke ret lykkelig. Hvis den er i aftagen må han have det skidt både med at være/ikke være med mig, al *z*-spænding til trods. Hvis ikke alt drukner i kosmiske høvl. Alle disse opfordringer til at holde kontakt og elske ham og et kort: ”Din egen rolle er ikke overvejet tilstrækkeligt.” Han har brug for mig. Noget faldt lige på plads. Det gjorde et digt fra i går også. Det følger hermed.

20.01.0621

ZEPHYREN

**En zephyr bebor hjertets univers
blid, ubetvingelig, aldrig på tværs
strygende, syngende medvind uden vold
den ved altid hvorhen fra dybeste hold**

**Fører til fineste affinitet
der kalder, som al ægte divinitet
og zephyren kan kun møde sig selv
og elske sig sammen i sfærernes hvælv**

**Danse i dybderne ur-evige ny
bade i regnbuens lystoners gny
samle og frigi' i lige gavmildhed
fuldendte skabelser i kærlighed**

**Godt gemt herinde bag brystben og -bur
kan den ude finde en uden tjørnemur
se sig fuldt genspejlet tryk og tro
tjørnefri *VIDENDE* alt 1 trods 2**

13. AF UR-

12. januar, og der synes i høj grad at være nyt der starter. I går var der den fornemmelse af xy-gennembrud hele dagen og vemodet med "Lysleg". Natnyt: jeg er blevet mere og mere afhængig af Ånden ved at jeg har arbejdet på at blive mere og mere fri (!), realisationsoplevelsen som jeg har ventet på med længsel nærmer sig, jeg vil aflægge al lavere frekvens og blive 1, så min kontrol-freak spasser ud nu som bare pokker. Jeg har været realiseret længe bevidsthedsmæssigt, kroppen vil bare altid hænge efter. Men bare rolig, der er sørget for jeg bliver her for alle projekter mirakel-liv og jeg (og øjnene!) "popper" ikke trods den skrappe tid nu, uden xy, alt. Jeg forstår i endnu et splitsekund ind til marven hvorfor jeg har skullet være så foruden xy. Det får jo netop Ånden/kærligheden frem i sorgens vacuum... hm, 26. dec, 1.hnej (januar!) sad jeg v.s.a. min sodsortklædte/mørklagte "trolld-kække stofmisbruger" i en bus og lyste... "meget modig..." 'trolden har vidst det her siden Torrig og især i sommer og har reageret med t/arm og neuralgi.

Armen ter sig stadig, og de sidste dage har visdomstanden i højre overkæbe ageret (?) rodvrøvl, som fjedrende på en gummiboble, meget fremtrædende efter De 5 Tibetanere skønt jeg kun lavede 10 af hver i 2 dage. Ikke at det har været slemt... er det kun neuralgi? Jeg snakker med tandlægen – jeg har en tid torsdag. - I dag var der rengøring af alle vandrette flader før prøver i morgen i f.m. mug og skimmel i udluftningsanlægget. Sagt meget kort: lavet dumt. For billigt, klart – erstatningssag forberedes... jeg har lige sat mig. I morges var tanden hæderlig. Efter aktiv rengøring er den ikke, og imens dronede der angst og sorg rundt i mig, nærmest forstærket af aktiviteten som vemodig underlægningsmusik... jeg var på grådens rand. Måske skulle jeg have grædt, men jeg ville være færdig... har træningen til det her et helt liv ærlig talt nyttet? Det er tungt – følelser kan afreageres med sport, men næh, jeg skal *dem*. Neuralgien i sommer toges med gråd, tandvrøvlet *kan* være angst og sorg. Kontrolfreaken var hunderød.

Så er alt andet end gråd – Tibetanere, rengøring – kontrol. Altså – gråd. - Kattemors xy rører på sig i den rette retning på fjæsen. Jeg sagde at hun ikke totalt skulle udelukke at han kom "rigtig" tilbage. Kærligheden er både glæde og sorg, og sorg, savn, omvendt glæde, trækker 3D-gift ud her på tærskelen. Sorte gardiner er sørgegardiner, især brugt før i tiden. Sorg viser at man elsker sandt, ikke køb og salg. Kattemor og jeg elsker sådan, men indre og ydre leven kunne ikke trives sammen. Nu holdes der afstand, tvinges dertil. Begge køn skal åbenbart ligesom udleve nogle roller for helheden på tærskelen... Det er jo cc's historie om Moderen der overlod menneskeheden i Faderens hånd da den kørte af sporet for at han kunne rette den op, og nu er han mislykkedes lige så meget med sit og vander sig ved at vende hjem til hende med nederlaget. Han vil bide sin stolthed i sig og vende hjem og derpå vil de gøre fælles sag i den vundne forståelse at indsatsen skal være afbalanceret. Sporene skal lægges. Når det hele vejen i dette liv?

Jeg har været fuldtro imod min opgave i dag, grædt lige siden i eftermiddags, meget i den indsigt at siden jeg har indvilget i at være Åndens redskab, så tilhører mit liv ikke rigtig mig, men den, og om jeg får den belønning jeg længes efter er underordnet. En apatisk opgaven som også xy har udtrykt; men det er trods alt en ære at få lov at arbejde for Ånden i en større sammenhæng end jeg har bevidsthed til, og hvis ikke der er noget AHA en dag, keder jeg mig. Ja, jeg er afhængig af Ånden nu, en sær frihed. I natnyt vist som at blot én dråbe Ånd var så euforisk befriende at 'trolden blev bange for at forlade det hele. Men næ-næ, er svaret. Selv med hele restdosen, **2 alm.** flasker gylden sodavand, hedder den "Do(ugh)not Pop"! Har-har! Tilbage står **1 liter** til senere. 1 med Ånden, 0 'trolld. Bare ikke det hele er tårer... **13. januar**, morgengråd, sparsom søvn – kontrol-freaken har været angst for søvn = overgivelse til Ånden, en tid. "Returnerer jeg?" Kald det stress.

Tanden holdt næsten op at genere efter gråden i dag og i går. Jeg har fået en tid til tand-røntgen i morgen, så får vi se. Jeg lagde kort på om jeg skulle tage mere initiativ med xy nu og fik at jeg

skulle være tapper og række ud, så jeg har lige mailet ham endnu en kort, meget smuk mail om at realisation er lige op over, at jeg får at vide at jeg ikke popper men vil sikre mig at jeg får sagt til ham igen at jeg elsker ham af hele mit hjerte og bare gerne vil være med ham under de betingelser der er i nuet og så får vi se hvad det fører til. Stilfærdig, ikke bombastisk som den sidste. Der må slet ikke være det der ligner krav, tror jeg. Jeg har jo meget tænkt at det var ham der skulle række ud nu efter i sommer, men det lader ikke til det, eller *har* han rakt ud med sin sms og jeg skal bare følge op? Det med at se at man har tiltrukket og så skal række ud er en lære i sig selv. Vi har stadig januar, og den er vild, jeg regner ikke med noget, men hvorfor skulle det stoppe tiltag m.h.p. senere? Når bare han ikke synes jeg bliver for meget, som før i tiden.

Jeg er dybt imponeret over AlMahas symbol-jonglering. Freaken/vennen har været på bordet flere gange, jeg har lige **14. januar** rettet for 2. gang i konklusionerne. At alt kan rummes i 1 symbol! Freaken, en angst/kontrolpræget flamme fra jeg var 15, var altid forelsket i mig, men turde mig (=Ånd!) ikke. Vi forsøgte kort da jeg var 18, men opgav... misforståelser. Så testede jeg om der var mere i det i '13, og nej. Og han fandt at han *var* til én han var i pause med, han/vennen ku' aldrig hænge på... da både 'troid og frygt m/u xy! Men sandt? Flammen var hyper-sensitiv som xy, og hyper-'troid – drak sig jævnlige i hegnet som kompensation. Det gad jeg godt nok aldrig, jeg valgte spirituel for spirituøs, men dér er ligheden. Og nu skal dualiteten der betinger den ofres, det er opover. 25. dec, 12.hnfj, vist xy mig som dual, lige før han blev bortført ned i tågen. De 2 ansigter var drøje i de 5 år, ville have været do med den gamle flamme, men de var i ro nu. Samme dualitet har jeg indeni, behersket – sådan da. Dette skal ofres helt nu. Tak!

Så hvor der for 2 dage siden var følelsen af gennembrud om hjørnet med xy fulgtes det af en stærk følelse af at det er længere væk end nogensinde. Det blev meget let at græde. Resignation er ordet. Jeg er forberedt på alt, også et helt års tavshed. Øj, lang morgenråd ved tanken... og jeg føler mig gammel, grim, udfaset. Natnyt i dag melder mig på hospital ("White Room") og det er omfattende. Som på alle hospitaler hvor der burde være ro til at komme sig er der stærk uro. Åhja. Og et smut om tandlægen – tandbørstning med operationsknive og så skift til en smørekniv! Hvad vil røntgen mon vise? På min stue var der gang i billedmaleri til snarlig udstilling. Alle undtagen 1 af mine var af vinterdøde grene/planter der nu skulle males vårflor på mens Eva, min fremtid, næsten var klar med et fint par-billede alle sværmede om. Mit lignende var knap så langt, så jeg valgte det at male videre på. Færdige ville de være jævngode. Løfte? Drøm? *Er* tro viden? Eller skaber den?

Tanden *skulle* ud = operation, men enkel. Bedøvelse og vupti. På hjemvejen undrede jeg mig over ikke at være varslet i drømme at den var gal; men måske er jeg blevet det, husker bare intet der minder om. Hvorfor ikke? Den har jo spøgt siden i sommer?! Ånden kan have mange agendaer. En syg tand blokerer et flow, det kan være smart for at tvinge noget frem, f.x. AHA om xys basale betydning og af gråds nytte – "trækker 3D-gift ud". Gråden tog div. dybere blokeringer og dermed grundlaget for tandens. "En 3D-forgiftet visdomstand." Interessant. Først nu kom turen til overfladen. Tja, jeg vil ikke savne tanden. - Humøret er dødt. Måske *kommer* det værste nu som sagt 29. dec. Jeg har nu altid følt mig død på denne årstid, for ja, alt er dødt lige før det hele vender. Jeg har det som de sorte grene som skulle have vårflor påmalet. "Vær optimist!" Jeg har ikke rigtig lyst. Jeg vil se grunde til det. Andet end de vårspirer jeg så i et bed på vej hjem.

15. januar og igen sen søvn af uro, ikke ondt. Jeg endte med at sætte mig op og græde. Det gik dybt. Og som udtrækning af en tand dog kan påvirke! Jeg vågnede nogle gange med ondt ved spidsen af halebenet (rodcenter). Og nu vågen tænker jeg lidt over at først kom "White Room" som varsel inkl. sorgen, så kom mug- og skimmel-diagnosen, hovedrengøringen, tanden... og der er mere tandarbejde forude... omstrukturering i basale detaljer. Interessant at mindes at da jeg flyttede fra Torrig kom der mug- og skimmelproblemer der, så xy ikke kunne bo der men var tvunget til at flytte. Dén flytning var ret besværlig for ham, og han(/vi!) har faktisk *endnu* ikke det *rigtige* sted at bo endnu til fremtiden, kun et midlertidigt. Og nu er der mug og skimmel hér, men så vidt vides

mindre direkte, kun i bagvedliggende kanaler... det er lidt ligesom indeni mig – mon der bliver tale om genhusning alligevel her? Det håber jeg ved Gud ikke.

Nattenyt ber mig holde rast på den ophøjede rute, på vej ud i fremtiden efter skoling og under afrytning af den sidste, hysteriske kontrol. Nyde udsigten(rne) i ly for sol/regn under halvtaget og – acceptere at kønnetheden er ret neutral lige nu, bortset fra oppe i tænkeren. Nå, vel derfor at jeg pludselig blev så ligeglad, xy så fjern. Med alt det rod-eri er der heller ikke overskud til noget. - **16. januar** og ny krone på den ene 6-års kindtand i overmund, samme side som visdomstanden forleden. Jeg var ikke vild med at blive bedøvet i den ømme side igen, men hvad, der er knap 1 md. til næste krone! Dyrt. Tak for xx. Der er vist mange grunde til, jeg blev forsynet med ham. Jeg morer mig over forsynets idé om foryngelse. En ny krone er tæt på en ny tand, så ja, jeg er bestemt i gang med foryngelse. Resten af mig er ikke værst, skønt ansigtet bærer præg af de sidste års prøvelser. Jeg håber på en håndsækning... hvad det skal bruges til? Ren forfængelighed! Kan den borte være for meget at bede om?

Jeg har lige indført en kommentar om "Sea Priestess" den 10. dec. i f.m. at jeg nu går ind i det bjerg jeg har bestegt. Jeg læser den i øjeblikket, forbløffende eye-opener i betragtning af at jeg har læst den flere gange; men nu er det som om Dion skrev om xy og mig med kun detaljeforskelle. Hun vidste virkelig meget om den tid der skulle komme. Det er som at gå i de spor hun lagde med den bog og føre dem videre. Håber jeg da. Knap så rituel, det har anden form, viderekomment, ville jeg sige. Det er sært at opleve Ånden bag de skrevne ord stige op fra siderne og ind i min bevidsthed som de læses. Meget fanger mig pludselig som slet ikke gjorde før, ikke fordi jeg ikke *forstod*, men jeg *vidste* ikke som nu. Fedt. - Øm. Træt. Før søvn igen lidt tanker om flammen/vennen som 'troll-"nøjedes" - vil jeg hellere det end det ny? - **17. januar**, og kontrolmareridt i nat i f.m. xy, helt hysterisk: "Hvorfor ringer du aldrig?! Hvorfor?", skreg jeg i hovedet på ham (mig!) så han indigneret begyndte at skrigte igen.

Mange indikationer om at jeg har kontrolleret mig for meget lige siden Spurvevej og at det ikke var omsorg, afsluttende med "Let It Go" fra "Frozen". Jeg blev mere og mere vred og endte med at skrive en meget direkte mailkladde til xy. Jeg spurgte om han vidste hvad at elske betød, om jeg bare havde været for rummelig/god ved ham ved at lade ham have den frihed han sagde at han ønskede og lade ham selv arbejde med sine temaer som en voksen, om hans indre konflikter ikke bare skyldtes at han ikke gennemførte dybere valg, og *hvorfor ikke?* Om jeg virkelig skulle være 3D for at få ham i tale, ikke var nok "Elisabeth" eller han ikke snarere bare selv var et glat, overfladisk "De unge Mænd"-martyrskvat der lod kvinderne gøre det hele? At "elske" betød for mig at man i det mindste fandt tid til at ringe, jeg troede at vi havde noget dybere, men hvis det bare var lokkemad og jeg en extra fødekilde nu, så måtte vi hellere udveksle guitarer så jeg kunne komme videre, tak, men så ville han selvfølgelig miste fødekilden...

At man ikke er et hjælpeløst redskab for Ånden i denne ende, har valg – han valgte z i sommer til min undren – men var hun den rette fordi hun kunne tæve ham igen var det fint, jeg gad ikke den slags og fik besked på at tilbyde ham et alternativ 26. okt. fordi han stadig havde et valg... som han fravalgte. Klog midlertid eller *endeligt?* Rend mig i tålmod! Musik var også et valg, lyst var 3D og i 5 valgte man bevidst at udleve sig, jf og derved finde glæde, dén vej rundt nu fordi ting ikke blev gjort for en mere. At jeg elskede ham af hele mit hjerte og det var ved at gå itu, fik den første salve i '13 med "elsker ikke dig på samme måde!", turde antydes, jeg havde brugt 5 år på at få ham til at forstå sand, dyb kærlighed men det lod ikke til at han fattede det mest elementære omkring det, *også* derfor jeg opgav på Torrig, at jeg af og til ikke forstod at jeg blev ved at elske ham men så noget nyt i sommer... det her var tortur, psykopati, uværdigt at byde nogen, fattede han ikke snart min og ikke mindst sin egen værdi, viste sig sit salt værd, måtte vi *virkelig* få udvekslet guitarer og sat punktum.

At det var muligt at han var helt nedlagt men jeg var dér hvor jeg var ligeglad om jeg tabte al fremtid på gulvet ved at skrive sådan til ham. Hvis han var bare 5 potter pis værd holdt han til skrivelsen og elskede videre. Hvis ikke var det ligemeget. Kald det en issyl, så var det da den første og eneste. Og ja, der foregik et opgør med kontrol lige nu, gå på youtube og se "Let It Go" fra "Frozen". Den sagde alt... Jeg tjekkede med kattermor om hun havde oplevet samme vrede? Ja, også xx, så kilden er generel... men jeg sendte svadaen. Kattermor sagde jeg var modig. Hm. Mod er at trodse ægte/falske uhyrer. De var ikke uhyrlige nok. Der var en sær følelse af at være hans eget selv der råbte til ham. Ingen kort var negative, heller. Jo, jeg håber stadig, sagde bare fra. Og hvis... tja, så tager jeg en snak med Fjordhøj om hvad vi gør med de viser der skal på siden. Man kunne hævde at *han* havde været tålmodig i 1½ år og håbet at jeg kom tilbage – jeg sagde også at jeg elskede ham, nu får jeg bare samme medicin.

Men nej, vi var ikke på samme niveau og jeg skulle ikke *tilbage*, men *videre*. Man må tage ansvar for sig selv dér hvor man er. - **18. januar**, og ingen natlig forargelse, tværtimod. 2 unge fremtider på *knallerter* samlede mig op og den ene tog mig med på et sæt sæde i højre side. Lyden mindede mig om min teen-tids Honda 50 med den dér *undertrykte* dronelyd. Jeg var nær blevet strøget af nogle snævre steder, men ankom til en højtliggende luksusbolig, som lige over en fin badestrand. Der var lidt sidste gulvvask med de unge omkring køkken og bag skriveborde på noget skole/institution, vist samme sted, under en moden leder. Fordragelighed, kithvide gulve, oplyst. Mailen passerede, jeg/min viden var slagside, var nær fejlet af, men jeg har en fornemmelse af at jeg kun kunne passere på denne noget ubalancerede måde. Hm. - Det er aften og mailen stadig OK. Skulle jeg sende min definition på kærlighed, måske næste uge? Vi får se. Han kan jo tænke selv, eller lære det. (Fy, Lissen. Hvad bilder du dig ind?)

19. januar, og som g.d. transporteres jeg igennem noget jeg skal lade ske og bevidne. Natnyt sagde at mailen var sigen-fra overfor min barndoms dybeste traume (og den eksistentielle separationsangst, se 9. jan), og ja. Det er præcis som da jeg savnede min halve familie, amputeret, hjælpeløs, uden en lyd fra dem; men jeg finder det ret umodent at sige fra via xy. Han kan jo ikke gøre for hvis han er nær død, som vist i natnyt – også min egen lammelse med alt hvad han står for i mig. Åh – men jeg agerer *også alle* de kvinder han/mænd har behandlet som mig – og omvendt – ypst-arbejde for menneskeheden, og på den måde får vi integreret vore projektioner, ren røv at trutte i, meget som i drømmen – han ude af stand til at forsvare sig trods mand og jeg tvunget til maskulin handlen – og danner spor at følge. I alle fald får en ellers "fair" opfejningsmail kontra-ordre. Jeg kan godt se at min bedre viden er en ulempe her. Vi er ude over gammeldaws rationel tænkning, tingene kan ikke få lov at virke i bund hvis jeg kortslutter dem.

Den slags her kan man kun gøre hvis man er meget ren. Ellers kan det ikke rense, kun tilføre lort. Åh, mit liv har kun været ofre. Meget spiritus sancti, men træls i længden. - Og (ur)traumet "kasseret" har gentaget sig x 6 i mit liv, som barn, ung med flammen, mildere som 30-årig, 43-årig, 50-årig og nu + på Atlantis, exponentielt mellem giftermål og offerdød. Det er uden diskussion mit livs værste, jeg har været om barneårenes sorg/savn så mange gange... Jeg bør vel takke xy som exponent for nu at få sagt helt fra overfor det så der forhåbentlig ikke skal flere gentagelser til. Jeg sagde fra som 44-årig, men slet ikke med den forståelse. Sagt fra? Ja, i urtid gjorde vi intet galt ved at gå ud, Ånden ønskede det af os, men det var traumatisk, fik os til at tro os straffskyldige, vi gjorde os *pæne* små, værdiløse moralister for godt vejr. - Mange kort i dag, samme tidsplan og exponentiel forståelse af at den mail var *genial*, evt. tunge på vægtskålen, ét langt skrig fra Soffy...

Ingen dom... udfaldet *kan* blive at der nu endelig kommer gang i ham med bolig og lyd her til foråret, og så kan der komme konflikter med z, så mon jeg bliver særlig personligt involveret foreløbig andet end evt. økonomisk? Kanske, men jeg kommer næppe i krydsild. Bare alt ikke er fantasi! Jeg har haft nogle ubehagelige timer med vise-showet på sidsten hvor jeg har følt at det hele bare er en umulig drøm der aldrig får afsæt. Ikke at showet ikke er godt, men *det* har aldrig

været en garanti. Det skete samtidig med at jeg følte xy fjernere end nogensinde. Jeg har før kørt shows alene, så jeg har haft oppe at vende om jeg skulle indstille mig på det igen; men det fornemmedes så stærkt at skulle være team-work og han den ene part. Når vi når dertil, og det kan tage nogle år. Jeg er begyndt at øve en melodi han har lavet og som jeg i '13 lavede mellemspill og tekst til. En dag, når bjørnen er skudt, vil jeg overraske ham med genhøret.

20. januar, og åbenbaring i f.m. mailen og "Sea Priestess". "Nej, jeg elsker dig ikke på samme måde!", godt at jeg tog det op. Forelskelsens guddommelige energi der flyder ud til os er lavet til en parodi, vi er de-sensibiliserede overfor den med traumer der opblandedes i den, ja, ødelagde den for mig. Hvordan de gjorde at teknisk-spirituel-sex-dygtige xy nok kunne føre mig langt sexuel, længere end alle før, men ikke hele vejen p.g.a. mine traumer, troede jeg, men *også* hans, afskåren overbygning. Den kom først til i orgasmens overgivelse, og det sås prompte i hans øjne. De lyste. I sommer må han have haft orgasme med z da jeg *så* ham, ikke *genså*, lyset havde aldrig været *så* stærkt, vort forhold indledtes ikke med forelskelse i '13 (Ssp). Kom den virkelig helt til ham? Den kom til mig, og han blev irriteret... nå, jeg gjorde et godt stykke arbejde med ham, lyset omgav ham helt i sommer. Et gæt: *alle* de resterende filmklip var blæst væk af z-sex.

Min første mand var meget rigtig for mig i starten, men hypnofilmene... xx var ikke rigtig i dybden, men filmfri og virkede derved helbredende i sig selv, gammel Atlantis-ypst fornægter sig aldrig. Xy var mere som min første, men kun på vej til hypnosefrihed. Den mail var inspireret, jeg talte som ypst, og min opsang var på sin plads, skal ikke følges op af en "fortynder", og det hele indikerer afgørende start. Jeg er nu befriet af mit/existensens mest basale 'troidetraume, det lammer ikke mere, og jeg har ru hals for første gang i årevis, skidt løsnes, overarmen er friere, jeg klargøres til min opgave, Molly i Fortune's "Demon Lover". Jeg skal et fuldendt parforhold, og jeg har lige grædt blod over at xy er så langt væk fra sig selv at han vælger z, der ikke er ham... med lige de filmklip han skal bruge til befrielsen. "Hun spærrer mig jo inde!", sagde han 26. okt. "Ja!", sagde jeg. Og dog... "nervøs for min høje vibration, dens brand, uro."

Gøs tilbage for den stærke energi og de forpligtelser der ville følge med og som han vidste at han ikke var klar til. Og jeg skal selv endnu dybere ned – jeg har lige fået en tandlægetid til i morgen i st.f. feb., den sidste krone i overmundens anden side. Yikes. - **22. januar**, sikken dag. Jeg føler jeg er blevet knust, men har det sådan set udmærket. Kronen kom på, fint nok, men så kom der sms fra xy som var forbløffet over min mail og ville have krisemøde. Jeg fyrede nogle klodsede ord af han fejltolkede og afbrød over (skrig til hinanden, 17.jan!), så jeg ringede op igen og forklarede mig... nå, men alt i alt var vi igen ved "elsker dig ikke på samme måde". Efter snak der endte i at alt hvad jeg mente han havde sagt var fejltolket og han havde set alt på en anden måde sagde jeg det var bedst at udveksle de guitarer og breake clean, for jeg blev sindssyg af det her. Måske var han ked, og "hvis det kunne trøste" følte han også noget dybt, var dér hvor noget nok skete til foråret... muligvis noget z... som var irrelevant nu...

men jeg mærkede at vi havde haft ret lige fra '13 og til den mail. Han elskede mig ikke – *som jeg*. Jeg sagde at når vi nu skiltes helt skulle han jo ikke mere have det skidt med mig som han sagde at han havde haft, undgå at ringe eller besøge fordi han ikke kunne møde mine behov og omvendt. At jeg elskede ham, og blev der fred i hans liv til at opdage at han faktisk tænkte på mig og mærkede noget dybere, var han velkommen til at ringe. Så kunne vi evt. se – på andre præmisser.

Nogle inkarnerede her fra andre planetsystemer er devaer, andre kan i alt sammenlignes med naturvæsener som elvere og satyrer, Pan. Dion Fortune har skrevet nogle historier om typiske eksempler på det sidste. Kendetegn:

ofte tilspidsede hoveder eller hår der gror ned i en spids i panden, skrånende øjne, tilspidsede ører, spinkle, finlemmede som unge – æteriske typer – elverne i sagnene havde hule rygge som de nødig ville have man så (diskusprolaps) – kvinderne smutter børn som mandler. De bliver let syge grundet deres sarte konstitution, men også let raske, hvis naturen får lov

hypersensitivitet, -mobilitet, -aktivitet og modsat: total udmattelse – egentlig total given-slip

vildt kreative indenfor især musik og kunst, men også andet, meget originale, ”primitive”, clairvoyante, instinktive, somme tider høj intelligens, men ligesom på disse betingelser

tilpasser sig dem de er med som hånd i handske umiddelbart, men trættes enormt deraf, da det ikke er deres natur – de siger hvad der ønskes hørt, fordi de hører det – perfekte kanaler

modsat tager de ofte ikke særlig højtideligt hvad de siger eller glemmer straks, de kan være meget skrupelløse da de ikke har skrupler, f.x. ikke forstår troskab – det hører til hjertet, og de er rent faktisk hjerteløse. De er hara-væsener, det minder meget om hjerte men er det ikke, og det misforstås og giver megen smerte da de ikke forstår den humane kærligheds væsen der rummer hjerte – og omvendt

tiltrækker modsatkøn som oste fluer, har gerne mange forhold bag sig/samtidig, de tiltrækkes af hjertetyper og omvendt, men det er sjældent en varig succes – kræver en høj forståelsesgrad af modparten – sylfider er hjertevæsener, så satyrer og sylfider er som skabt for hinanden, men forstår ikke hinanden

de har behov for ultimativ frihed, kan ikke bindes, må være i natur, ved skov/strand mest muligt, har stor forståelse for dyr, dyretække, naturforståelse, elsker ofte dyr højere end deres nærmeste mennesker

vantrives i samfundet, bliver ikke forståede, misbrugte seksuelt, traumatiserede, misbrugere, beskyldes for alt muligt, har gerne et helvede af et liv med mindre de møder forståelse et sted – så kan de blomstre op med deres originalitet og kreativitet og få fodfæste

de har ofte ikke stor forstand på eller respekt for penge og svært ved at fuldføre projekter, slipper dem undervejs, kan ikke se nytteværdien i at fuldføre dem og er til frihed

de har etisk sans hvis de ikke er blevet ødelagte, men moral har de ingen forståelse for, gør oprør imod, som regel med rette – ”anstændighed” er uforståelig for dem - dyb indsigt i psyke og følelsesnatur men svinger sig sjældent virkelig højt op da de ikke kan indse til hvad gavn

de der har inkarneret mange gange som mennesker kan tilegne sig en høj funktionsevne, men deres personlighed, deres natur vil de aldrig kunne ændre så de forstås af hovedparten af de øvrige inkarnerede. De vil aldrig blive ”mennesker” fuldt og helt uden evt. guddommelig indgriben

De forveksles ofte med psykopater, den afgørende forskel er at de ærligt mangler hjertesfæren men har indfølelse, mens psykopater er traumatiserede væk fra den og er gode skuespillere med delvis/total følelsesamputerethed. De er lige glade om ofrene skrider eller græder, bare de tilfredsstilles

14. GAMLE GYS

Jeg var så paf over at han ikke lod til at huske sine issyle (drænet?) at jeg ikke evnede at huske eksempler – og talte ned om min linje til SB. Jeg troede han *vidste* nu at jeg ikke var skør, men havde den fine kontakt. Bare fernis? Kattemor genkendte det hele, vi snakkede psykopat og dog... noget klang galt. Så slog det mig. Satyr! Det kaldte jeg ham fra start, erkendende at vi var satyr og sylfide. Jeg fortalte kattemor inspirationen og hun fik kuldegysninger. Dér var den jo, også for hende... jeg kunne ikke sove, skrev en oversigt over naturvæsen-psykologi og sendte til xy, beklagende div., men meget nøgtern - ”du kan ikke bruge mit savn til noget, jeg ikke klare din manglende forståelse.” oversigten indleder kapitlet. Måske kan han bruge den. Jeg kan. - 03:30 opgav jeg at sove og skrev. Sært, jeg er ikke trist, det forduftede da jeg så af hans sms før skralene at han intet fattede. Han har knap brug for min medfølelse (på *den* vis), haravæsen, hjerte-lider ikke som sylfiden. En fordel, endeligt etableret med et ton traumer op til '13 og mig – der så kunne pøse rent hjerte på ham.

Nu er de sidste penge overført og jeg ringer til Fjordhøj i morgen ang. de viser de vil have på siden. Han har lovet at ordne dem, bare han ved til hvad tid. Og så skal guitarerne udveksles og vi kan snakke lidt... ændrer næppe noget. Alt synes for kompliceret uanset at kort stadig antyder noget længere henne og xx også sagde at han anede det da jeg fortalte ham det hele. Så skal der ske noget epokegørende, jeg kan ikke leve i parforhold hvor jord kun er i hovedet. Lærerigt, men lovlig smertefuldt. Måske vil sylfiden aldrig finde et. Det er jo også *Andens* business – og derfor det bedste – og hvad der sker lige nu, vel. Slip, afbryd. Så kan der startes from scratch. Hvorfor jeg er sikker på satyr? Hara virker ret godt hos ham trods traumer, som hjertet hos mig – under pres søger man tilbage til ur. Hvorfor mon vore typer er så vigtige lige nu? De kan få folk til at give slip på de gamle programmer, åbne for kreativiteten og ur-energiene, blot på et nyt niveau.

For en der som jeg bad om at få øget min kærlighedsevne er det genialt: at elske og dog slippe i indsigten at han er den han er og aldrig kan være andet, ikke kan forandres, ikke behøver reddes som sådan, kun elskes totalt uselvisk. Sylfidens speciale. Er der større kærlighed? Eller større jordisk sorg, for sex ville starte mit deva-hjerte igen og give samme roderi, vi kan kun mødes i midsommernatten og så skilles igen, væsener af jord/vand og af luft. Med mulighed for væxt, men ingen garanti. Jeg fik ikke sovet mere end 5 timer men ringede til Fjordhøj og har en dead-line til xy, vi kan få viserne på deres side sammen med et foto slut feb. Jeg mailer lige begge et resumé af samtalen og en sms til xy om en evt. snak om yderligere i dag. - Aften, og tingene er vendt igen. I løbet af eftermiddagen kom det til mig at guitarerne da kunne vente. Sms fra xy, let undren, al den kommunikation, var det clean cut? Men ja, han kunne godt klare at snakke lidt.

Jeg trak vejret dybt og rang. Jo, men vi havde jo aftalt nogle ting i f.m. cut... han havde læst div. mails... sagde som i okt at han ikke rigtig havde overskud til systemer mere m.h.t. oversigten. Hm, ja, det lød nok sært når jeg havde lavet den – skrevet i nat for at samle mig sammen, havde været så fortvivlet at min elastik sprang, og da det var første og *eneste* gang han ville opleve det håbede jeg at han bar over – men *jeg* blev også stille og roligt til mindre system... han havde været i forsvar efter skældemaileden og noget firkantet... jeg sagde at jeg elskede ham, det ville aldrig ændre sig, var årsag til misèren, men listen burde vise vilje til at komme ham i møde... jo, tak, han var bare mere død end nogensinde, lige hjemme fra z efter 8-10 dage han slet ikke havde haft til og efter ikke at have været der længe, kunne kun forpligte sig til tekno-abe foreløbig... Fjordhøj var et *fremtidspust* om noget mere fælles musik, endnu kun idéer, sagde jeg. Guitarerne blev hvor de var foreløbig og vi var begge lettede.

Jeg sagde at nok var jeg ked af den mail men var dog ikke, den havde forløst, givet luft, og i øvrigt arbejdede energierne jo dybt i os nu... enig, men jeg havde jo altid været den dér uro og vi havde

ofte før talt forbi hinanden... (også *til*, da!) tja, men hvis han engang ikke var så udmattet kunne det blive spændende frem for taxerende! Jo, hvis... og så rang vi af i ro og fred, alt udredt. Dejligt at høre hans stemme... frem og tilbage er lige langt. Var den tornado virkelig nødvendig? Vi endte jo ved begyndelsen igen. Ren schizofreni... glem lige det rationelle pis. Jeg mener at den famøse mail i høj grad ramte plet, selvom den så var rå. Kort sagde: succes, resultat, dyb kærlighed – den var en kærlighedserklæring, sorg. PR er tit bedst negativ. Jeg virker dybere end det rationelle, undervurderes derfor gerne, får sjældent æren for forandring jeg nok har indstiftet, øv. Der blev givet startsignaler, flyttet noget, og et flow kom i gang på et andet niveau. Og jeg har håb igen. Satyrer har lige det sylfider skal bruge og omvendt.

Vi er ved at befri os af gamle traumer og opgaver, og Ånden leder os. Det kan ikke gå galt. Endelig lader der til at åbne sig noget på Fjordhøj, og han vil gerne være med, det han kan. Han føler også noget dybt, blot ”på den måde han definerer kærlighed på, kan jeg acceptere den er alt OK.” Han åbner for noget ur-energi med sit naturvæsen, en energi som længe har været lukket ude, vi blev mennesker for at integrere hele baduljen og nu især hjertet og har inkarneret mange gange, er ikke nybegyndere. Ånden kan/vil bryde igennem på måder ingen af os kan forudse lidt længere fremme, og der kan blive det overskud der mangler nu. Og jeg blev fri af savnet med væsensforståelsen, det sejpineri som ellers har kørt lige siden i sommer. Jeg ved at det ikke går lige nu, og OK. Alle kort havde ret. Han har været mere død end levende, holdt sig væk fordi han ikke kunne møde mine behov og led ved at *jeg* led under hans z-projekt. Det sidste siger en hel del.

Det han troede var glasuld støv var skimmel fra Torrig i skummadrasser som han stille og roligt smider ud (løsnet gift fra dybet udskilles fra overfladen!). Hans bolig bliver altså nu brugbar til det hele, også lyd, i alt fald midlertidigt. Åhja, og nu er sidste gæld vist betalt med kontooverførslen! TTT, men all is well og jeg har fået 2 bisser til den ny tid. Signifikant! - 02:30 **23. januar**, og jeg kan ikke sove videre. Der kom et stikord op lige pludselig out of nowhere: vrangforestillinger. Og det er lige det hos os begge, hver på vores måde. Når han pludselig jog en syl i mig var det af en af 2 grunde: han var for udmattet til at klare at jeg var der med min energi der jo altid havde gang i noget – hvorfor jeg er så glad for at skrive, jeg er vidnet der simpelthen må føre alt det spændende til protokols jeg oplever – og om jeg var auditiv eller ej, hans sensitivitet følte/hørte det. Den anden at han troede jeg manipulerede ham p.g.a. vrangforestillinger.

Jeg løb fuld af syleprojektioner og tog dem med mig væk fra Torrig. Nu er han dér hvor han vist dårligt orker at reagere mere, død levende som søn 1. Forestillingerne blev koblet på zs, de filmklip jeg så fjerner hun nok. Og han har dårligt energi til at snakke om det eller andet, at give. Godt vi ikke er sammen. Dårligt plads til z. Slet ikke til mig. Jeg, derimod, har haft energi nok til at tøjle mine vrangforestillinger så de først nu blev afreageret. Forestillinger om at han aldrig kommer igen, har kasseret mig endeligt fordi han ikke orker/tør mig (måske *hørte* han dem, generedes af deres krav) – måske er det sådan, men det kan jeg ikke vide, det er min angst der maler disse billeder dybt inde i mig som lige så godt kan betyde angst for aldrig at få lov at komme ud at lege med verden. Måske er jeg ved at komme ud, altså udadventt reaktion? Jf? Som kvinde, transformator, har jeg ikke hidtil brugt nogen til at fjerne mit, har opløst det selv, skrevet...

Det gjorde jeg så i det ene, kvalitative udfald. Og skønt jeg ikke forstod det som lige nu, gjorde jeg det underbevidst så de ord jeg brugte blev de rette, også da jeg talte med ham. Sådan er det jo for mig, i alt. Her i de dybeste lag er han endnu mere død, har måttet slippe alle systemer, blot overleve – mens jeg vækkes midt om natten og får stikord til at skrive, jf – udad... fandt mig f.x. nu-kvik med en af xys typiske selvmodsigelser... åh, jeg håber sådan at det indleder en tid hvor han vil blive levende og ønske at være med min inspiration i st.f. pint af den, foretrække en mindre inspireret. Det *må* være idéen på langt sigt – hvis der er en med nogetsomhelst af det her, ville være hans trætte svar. Jeg forstår pludselig med min vundne extra bevidsthed hvad han har talt om fra starten om

ikke at kunne rumme, klare min uro. Jeg havde den indeni, hos ham tonsede der nok ind udefra. Listen jeg sendte... der var 0 overskud, så måske rigtigt, men so what, når man er så død?

Åhjo, han har brug for min energi til at "trække sig over tærskelen." At jeg *tænker* på ham, ikke nødvendigvis mere. Søn 1 trækker på min livsenergi når jeg *er* der, men jeg ved fra fjernhealing at det ikke behøves. Xy er nærdød. Kattemor har ondt over det hele af underskud, og hun er *ret* spirituel. Hvorfor har *jeg* overskud? Bare for at trække læs, som hun? Skal vi da slet ikke have nogen glæde, PS? - Så prøvede jeg at sove igen kl. 04:30, men nej. Åbenbaringer væltede ind. Jeg havde jo også spurgt... AHA, xy er i kraft af hara-væsen månen, ikke solen, finder derfor typisk kvinder som har bragt deres m så meget frem at de er blevet positive, sole, og hans måne bruger/booster. Jeg har også en meget kraftig skabersol. Det er derfor jeg "brænder" og vi snakker forbi hinanden – sol og måne. Min *gamle* sol brændte ud på Torrig, jeg måtte til genopladning hos xx med spilfrihed til kun den ny og helt ægte.

Han kommer med det oprindelige potentiale, månens, for at det kan blive genfødt – og det er rent faktisk hans navn, renaissance – til alle disse kvinder fordi det skal genfødes i massen, bunden, ikke toppen, og hos *os*. Og dog har han altid haft stort behov for ensomhed, det mystiske månevæsen som ur-naturånderne og "svært ved at holde på sig selv" – min måne genkender. Vil den sol som han trods alt indeholder, men som blev slukket i ham som i min søn, begynde at få lov at skinne igen i løbet af næste år? Det er ikke så sært at jeg til hans melodi skrev "Lysleg" som afslutter MG. Jeg mente bare at *han* oplyste *mig*, og så var det omvendt. I kortene er det tydeligt musikken der hjælper til at få blus på den igen i år via mig. Så kunne der blive den balancerede udveksling som vi aldrig havde fordi min sol måtte skinne for stærkt, for 2 og jeg selv meget er månen, han ville ikke kun være hara mere, hvilket kunne ændre alt. Og måske var det det jeg spåede i "Lysleg".

Jeg *må* ikke bryde kontakten, om så kun på tankeplan. Vi er livsvigtige for hinanden på sin vis, jeg har oplevet hvor savnet har pint *mig*. Lige nu er jeg relativt fri af det med AHAen, men vi er extremer, ideelle til at balancere hinanden, og det vil blive tydeligt længere henne. Alt dette er kun midlertid. Jeg er ligeglad med hans begravede kærlighed til mig. Det kan ændre sig, alt er der, kan bare sættes ind lidt efter lidt af Ånden gennem *os*. Naturligvis skulle jeg begynde at genopøve "Lysleg". Sent på dagen fik jeg tydet natnyt. Festlig frigørelse af kontrol-vrangforestilling nr. 1, "stofmisbrug", at gøre noget med 'troid-agenda som bevirkede mailen er i sidste integrationsfase, afskærelse af sygt væv, helbredelse helt ind i centrum. Jeg har haft en snak med PS om den mail. Ja, det var min 'troid der skrev og sendte den, men *den* blev brugt af Ånden til det. Den var god nok. Ordene vil virke, han vil huske dem senere, også p.g.a. chokket.

25. januar, for 24. januar følte jeg mig totalt disintegreret, en sky af støv. Har jeg ret? Har han? Var metaforerne med vennen og flammen rigtigt tydede som bare frygt eller? Skulle hele MG vurderes om? Var alle broer brændt? Jeg slap alt, *var* bare, forstod udtrykket "afsindig af sorg", at man kan afskære sig fra sit hjerte for at holde ud; men mit hjerte er sylfe-stærkt, kunne aldrig afskæres helt. Det blev hara i stedet det gik ud over, nu næsten retableret, jf. For at han kan få jf skal hjertet retableres, og jeg kan ikke gøre mere, højst smse <3, bare lide, som foreløbig ½ år med mit stærke hjerte. Sen aften forstod jeg at venne/flamme-symbolerne var både- og. Nu både, senere og, og jeg kontaktede PS om satyriet nu *var* korrekt. Ja, og kort på hans oprindelige væren var meget oplysende. Han er bare midlertidigt vendt tilbage til sin ur-form. Dyrespirituel.

Jeg ved godt at jeg lyder bedrevidende. Er min sandhed bare den *rigtige*, o.s.v. Ja, den er. Men ofte ikke lige nu, først længere henne, så xy er klog. Med z har han fundet nogle modspil han skal bruge, men hun er ingen xx. Det er ikke fred, og hun vil aldrig opfylde ham. - Hvis satyrer skal have erstattet en mangelfuld hjerte-overbygning med en helt ren, ny får de f.x. en opvækst med hjerte-parodispil som når tiden er moden flås af for at en ægte kan sættes på, og sylfider omvendt. Det er stort set hvad jeg kan se der er sket for *os*. Natnyt? Åhja, *smuk*. Alle spekulationerne 24. blev besvaret: de spiri autoriteter ved om alle mine kvaliteter, jeg VIL blive hentet ud til ære og

værdighed efter alle faldene, og skønt endnu præget af dem vil det intet sige (alder, sorg). Alt kongeblát vil føres sammen. Den royale menneskehed forfaldt på Jorden, kejserinden afførtes alle tegn på byrd og sendtes væk fra kejseren sidst, men efter kort tid hentes hun retur og helbredelsen vil fortsætte derefter mod mere end fortids herlighed.

I går var også skrap for kattermor. *Hun* nåede helt hjem, men bilen ikke, og ingen fred før 22. Vupti, alt ordnede sig i dag og til overkommelig pris. Vel ikke helt dér jeg er, men måske i dybet? Da jeg snakkede med hende kom følgende til mig: xy og jeg fødes og får ur-traumer ind fra start, vore jfr påbegyndes fraskilt, han reagerer mest mod hjertet, jeg mod hara. Vi reparerer på det op gennem livet, men det fornyes ubarmhjertigt, og 2000-'10 får vi dødsstød hver på vor måde, mister al gammel jf. Vi mødes '04, men jeg forstår ikke signalet. Han sender hara, jeg hjerte. Fint nok, jeg skal endnu kun præsenteres. I '10 prikkes der til mig om xy, men jeg forstår først '12. '13-'17 fyldes der ren hara på mig og rent hjerte på ham, traumer løsnes. Proces slut, nu skal det bundfældes, vi adskilles. Det gjort prøves vi, han gør sit bedste, men *jeg* tænder ikke før det nu han lyser, ren som han ville være med hjerte ”på”. Og det er han kun p.g.a. z, i sin start.

Indvielses-tilbudet var reelt, der kunne være begyndt dér, men det var bare en chance – jeg gjorde mit bedste, men *han* tændte ikke på dén vej. Fint nok, skildpadden vandt væddeløbet mod haren. Z fjerner de løsnede traumer hos xy i samarbejde med ham, for hun er faktisk alt det han *ikke* er, men blev, så han kan påbygge sit ny hjerte endeligt senere. Vacuummet i freden hos xx og erkendelsen af xys dybere renhed underbygger opløsningen af de dybereliggende traumer hos mig så rod/hara kan fungere rent. UrtraumET er lige fjernet. Det lyder forjættende, øh, jeg er en skildpadde! Men det forløb – hvilket menneske ville have overblik til det? Det forstås kun når det er levet, gennemgået, og i erkendelsen af den uendelige Ånds storhed, en selvmodsigelse, hvordan sætte størrelse på noget uendeligt? Vi tænker, teoretiserer, søger at forstå, og det skal vi skam, men hvor end clairvoyante forstår vi intet forud, ser kun spøgelse.

Et godt stikord til **26. januar**. Natnyt havde en film, ”Den flyvende Hollænder”, skibet som varsler forlis, på bordet. *Kaptajnen* ”forliste”, sveg Ånden. Blodrøde sejl, sorte master, flugt *over* havets vande *mod* Åndsvinden... (omvendt jf!) kun en 100% trofast kvinde kan frelse ham/xy... hvilket drama. Natnyt meldte succes med at have forladt filmsettet nu, helbredt – og *han/jeg* var Roger Moore (”Tak, mere”). NEJ tak. Et hint om Steiner (forstener?)... øh? Han *tænkte* meget, men *så* også meget, f.x. om sol og måne... Jeg kunne ikke dy mig for kort på om det dæmrer for xy i år? Svar: det begynder. Et af kortene forstod jeg ikke lige først dér hvor det lå, var det ”intelligens blokerer?”... det extra jeg trak var jord. Så fik jeg et grineflip: noget der kan få en til at ”stivne” er da for meget tænken, ikke?! Jeg har det godt i dag. Jeg vil spille, gå tur, strikke, måske begynde at *male* Merlin. Det *blev* skitseret nylig. Man må glædes ved små skildpaddeskridt.

Det føles som om tiden er inde til en ny bog. Hvad skal jeg kalde den? Merlin er ikke manifesteret endnu, men stærkt på vej. Hvis MG var gryet, så må den næste være MORGENEN. Merlins morgen. Ikke så tosset, vel?

Kærlig hilsen

ACMaha => Merlin

13.09.0487

LYSLEG

**Lyser du, skinner jeg
lysets bue blir en vej
gyldenhvid stråleleg
broen hvor de to blir een**

**Skønne sol, du skal så
måneskin til at få
livets ild til at nå
i bølger ind bagom bark og ben**

**Varm mig, herlige sol
lys mig op
du bringer nyt liv
til min krop
med håb og med lyst
til at lege**

**Dine lysstrålers dans
overalt
får safter op
der hvor de faldt
med latter og
boblende lykke**

**Sol, lys os vej
lav liv med mig
Jorden gi'r dig
regnbuebroens lue tilbage**

OM BOGEN:

Vi står i en tid helt uden sidestykke, ikke blot på Jorden, men i universerne. Det kan jeg da ikke tillade mig at udtale mig om... jo, for jeg ser det på alle mine etager... og hvad der sker i mikro- sker også i makro. Desuden ser alle noget af det. Den videnskabeligt-teknologiske revolution vi allerede har taget hul på ses tydeligt i forgrunden. Den anden har mange hidtil foretrukket at lade ubemærket i baggrunden – så vidt de har *kunnet*.

Tidligere tider frembragte af og til enkeltpersoner, der dimitterede fra Jordens skole, men nu dimitterer en hel BATCH i *ultimativ realisation*. Hvordan er det at gå denne vej for en kvinde – af min støbning, altså?

OM FORFATTEREN:

Lissen Seligmann er 55'er – fantastisk årgang, hvilken krop, hvilken aroma – og er blevet moset igennem systemet, 2 ægteskaber og 3 børn samt diverse alternative uddannelser til psykospirituel rådgiver (det sidste af *det* har strikket sig selv indefra, multikunstner *er* hun bare...) for nu at give igen i nærværende bog. Det var af og til barsk, men ikke kedeligt, så der kommer mere. For hvor ender det?